

HỘI ĐỒNG CHỈ ĐẠO XUẤT BẢN
SÁCH XÃ, PHƯỜNG, THỊ TRẤN

NHỮNG TÌNH HUỐNG PHÁP LUẬT PHỔ BIẾN

NHÀ XUẤT BẢN CHÍNH TRỊ QUỐC GIA SỰ THẬT

NHỮNG TÌNH HUỐNG
PHÁP LUẬT
PHỔ BIẾN

HỘI ĐỒNG CHỈ ĐẠO XUẤT BẢN

Chủ tịch Hội đồng

Phó Trưởng Ban Tuyên giáo Trung ương
LÊ MẠNH HÙNG

Phó Chủ tịch Hội đồng

Q. Giám đốc - Tổng Biên tập
Nhà xuất bản Chính trị quốc gia Sự thật
PHẠM CHÍ THÀNH

Thành viên

TRẦN QUỐC DÂN
NGUYỄN ĐỨC TÀI
NGUYỄN NGUYỄN
NGUYỄN HOÀI ANH

PHAN PHƯƠNG NAM - NGUYỄN ĐÌNH THÁI

NHỮNG TÌNH HUỐNG PHÁP LUẬT PHỔ BIẾN

**NHÀ XUẤT BẢN CHÍNH TRỊ QUỐC GIA SỰ THẬT
Hà Nội - 2018**

LỜI NHÀ XUẤT BẢN

Xã, phường, thị trấn là cấp cơ sở gần dân, sát dân nhất, là cầu nối quan trọng nhằm phổ biến đường lối, chủ trương của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước đối với cá nhân, công dân sinh sống và hoạt động tại địa phương. Thời gian qua, Đề án trang bị sách cho cơ sở xã, phường, thị trấn do Ban Tuyên giáo Trung ương và Nhà xuất bản Chính trị quốc gia Sự thật phối hợp triển khai từ năm 2009 theo chủ trương của Ban Bí thư Trung ương Đảng đã góp phần đổi mới, nâng cao chất lượng hệ thống chính trị cấp cơ sở, đáp ứng yêu cầu của thời kỳ phát triển mới và nâng cao dân trí, kiến thức về chính sách, pháp luật cho các tầng lớp nhân dân thông qua việc cung cấp, trang bị sách cho các xã, phường, thị trấn của 63 tỉnh, thành phố trên cả nước.

Cuốn sách ***Những tình huống pháp luật phổ biến*** của tác giả Phan Phương Nam - Nguyễn Đình Thái là ấn phẩm nằm trong Đề án trang bị sách cho cơ sở xã, phường, thị trấn do Nhà xuất bản Chính trị quốc gia Sự thật xuất bản. Các tình huống pháp luật được trình bày trong cuốn sách là những vấn đề thường gặp trong cuộc sống, được các tác giả bình luận, phân tích dựa trên căn cứ pháp luật hiện hành. Ngoài ra, mỗi tình huống được minh họa bằng những hình vẽ sinh động giúp cho người

đọc cảm thấy gần gũi, dễ hiểu, dễ tiếp thu các nội dung về pháp luật để vận dụng vào đời sống hàng ngày. Cuốn sách cũng giúp cho các cơ quan, cá nhân thi hành pháp luật tại xã, phường, thị trấn biết cách xử lý những tình huống đa dạng phát sinh trong thực tế.

Với việc cập nhật đầy đủ những quy định pháp luật mới của Nhà nước, đặc biệt là Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017, có hiệu lực thi hành từ ngày 01-01-2018, cuốn sách thực sự là một tài liệu có giá trị trong việc phổ biến, tuyên truyền pháp luật tới đông đảo người dân.

Mặc dù đã có nhiều cố gắng, nhưng cuốn sách khó tránh khỏi những hạn chế, thiếu sót nhất định. Nhà xuất bản và các tác giả rất mong nhận được ý kiến đóng góp của bạn đọc để cuốn sách được hoàn thiện hơn trong lần xuất bản sau.

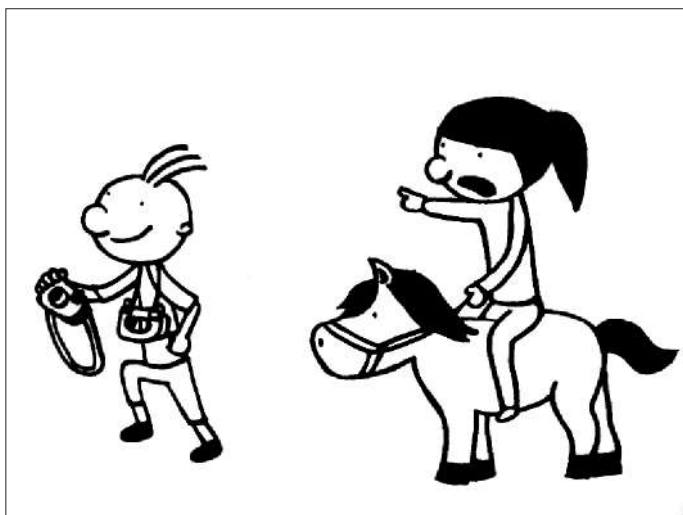
Xin trân trọng giới thiệu cuốn sách cùng bạn đọc.

Tháng 10 năm 2018

NHÀ XUẤT BẢN CHÍNH TRỊ QUỐC GIA SỰ THẬT

1

CƯỚP GIẬT TÀI SẢN

Minh làm thợ chụp ảnh dạo ở thành phố Đà Lạt. Một hôm, trong lúc đang tìm kiếm khách hàng, Minh thấy chị Nga là khách du lịch, có mang theo 1 máy ảnh Canon trị giá khoảng 10 triệu đến thuê ngựa của ông Hùng để chụp hình. Minh lân la đến làm quen với chị Nga và đề nghị chụp cảnh chị cưỡi ngựa. Thấy Minh cũng nhiệt tình, nên chị Nga đã thuê Minh chụp 2 tấm hình bằng máy ảnh của Minh, đồng thời, đưa máy ảnh của mình nhờ Minh quay lại cảnh chị Nga đang cưỡi ngựa. Minh giả vờ quay được 2 phút, sau đó bất ngờ bỏ chạy cùng

với máy ảnh của chị Nga. Chị Nga thấy vậy, vội hô lên: “Cướp, cướp”. Tuy nhiên, vì lúc đó vắng người và chị Nga không thể nào đuổi kịp, nên Minh đã nhanh chóng tẩu thoát. Sau đó, chị Nga đã ra trình báo với cơ quan Công an toàn bộ sự việc. Ngay hôm sau, Minh đã bị Công an thành phố Đà Lạt bắt. Minh khai đã bán chiếc máy ảnh của chị Nga với giá 7 triệu đồng.

Trong trường hợp này, Minh đã phạm tội gì? Căn cứ theo quy định pháp luật hiện hành, Minh đã phạm tội cướp giật tài sản.

Điều 171 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội này như sau:

1. Người nào cướp giật tài sản của người khác, thì bị phạt tù từ 01 năm đến 05 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 03 năm đến 10 năm:

- a) Có tổ chức;*
- b) Có tính chất chuyên nghiệp;*
- c) Chiếm đoạt tài sản trị giá từ 50.000.000 đồng đến dưới 200.000.000 đồng;*
- d) Dùng thủ đoạn nguy hiểm;*
- đ) Hành hung để tẩu thoát;*
- e) Gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 11% đến 30%;*
- g) Phạm tội đối với người dưới 16 tuổi, phụ nữ mà biết là có thai, người già yếu hoặc người không có khả năng tự vệ;*

h) Gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội;

i) Tái phạm nguy hiểm.

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 07 năm đến 15 năm:

a) Chiếm đoạt tài sản trị giá từ 200.000.000 đồng đến dưới 500.000.000 đồng;

b) Gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 31% đến 60%;

c) Lợi dụng thiên tai, dịch bệnh.

4. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm hoặc tù chung thân:

a) Chiếm đoạt tài sản trị giá 500.000.000 đồng trở lên;

b) Gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của 01 người mà tỷ lệ tổn thương cơ thể 61% trở lên hoặc gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của 02 người trở lên mà tỷ lệ tổn thương cơ thể của mỗi người 31% trở lên;

c) Làm chết người;

d) Lợi dụng hoàn cảnh chiến tranh, tình trạng khẩn cấp.

5. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 100.000.000 đồng.

2

DÙNG VŨ LỰC CHIẾM ĐOẠT TÀI SẢN

An (18 tuổi), Bình (18 tuổi), Cường (19 tuổi) là ba thanh niên ăn chơi, lêu lổng trú tại thị xã B.L, tỉnh Bình Phước. Một hôm, như mọi ngày, ba thanh niên này lại tụ tập tại nhà An để nhậu nhẹt, tán dóc. Đồ nhậu chỉ có rượu đế, vài miếng xoài sống và một chén muối ớt. Cuộc nhậu diễn ra được tầm 1 tiếng với đủ chuyện từ xóm trên đến ngõ dưới thì An, Bình, Cường nghe thấy tiếng nổ xe máy và tiếng gà kêu cục tác từ nhà ông Dũng sát bên nhà An, ngăn cách với nhà An bởi hàng rào cao

chưa tới 1,5m. An biết là ông Dũng và bà Essen (vợ ông Dũng) đang vận chuyển gà ra chợ Bình Long bán. An, Bình, Cường nhìn sang nhà ông Dũng thì thấy bà Essen đang xếp gà vào hai giỏ treo trên yên sau chiếc xe Dream, mỗi giỏ khoảng 13 con gà.

Nhìn thấy gà ngon quá, Bình bàn với An và Cường qua nhà ông Dũng xin vài con gà về làm mồi nhậu. An, Cường đồng ý ngay. Với hơi men trong người, An, Bình, Cường loạng choạng bước qua nhà ông Dũng, trên tay An còn cầm chai rượu trắng. An vừa cười đùa với Bình, Cường, vừa nói chuyện với bà Essen:

- Chị Essen ơi, gà nhà chị ngon quá, chị bán chịu cho em vài con đi, mai mốt em trả tiền cho bà chị mà.

Nói xong, An, Bình, Cường phá lên cười.

Bà Essen lớn tiếng mắng:

- Mấy đứa tụi bay ngày nào cũng nhậu, làm gì có tiền mà bán với buôn, thôi đi đi cho tao còn đi bán gà.

- Cái bà già này không biết điều hả, nói nhẹ nhàng mà không muốn nghe, muốn ăn đấm phải không, mau đưa gà cho tụi tôi mau.

Vừa nói, An vừa cầm chai rượu, vừa chỉ tay vào mặt bà Essen.

Bà Essen phớt lờ bọn họ, tiếp tục xếp gà vào giỏ thì... “choảng”. An ném chai rượu xuống đất, lấy đoạn cây tre dựng trước hàng rào nhà bà Essen đập

vào chiếc xe đang dựng xếp gà để giương oai. Bà Ớn giật lấy cây tre, hét lớn: “Tụi bay dám làm càn à?”. Hai bên giằng co, Bình đập đổ chiếc xe máy chở gà. Chiếc xe đổ, đè trúng lên chân trái bà Ớn làm bà ngã sõng soài trên mặt đất. Thấy vậy, An, Cường nhanh chóng lấy hai đoạn cây tre đánh tới tấp vào người bà Ớn, vừa đánh vừa chửi: “Đáng đời, đáng đời mụ già”.

Bà Ớn ngất xỉu. An, Cường quăng hai cây tre xuống đất rồi mở giỏ gà, cướp hai con gà mang về nhà An. Ba tên hớn hở, người thì vật lông, người thì đun nước, chẳng mấy chốc hai con gà đã được luộc chín. An, Bình, Cường tiếp tục cuộc nhậu như chưa có chuyện gì xảy ra.

Ông Dũng (chồng bà Ớn) chờ ở chợ lâu quá mà không thấy vợ ra. Chưa kịp quay về nhà tìm bà thì được hàng xóm gọi điện báo tin đã đưa bà Ớn vào bệnh viện khi phát hiện bà Ớn nằm ngất xỉu trên đường. Kết quả kiểm tra từ bệnh viện cho thấy bà Ớn chỉ bị xây xát, bầm dập nhẹ.

Hành vi của An, Bình, Cường có vi phạm pháp luật không?

Điều 168 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội cướp tài sản như sau:

1. Người nào dùng vũ lực, đe dọa dùng vũ lực ngay tức khắc hoặc có hành vi khác làm cho người

bị tấn công lâm vào tình trạng không thể chống cự được nhằm chiếm đoạt tài sản, thì bị phạt tù từ 03 năm đến 10 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 07 năm đến 15 năm:

a) Có tổ chức;

b) Có tính chất chuyên nghiệp;

c) Gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 11% đến 30%;

d) Sử dụng vũ khí, phương tiện hoặc thủ đoạn nguy hiểm khác;

đ) Chiếm đoạt tài sản trị giá từ 50.000.000 đồng đến dưới 200.000.000 đồng;

e) Phạm tội đối với người dưới 16 tuổi, phụ nữ mà biết là có thai, người già yếu hoặc người không có khả năng tự vệ;

g) Gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội;

h) Tái phạm nguy hiểm.

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm:

a) Chiếm đoạt tài sản trị giá từ 200.000.000 đồng đến dưới 500.000.000 đồng;

b) Gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 31% đến 60%;

c) Lợi dụng thiên tai, dịch bệnh.

4. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 18 năm đến 20 năm hoặc tù chung thân:

a) Chiếm đoạt tài sản trị giá 500.000.000 đồng trở lên;

b) Gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của 01 người mà tỷ lệ tổn thương cơ thể 61% trở lên hoặc gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của 02 người trở lên mà tỷ lệ tổn thương cơ thể của mỗi người 31% trở lên;

c) Làm chết người;

d) Lợi dụng hoàn cảnh chiến tranh, tình trạng khẩn cấp.

5. Người chuẩn bị phạm tội này, thì bị phạt tù từ 01 năm đến 05 năm.

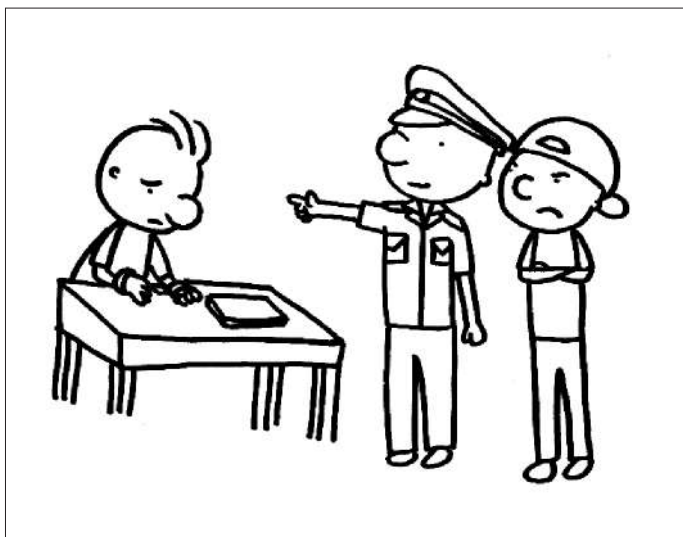
6. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 100.000.000 đồng, phạt quản chế, cấm cư trú từ 01 năm đến 05 năm hoặc tịch thu một phần hoặc toàn bộ tài sản.

Trong trường hợp này, An, Bình, Cường đã có hành vi dùng vũ lực đối với bà Essen làm cho bà Essen rơi vào tình trạng không thể chống cự được (Bình đạp chiếc xe máy chở gà của bà Essen khiến chiếc xe đổ rạp, đè lên chân bà; An, Cường dùng cây tre đánh vào người bà tới tấp làm bà Essen ngất xỉu) với mục đích cướp gà - tài sản - của bà Essen. Do đó, An,

Bình, Cường đã phạm tội cướp tài sản theo khoản 1 Điều 168 và có thể bị phạt tù từ 03 năm đến 10 năm, đồng thời có thể bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 100.000.000 đồng, phạt quản chế, cấm cư trú từ 01 năm đến 05 năm hoặc tịch thu một phần hoặc toàn bộ tài sản theo khoản 6 Điều 168 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017.

3

DÀN CẢNH, UY HIẾP CHIẾM ĐOẠT TÀI SẢN

Giảng đường đại học là môi trường hoàn toàn mới khiến Cao Huy - một học sinh cấp 3 vốn tự tin, năng động bỗng chốc trở thành một sinh viên năm nhất bơ vơ, rụt rè và cảm thấy lạc lõng. Trong buổi học đầu tiên, trong lúc đang tập trung nghe giảng và chép bài, thì... Một cánh tay từ phía sau đặt nhẹ lên vai Huy:

- Bạn gì ơi, lấy giùm tui cây bút với.

Huy cúi người với lấy cây bút bi rồi quay lại trả cho bạn đằng sau. Đó là Tiến, người bạn đầu tiên của Huy ở trường đại học.

Tiến và Huy dần trở thành đôi bạn thân. Trải qua một học kỳ, Huy làm quen với khá nhiều bạn mới và lấy lại sự tự tin vốn có của thời trung học phổ thông. Tuy nhiên, Tiến vẫn là người bạn quan trọng của Huy. Dù biết Tiến ham chơi nhưng không vì vậy mà Huy lảng tránh, trái lại Huy luôn cố gắng giúp đỡ Tiến học tập.

Như mọi hôm, cứ gần đến kỳ thi, Tiến lại ghé qua nhà Huy:

- Huy ơi, cho tao mượn vở môn triết học Mác - Lênin đi, hôm giờ tao nghỉ học chưa có chép bài.

Vừa nói, Tiến vừa xuống xe đi thẳng vào phòng trọ của Huy.

- Mà y đó, lo mà đi học đi, không thì kiểm tra giữa kỳ coi chừng rớt môn bây giờ.

- Thôi được rồi, mà ngoài chuyện học ra còn có hứng thú với cái gì khác không? Mai tao đi học là được chớ gì, nói hoài.

Huy lấy vở đưa cho Tiến mượn và không quên dặn Tiến nhớ trả vở cho mình trong một tuần để học bài. Trong khi đó, Tiến không rời mắt khỏi chiếc laptop Toshiba 14 inch trên bàn của Huy. Thấy vậy Huy khoe ngay: “Đẹp không, mẹ tao mới

gửi tiền cho tao mua đó”. Tiến chỉ cười trừ. Sau khi nhận vở, Tiến rời khỏi nhà Huy.

Ba hôm sau, Tiến gọi điện báo sẽ qua chỗ Huy trả vở và rủ Huy đi uống cà phê. Khi Tiến vào nhà, Huy vẫn đang chăm chú làm báo cáo thu hoạch. Thấy vậy, Tiến nhanh nhẩu nói:

- Bây giờ mày cầm laptop ra tiệm uống nước có wifi kiếm tài liệu, sẵn có gì mày chỉ tao học với, chứ ở nhà mày nóng như lò bát quái.

Huy nghe Tiến nói cũng có lý, nên nhanh chóng bỏ laptop vào cặp rồi leo lên xe Tiến.

- Ê mày đi xe riêng đi, lát tao đâu có đi cùng đường mà chở mày về.

Nghe Tiến nói vậy, Huy dắt xe ra và đi cùng Tiến. Tiến dẫn Huy đi một quãng đường khá xa. Huy lo lắng hỏi:

- Sao hôm nay đi xa thế, không uống quán quen hả?

- Mấy cái quán ở đây tào lao quá, để tao dẫn mày đi quán này hay lắm.

Vừa nói xong, hai người đi qua một chỗ quẹo, bất ngờ bốn gã đàn ông lực lưỡng xông ra chặn đầu xe của Huy và Tiến.

Một trong bốn tên hét hàm bảo:

- Trên người có gì mau lấy ra cho tụi tao. Đứa nào lộn xộn tao chém.

Vừa nói, hắn vừa cầm dao chỉ thẳng mặt Huy.

- Dạ, tui em sinh viên không có gì đâu anh, anh tha cho tui em...

Huy đang lơ ngơ không biết nên làm gì thì một trong bốn tên nhanh chóng giật lấy cặp của Huy rồi phóng xe đi mất.

Huy luống cuống, chỉ biết kêu “Cướp... cướp... cướp”, trong khi Tiến vội vã phóng xe đuổi theo bốn tên kia.

Bị cướp chiếc laptop mới mua, Huy đến trình báo cơ quan Công an. Một tháng sau, Công an đã tìm được băng nhóm tội phạm trên. Rất tiếc, chiếc laptop đã bị chúng bán lấy tiền tiêu xài nên Huy không lấy lại được. Có điều Huy không chỉ tiếc vì mất laptop mà còn ngạc nhiên và cảm phần khi biết rằng người bày ra trò cướp trên chính là Tiến - bạn thân của Huy.

Vốn là một thanh niên ham chơi, hư hỏng, hay tụ tập bạn bè nhậu nhẹt, hôm đó vì hết tiền mua rượu và mỗi tên Tiến mới dàn cảnh cùng đồng bọn cướp laptop của Huy.

Trong trường hợp này, hành vi của Tiến có vi phạm pháp luật hay không?

Hành vi của Tiến cùng đồng bọn dàn cảnh, dùng vũ lực (uy hiếp bằng dao) làm cho Huy không

thể chống cự được nhằm cướp laptop - tài sản của Huy - là hành vi phạm tội cướp tài sản, được quy định tại Điều 168 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 (xem tình huống số 2 - Dùng vũ lực chiếm đoạt tài sản).

4

TRỘM CẤP TÀI SẢN

Tài là khách quen ở quán game này. Từ ngày internet về vùng quê, trò giải trí của đám thanh niên trong làng không còn là đá bóng, tắm sông mà là những trận đánh nảy lửa trong game. Tài cũng không nằm ngoài phong trào này. Ngày nào cũng như ngày nào, vẫn quán ấy, chỗ ấy, người ta nhận ra ngay một thanh niên luôn dán mắt vào màn hình vi tính từ sáng tới chiều muộn. Nhờ chăm chỉ “rèn luyện”, cậu trở thành đứa chơi game giỏi nhất trong đám thanh niên làng, và bỗng nhiên trở

thành người hùng trong mắt bọn trẻ. Bọn trẻ gọi Tài là “Vua trò chơi”, nghe khoái chí biết bao! Càng chơi nhiều thì số tiền chơi game lại càng tăng. Tiền bố mẹ cho để đóng học, Tài nướng hết vào game. Hết rồi thì chơi nợ. Chủ quán cũng đồng ý cho nợ vì có Tài chơi game thì bọn trẻ trong làng tới chơi nhiều hơn, nhưng càng ngày số tiền nợ càng nhiều.

Như mọi khi, Tài bước vào quán nét, nhưng bị chủ quán ngăn lại: “Mày thiếu nợ nhiều quá rồi, trả bớt cho anh một ít rồi chơi tiếp”. Móc túi trước túi sau đều không có tiền, Tài đành nhìn màn hình máy tính với vẻ tiếc nuối rồi lủi thủi ra về. Trên đường về, suy nghĩ phải kiếm ra tiền để tiếp tục chơi cứ lớn vồn trong đầu “Vua trò chơi”. Vua trò chơi mà không được chơi thì còn làm Vua thế nào được nữa! Đi ngang qua nhà bà Lụa, nhìn thấy chiếc xe đạp điện mới cáu cạnh đang dựng trước sân, Tài liền lóe ra cách kiếm tiền. Nhìn trước ngó sau không có ai. Cũng phải..., giờ này thì mọi người đang ngoài đồng cả, bà Lụa thì đang cặm cùi thái rau cho đàn lợn sau nhà. Tài rón rén dắt chiếc xe đạp điện ra ngoài và đi cầm được 2 triệu đồng để trả nợ chủ quán, rồi tiếp tục chơi điện tử.

Căn cứ theo tình huống trên, hành vi của Tài phạm tội gì?

Điều 173 Bộ luật hình sự 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định:

1. Người nào trộm cắp tài sản của người khác trị giá từ 2.000.000 đồng đến dưới 50.000.000 đồng hoặc dưới 2.000.000 đồng nhưng thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm:

a) Đã bị xử phạt vi phạm hành chính về hành vi chiếm đoạt tài sản mà còn vi phạm;

b) Đã bị kết án về tội này hoặc về một trong các tội quy định tại các điều 168, 169, 170, 171, 172, 174, 175 và 290 của Bộ luật này, chưa được xóa án tích mà còn vi phạm;

c) Gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội;

d) Tài sản là phương tiện kiếm sống chính của người bị hại và gia đình họ;

đ) Tài sản là di vật, cổ vật.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm:

a) Có tổ chức;

b) Có tính chất chuyên nghiệp;

c) Chiếm đoạt tài sản trị giá từ 50.000.000 đồng đến dưới 200.000.000 đồng;

d) Dùng thủ đoạn xảo quyệt, nguy hiểm;

đ) Hành hung để tẩu thoát;

e) Tài sản là bảo vật quốc gia;

g) Tái phạm nguy hiểm.

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 07 năm đến 15 năm:

a) Chiếm đoạt tài sản trị giá từ 200.000.000 đồng đến dưới 500.000.000 đồng;

b) Lợi dụng thiên tai, dịch bệnh.

4. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm:

a) Chiếm đoạt tài sản trị giá 500.000.000 đồng trở lên;

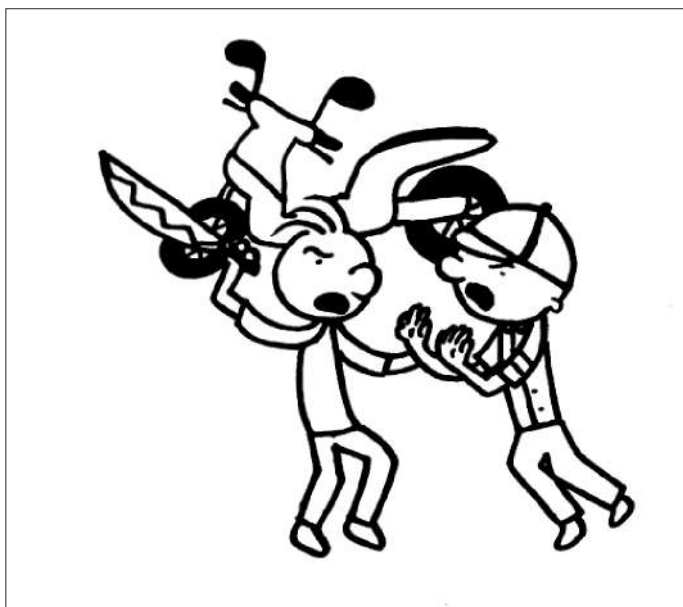
b) Lợi dụng hoàn cảnh chiến tranh, tình trạng khẩn cấp.

5. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 50.000.000 đồng.

Việc Tài lấy trộm chiếc xe đạp và đi cầm được 2 triệu đã đủ cấu thành tội trộm cắp tài sản theo Điều 173 Bộ luật hình sự 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017.

5

CỐ Ý GÂY THƯƠNG TÍCH

Ngày 22-2-2017, khoảng 23 giờ, sau khi uống rượu xong, Đạt lấy xe gắn máy rủ Bách đi chọc ghẹo người đi đường. Trên đường đi, Đạt và Bách liên tục la hét. Đạt vừa lái xe, vừa lạng lách, còn Bách ngồi sau cầm mã tấu, lúc thì quơ mã tấu trên đầu, lúc thì cà mã tấu xuống đường cho xẹt lửa, làm cho những người đi đường hoảng sợ. Khi bị lực lượng dân phòng đuổi bắt, thì Đạt và Bách

phóng xe chạy. Tuy nhiên, chỉ mới chạy được một đoạn, cả hai bị ngã xe. Lực lượng dân phòng lao đến bắt. Thấy vậy, Bách liền dùng mã tấu chém vào tay anh Hưng (đội viên đội dân phòng) làm anh bị thương (thương tích là 8%).

Việc Bách chém vào tay anh Hưng, khiến anh Hưng bị thương tích 8% có cấu thành tội phạm hay không?

Theo khoản 1 Điều 134 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017, thì việc Bách chém vào tay anh Hưng là phạm tội cố ý gây thương tích. Cụ thể:

1. Người nào cố ý gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 11% đến 30% hoặc dưới 11% nhưng thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm:

a) Dùng vũ khí, vật liệu nổ, hung khí nguy hiểm hoặc thủ đoạn có khả năng gây nguy hại cho nhiều người;

b) Dùng axit nguy hiểm hoặc hóa chất nguy hiểm;

c) Đối với người dưới 16 tuổi, phụ nữ mà biết là có thai, người già yếu, ốm đau hoặc người khác không có khả năng tự vệ;

d) Đối với ông, bà, cha, mẹ, thầy giáo, cô giáo của mình, người nuôi dưỡng, chữa bệnh cho mình;

đ) Có tổ chức;

e) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn;

g) Trong thời gian đang bị giữ, tạm giữ, tạm giam, đang chấp hành án phạt tù, đang chấp hành biện pháp tư pháp giáo dục tại trường giáo dưỡng hoặc đang chấp hành biện pháp xử lý vi phạm hành chính đưa vào cơ sở giáo dục bắt buộc, đưa vào trường giáo dưỡng hoặc đưa vào cơ sở cai nghiện bắt buộc;

h) Thuê gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác hoặc gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác do được thuê;

i) Có tính chất côn đồ;

k) Đối với người đang thi hành công vụ hoặc vì lý do công vụ của nạn nhân.

Trong tình huống này, mặc dù anh Hưng chỉ bị thương tích 8%, nhưng thuộc trường hợp phạm tội đối với người đang thi hành công vụ, nên theo quy định của pháp luật, Bách vẫn phải chịu trách nhiệm hình sự với tội cố ý gây thương tích.

6

BỨC TỬ

Hùng và Mai là đôi vợ chồng sinh sống tại một làng quê nghèo trên mảnh đất Bình Phước đầy nắng và gió. Quanh năm, hai vợ chồng làm lụng vất vả, canh tác thêm vài sào điền. Cuộc sống dù khó khăn, cơ cực, nhưng anh chị luôn cố gắng làm lụng với một hy vọng ngày mai rồi cuộc sống sẽ khá hơn như ông cha ta vẫn nói: “chẳng ai giàu ba họ, không ai khó ba đời”. Với quan niệm ấy, ngày qua ngày, đổ bao nhiêu mồ hôi công sức, cộng với

vườn điều mấy năm cho trái rộ, giá lại cao, cuộc sống của hai anh chị cũng dần bớt vất vả. Năm 2016, chị Mai sinh được bé Gia Phúc. Gia đình nhỏ lại có thêm niềm vui, hai bên nội ngoại đều vui mừng và cùng đỡ dần thêm cho anh chị nuôi cháu. Song, từ khi có con, cuộc sống tuy có thêm niềm vui, niềm hạnh phúc, nhưng theo đó, bao lo toan nhọc nhằn cũng kéo đến. Con còn nhỏ nên thường xuyên đau ốm, 2 vợ chồng phải chật vật chữa chạy, thêm phần giá điều bấp bênh, rồi lại mất mùa khiến kinh tế gia đình càng thêm khó khăn. Anh Hùng đâm chán nản, không những không cố gắng mà còn đổ đốn vào cờ bạc, rượu chè. Chị Mai đã khuyên nhủ chồng, nhưng anh không nghe, còn quay qua chửi bới vợ con.

Ngày 12-8-2017, anh Hùng đi nhậu về, say xỉn và đánh chửi vợ. Chị Mai ôm con về nhà ba mẹ để để anh Hùng có thời gian suy nghĩ lại. Sau đó 1 tuần, nghĩ anh Hùng đã hiểu ra, chị Mai quay về săn sóc nhà cửa. Tuy vậy, Hùng vừa nghe thấy tiếng vợ đã khóa cửa, nhất quyết không cho mẹ con chị Mai vào nhà. Khi ấy trời đang mưa to gió lớn, Hùng vẫn cố chấp bỏ mặc hai mẹ con ngoài hiên mà không thèm đoái hoài tới. Vì quá uất ức, đau khổ, chị Mai bế con ra hồ nước mà người dân đào để lấy nước tưới cho cây trồng và nhảy xuống tự tử. Một người dân đi thăm rẫy đã phát hiện và hô hoán rồi lao xuống cứu hai mẹ con. Tuy nhiên,

vì đêm tối, hơn nữa hồ rất sâu, người này chỉ cứu được chị Mai, còn cháu Gia Phúc thì không cứu kịp... Khi ấy cháu mới được 9 tháng tuổi.

Trong tình huống trên, ai là người phạm tội?

Theo Điều 130 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017, anh Hùng đã phạm tội bức tử. Cụ thể:

1. Người nào đối xử tàn ác, thường xuyên ức hiếp, ngược đãi hoặc làm nhục người lệ thuộc mình làm người đó tự sát, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 05 năm đến 12 năm:

a) Đối với 02 người trở lên;

b) Đối với người dưới 16 tuổi, phụ nữ mà biết là có thai.

Theo Điều 123 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017, chị Mai phạm tội giết người. Cụ thể:

1. Người nào giết người thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm, tù chung thân hoặc tử hình:

a) Giết 02 người trở lên;

b) Giết người dưới 16 tuổi;

c) Giết phụ nữ mà biết là có thai;

d) Giết người đang thi hành công vụ hoặc vì lý do công vụ của nạn nhân;

đ) Giết ông, bà, cha, mẹ, người nuôi dưỡng, thầy giáo, cô giáo của mình;

e) Giết người mà liên trước đó hoặc ngay sau đó lại thực hiện một tội phạm rất nghiêm trọng hoặc tội phạm đặc biệt nghiêm trọng;

g) Để thực hiện hoặc che giấu tội phạm khác;

h) Để lấy bộ phận cơ thể của nạn nhân;

i) Thực hiện tội phạm một cách man rợ;

k) Bằng cách lợi dụng nghề nghiệp;

l) Bằng phương pháp có khả năng làm chết nhiều người;

m) Thuê giết người hoặc giết người thuê;

n) Có tính chất côn đồ;

o) Có tổ chức;

p) Tái phạm nguy hiểm;

q) Vì động cơ đê hèn.

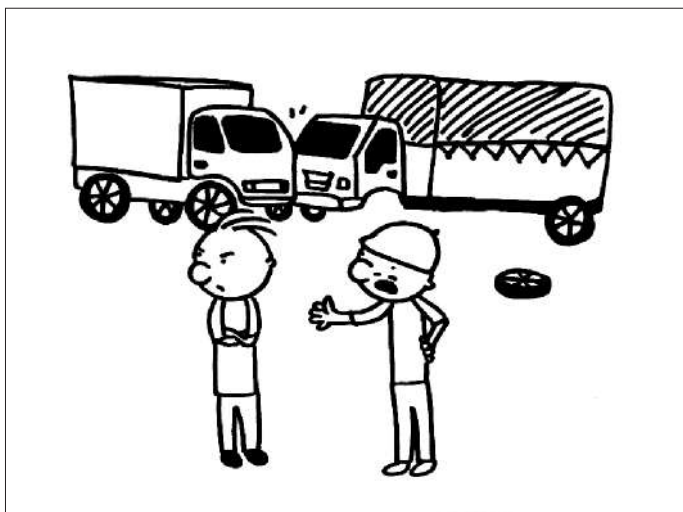
2. Phạm tội không thuộc các trường hợp quy định tại khoản 1 Điều này, thì bị phạt tù từ 07 năm đến 15 năm.

3. Người chuẩn bị phạm tội này, thì bị phạt tù từ 01 năm đến 05 năm.

4. Người phạm tội còn có thể bị cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm, phạt quản chế hoặc cấm cư trú từ 01 năm đến 05 năm.

7

BỒI THƯỜNG THIẾT HẠI DO NGUỒN NGUY HIỂM CAO ĐỘ GÂY RA

A là một tài xế lái xe tải lâu năm. Công việc hằng ngày của A là gom hàng hóa, chủ yếu là rau, củ, quả của bạn hàng từ Đà Lạt về Thành phố Hồ Chí Minh bỏ mối. Hơn 10 năm chăm chỉ làm việc, A gom góp cùng gia đình mua được chiếc xe chở hàng mới, to hơn, hiện đại hơn, công suất lớn hơn, nên từ đó công việc chở hàng của A trở nên thuận tiện và có thêm nhiều mối làm ăn. Vì chủ quan, A cứ nghĩ là xe mới nên yên tâm về chất lượng,

không quan tâm đến việc bảo trì xe. Thế nên, vào ngày 01-02-2017, A xuất phát từ Đà Lạt đi Thành phố Hồ Chí Minh. Như thường lệ, khi đến địa phận Thành phố, xe của A đi đúng phần đường của mình, nhưng bất ngờ lớp trước bị hỏng, rơi ra khỏi xe, khiến xe của A lao thẳng vào xe tải của anh T đang đi ở chiều ngược lại. Vụ va chạm làm xe anh T hư hỏng nặng, cộng thêm việc không giao được hàng đúng thời hạn. Anh T đòi A bồi thường. A không đồng ý vì cho rằng đây là trường hợp bất khả kháng, ngoài ý muốn. Vậy, A có phải bồi thường cho anh T hay không?

Ở tình huống trên, A phải bồi thường cho anh T theo quy định tại Điều 601 Bộ luật dân sự năm 2015. Cụ thể:

1. Nguồn nguy hiểm cao độ bao gồm phương tiện giao thông vận tải cơ giới, hệ thống tải điện, nhà máy công nghiệp đang hoạt động, vũ khí, chất nổ, chất cháy, chất độc, chất phóng xạ, thú dữ và các nguồn nguy hiểm cao độ khác do pháp luật quy định.

Chủ sở hữu nguồn nguy hiểm cao độ phải vận hành, sử dụng, bảo quản, trông giữ, vận chuyển nguồn nguy hiểm cao độ theo đúng quy định của pháp luật.

2. Chủ sở hữu nguồn nguy hiểm cao độ phải bồi thường thiệt hại do nguồn nguy hiểm cao độ gây ra; nếu chủ sở hữu đã giao cho người khác chiếm

hữu, sử dụng thì người này phải bồi thường, trừ trường hợp có thỏa thuận khác.

3. Chủ sở hữu, người chiếm hữu, sử dụng nguồn nguy hiểm cao độ phải bồi thường thiệt hại cả khi không có lỗi, trừ trường hợp sau đây:

a) Thiệt hại xảy ra hoàn toàn do lỗi cố ý của người bị thiệt hại;

b) Thiệt hại xảy ra trong trường hợp bất khả kháng hoặc tình thế cấp thiết, trừ trường hợp pháp luật có quy định khác.

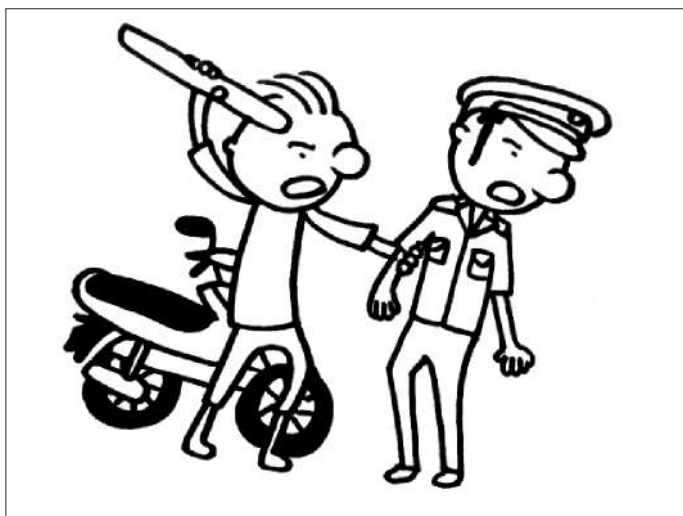
4. Trường hợp nguồn nguy hiểm cao độ bị chiếm hữu, sử dụng trái pháp luật thì người đang chiếm hữu, sử dụng nguồn nguy hiểm cao độ trái pháp luật phải bồi thường thiệt hại.

Khi chủ sở hữu, người chiếm hữu, sử dụng nguồn nguy hiểm cao độ có lỗi trong việc để nguồn nguy hiểm cao độ bị chiếm hữu, sử dụng trái pháp luật thì phải liên đới bồi thường thiệt hại.

Mặc dù không cố ý gây ra thiệt hại, nhưng A vẫn phải bồi thường vì A là tài xế lâu năm, phải kiểm tra phương tiện kỹ càng trước khi sử dụng, hơn nữa, quãng đường di chuyển của A là khá xa (từ Đà Lạt tới Thành phố Hồ Chí Minh) nên việc kiểm tra buộc phải được tiến hành. Vì chủ quan cho rằng xe mới nên A không kiểm tra, và đã gây ra tai nạn không đáng có. Chính vì vậy, A phải bồi thường theo quy định của pháp luật dân sự.

8

CHỐNG NGƯỜI THI HÀNH CÔNG VỤ

“Ồ e ò e ò e...”. Tiếng còi xe cứu thương dường như vẫn đang văng vẳng trong tâm trí của anh Thịnh. Anh hiện đang ở trong bệnh viện Quân y X và được vợ chăm sóc. Theo ý kiến của bác sĩ, cuối tuần sau anh mới có thể xuất viện. Nhiều đồng nghiệp, bạn bè đến thăm hỏi, nhưng anh Thịnh chỉ cười trừ khi được hỏi về lý do mình phải nằm viện. Câu chuyện này đã xảy ra một tháng trước đây...

Anh Thịnh là Cảnh sát giao thông thuộc một Đội Cảnh sát giao thông của Công an thành phố H..

Hôm đó, anh cùng với đồng nghiệp là anh Hưng làm nhiệm vụ trên đường N.C.T theo ca trực 1, kíp 1 từ 6 giờ đến 10 giờ và từ 14 giờ đến 18 giờ. Trong ca làm việc buổi sáng, anh Thịnh và anh Hưng làm việc rất nghiêm túc và tiến hành lập biên bản đối với 3 trường hợp vi phạm Luật giao thông đường bộ. Nhưng mọi chuyện không phải lúc nào cũng suôn sẻ như vậy. Cảnh sát giao thông là một nghề nguy hiểm khi phải thường xuyên tiếp xúc với nhiều đối tượng cứng đầu, không có thiện chí phối hợp. Việc không hay đã xảy ra với anh Thịnh và anh Hưng vào lúc 14 giờ 30 phút. Sự việc như sau:

Khi thấy hai thanh niên lái chiếc xe “Air Blade” màu đỏ đen, không đội mũ bảo hiểm, đang phóng nhanh trên đường, làm đúng với nhiệm vụ của mình, anh Thịnh ra lệnh dừng xe để kiểm tra giấy tờ. Hai thanh niên đã giảm tốc độ và cho xe dừng vào vị trí an toàn theo đúng chỉ dẫn của anh Thịnh và anh Hưng. Như mọi lần, anh Thịnh nói: “Xin chào anh!” với thái độ nghiêm túc, tôn trọng của một chiến sĩ cảnh sát giao thông khi tiếp xúc với người dân. Nhưng đáp lại lời chào của anh là một cái tát bất ngờ của người thanh niên và giọng nói rất gây gổ: “Mày là thằng dám bắt xe của anh hai tao lúc sáng phải không?”. Anh Hưng ngay lập tức

đề nghị hai thanh niên này kiểm chế. Trong khoảnh khắc đó, anh Thịnh nhanh chóng nhớ lại vụ việc lúc sáng, khi anh lập biên bản một trường hợp vi phạm luật giao thông. Chắc hẳn người thanh niên này đang nói về Tú - một người khoảng 40 tuổi có khuôn mặt hao hao giống với người thanh niên, đã bị anh Thịnh và anh Hưng tạm giữ phương tiện trong vòng 7 ngày vì điều khiển xe trên đường mà trong máu có nồng độ cồn là 120 miligam/100 mililit máu.

Anh Thịnh quay sang phía người thanh niên và nói:

- Chúng tôi chỉ làm đúng nhiệm vụ thôi, anh của anh vi phạm thì bị phạt, chúng tôi có quyền làm như vậy, bây giờ thì đề nghị anh cho chúng tôi kiểm tra giấy tờ.

Vừa nói, anh Thịnh vừa chỉ vào thẻ xanh đeo trên ngực trái của mình.

Nhưng những lời nói của anh dường như không lọt tai của hai thanh niên này. Họ liên tục buông lời lăng nhục, thóa mạ anh Thịnh và anh Hưng. Không chỉ vậy, hai thanh niên còn xông vào giằng co, xô xát, khiến anh Hưng bị đứt cúc áo, cầu vai. Sự việc lên đến đỉnh điểm khi hai thanh niên bất ngờ lấy hai thanh sắt được giấu sẵn trong xe “Air Blade” đánh tới tấp và dùng chân đạp mạnh vào

anh Thịnh, anh Hưng. Anh Hưng chỉ bị xây sát nhẹ vì đã tránh được khá nhiều, nhưng anh Thịnh thì bị trúng một gậy vào đầu, máu chảy lênh láng trên áo.

Hai thanh niên sau khi trút được cơn tức giận với hành động rất côn đồ đã nhanh chóng lên xe và rồ ga chạy mất. Ngay lập tức, anh Hưng gọi điện báo cho xe cứu thương đưa anh Thịnh vào bệnh viện, đồng thời liên lạc với đồng nghiệp để truy đuổi hai thanh niên này.

Trong trường hợp này, hành vi của hai thanh niên là phạm tội gì?

Hành vi của hai thanh niên dùng thanh sắt đánh tới tấp và dùng chân đạp mạnh vào anh Thịnh, anh Hưng là hành vi dùng vũ lực cản trở cảnh sát giao thông thực hiện nhiệm vụ. Đây là hành vi phạm tội chống người thi hành công vụ được quy định tại Điều 330 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017. Cụ thể:

1. Người nào dùng vũ lực, đe dọa dùng vũ lực hoặc dùng thủ đoạn khác cản trở người thi hành công vụ thực hiện công vụ của họ hoặc ép buộc họ thực hiện hành vi trái pháp luật, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm:

- a) Có tổ chức;
- b) Phạm tội 02 lần trở lên;
- c) Xúi giục, lôi kéo, kích động người khác phạm tội;
- d) Gây thiệt hại về tài sản 50.000.000 đồng trở lên;
- đ) Tái phạm nguy hiểm.

9

GIAO CẦU VỚI NGƯỜI CHƯA THÀNH NIÊN

Bích Ngọc là một đứa trẻ hạnh phúc. Em sinh ra trong một gia đình đầy ắp tiếng cười và tình yêu thương của cha mẹ. Gia đình Ngọc thuộc diện khá giả ở Thành phố Hồ Chí Minh, nhưng không vì thế mà Ngọc sinh hư. Chín năm liền Ngọc đạt danh hiệu học sinh giỏi và được thầy yêu, bạn mến.

Nhưng cuộc đời Ngọc không êm đềm và bình lặng mãi như vậy. Khi em lên lớp 10, cha mẹ Ngọc ly hôn vì cha Ngọc ngoại tình. Việc này như một nhát dao cứa vào lòng em. Ngọc đau đớn vì nghĩ rằng không phải cha mẹ Ngọc bỏ nhau mà là họ từ bỏ Ngọc. Em cảm thấy bị tổn thương và vô cùng hoảng sợ. Gia đình ấm áp mà em có thể dựa vào mỗi khi vui buồn bấy lâu đã tan vỡ.

Hằng ngày, mặc dù vẫn đến trường và chăm chỉ học tập, nhưng Ngọc có cảm giác có ai đó đang dõi theo với ánh mắt dè bỉu và xì xào, bàn tán về gia đình tan vỡ của mình. Ngọc không còn hồn nhiên, vui vẻ như trước, mà thay vào đó là tâm trạng nặng nề, u ám. Kết quả học tập của Ngọc ngày một sa sút. Em trở nên mặc cảm, ngại tiếp xúc với mọi người.

Hơn bao giờ hết, Ngọc cảm thấy rất cô đơn, yếu đuối. Em cần một bờ vai để nương tựa, cần một vòng tay để an ủi trong những tháng ngày tăm tối nhất cuộc đời. Và rồi một người đã xuất hiện - Nam, 27 tuổi, trưởng phòng kinh doanh một công ty chế biến gỗ tại Đồng Nai. Ngọc quen Nam qua facebook từ những tin nhắn ân cần an ủi, chia sẻ mà Nam dành cho Ngọc khi Ngọc viết lời trách móc gia đình mình trên mạng xã hội.

Sau một tháng quen nhau, Nam và Ngọc hẹn hò tại một quán cà phê ở Thành phố Hồ Chí Minh.

Lần đầu tiên Nam xuất hiện, đi ô tô có tài xế riêng và tiến đến bên Ngọc trong một bộ comple sang trọng với bó hoa hồng rực rỡ. Nam và Ngọc nói chuyện với nhau rất hợp. Giọng nói ấm áp, ngọt ngào cùng vẻ ngoài điển trai của chàng thanh niên đã hấp hồn Ngọc ngay lần đầu gặp gỡ.

Sau lần hẹn hò rất vui vẻ ấy, Nam và Ngọc tiếp tục hẹn nhau lần thứ hai. Nhưng địa điểm lần này không còn ở Thành phố Hồ Chí Minh nữa. Nam dùng ô tô chở Ngọc từ Thành phố Hồ Chí Minh đến một khu du lịch sinh thái ở Đồng Nai để chúc mừng sinh nhật lần thứ 17 của Ngọc. Đến nơi, Ngọc chỉ vừa kịp uống một ngụm nước từ chai nước Nam đưa cho thì đã cảm thấy choáng váng và thiếp đi lúc nào không hay. Đến lúc đó, Nam mới lộ bản chất sở khanh, đưa Ngọc vào nhà nghỉ rồi hiếp dâm cô.

Thực ra, không hề tồn tại thanh niên tên Nam, 27 tuổi, trưởng phòng kinh doanh công ty chế biến gỗ tại Đồng Nai và yêu Ngọc tha thiết. Đây chỉ là cái móc mà Nguyễn Công Tài dựng lên trên facebook để lừa tình những cô gái trẻ nhẹ dạ, cả tin. Ngọc chính là nạn nhân thứ 7 vướng vào lưới tình của tên sở khanh này.

Trong trường hợp này, Nguyễn Công Tài phạm tội gì?

Hành vi của Nguyễn Công Tài sử dụng thuốc mê sau đó giao cấu với Ngọc (17 tuổi) là phạm tội

hiếp dâm người chưa thành niên theo khoản 4 Điều 141 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017. Cụ thể:

1. Người nào dùng vũ lực, đe dọa dùng vũ lực hoặc lợi dụng tình trạng không thể tự vệ được của nạn nhân hoặc thủ đoạn khác giao cấu hoặc thực hiện hành vi quan hệ tình dục khác trái với ý muốn của nạn nhân, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 07 năm đến 15 năm:

a) Có tổ chức;

b) Đối với người mà người phạm tội có trách nhiệm chăm sóc, giáo dục, chữa bệnh;

c) Nhiều người hiếp một người;

d) Phạm tội 02 lần trở lên;

đ) Đối với 02 người trở lên;

e) Có tính chất loạn luân;

g) Làm nạn nhân có thai;

h) Gây thương tích, gây tổn hại cho sức khỏe hoặc gây rối loạn tâm thần và hành vi của nạn nhân mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 31% đến 60%;

i) Tái phạm nguy hiểm.

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm hoặc tù chung thân:

a) Gây thương tích, gây tổn hại cho sức khỏe hoặc gây rối loạn tâm thần và hành vi của nạn nhân mà tỷ lệ tổn thương cơ thể 61% trở lên;

b) Biết mình bị nhiễm HIV mà vẫn phạm tội;

c) Làm nạn nhân chết hoặc tự sát.

4. Phạm tội đối với người từ đủ 16 tuổi đến dưới 18 tuổi, thì bị phạt tù từ 05 năm đến 10 năm.

Phạm tội thuộc một trong các trường hợp quy định tại khoản 2 hoặc khoản 3 Điều này, thì bị xử phạt theo mức hình phạt quy định tại các khoản đó.

5. Người phạm tội còn có thể bị cấm đảm nhiệm chức vụ, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

10

HIẾP DÂM NGƯỜI CHUYỂN GIỚI

Quang và Hải sau khi đi nhậu xong, trên đường trở về nhà thì nhìn thấy một cô gái dáng người rất đẹp. Có hơi men sẵn trong người, Quang và Hải giở trò trêu ghẹo rồi đụng chạm cô gái. Cô gái thấy thế liền chống cự và cảnh cáo: “Nếu hai anh còn làm thế tôi sẽ la lên đấy”. Tưởng hai thanh niên biết sợ, nhưng nào ngờ câu nói ấy như lửa đổ thêm dầu. Quang và Hải kẻ bị miệng, tên trối tay ép cô gái tới sau căn chòi vắng và giở trò đồi bại. Thực hiện xong hành vi trên, hai tên bỏ mặc cô gái rồi trở về nhà.

Sáng hôm sau khi chưa tỉnh hơi men, thì Quang và Hải đã bị cơ quan Công an mời lên làm việc. Tại cơ quan Công an, nhìn thấy nạn nhân trước mặt mà hai tên thấy “lạnh sống lưng” vì nạn nhân là một... người đàn ông chuyển giới. Người này thừa nhận mình là đàn ông, nhưng đã sang Thái Lan làm phẫu thuật chuyển giới từ lâu và giờ hoàn toàn là nữ.

Trước mặt nạn nhân, Quang và Hải thừa nhận đã thực hiện toàn bộ hành vi trên. Tuy nhiên, Hải quả quyết:

- Tôi không phạm tội hiếp dâm, vì đàn ông thì phải hiếp dâm phụ nữ chứ, người này là đàn ông chuyển giới sao lại quy cho chúng tôi tội hiếp dâm.

Quang thêm vào:

- Đúng rồi, ai lại bảo đàn ông đi hiếp dâm đàn ông bao giờ. Người này trong chứng minh nhân dân vẫn ghi giới tính là nam giới đây thôi.

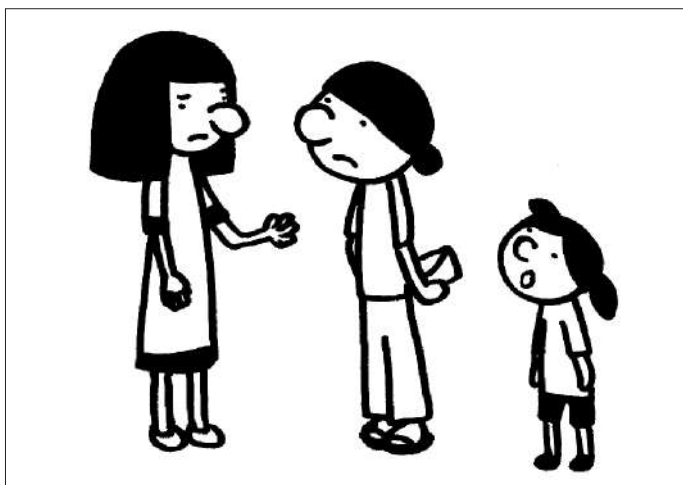
Trong trường hợp này, Quang và Hải có phạm tội hiếp dâm hay không?

Trong tình huống này nạn nhân là người đã phẫu thuật chuyển giới từ nam thành nữ, nhưng trên giấy tờ pháp lý vẫn còn giữ giới tính nam. Tuy nhiên, việc trên giấy tờ là nam hay nữ thì đó là nội dung nằm trong lĩnh vực quản lý hành chính.

Trên thực tế, hành vi ép buộc, sử dụng vũ lực của Quang và Hải để thực hiện giao cấu với nạn nhân rất rõ, nên hoàn toàn có thể áp dụng theo Điều 141 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 để xử lý hình sự (xem tình huống số 9 - Giao cấu với người chưa thành niên).

11

CHIẾM GIỮ TRÁI PHÉP TÀI SẢN

Chiều buồm, những tia nắng vàng trải dài trên sân trường, cơn gió nhẹ khẽ xuyên qua từng kẽ lá bàng như lướt tiếc một ngày trôi qua. Minh Anh đang học tiết học cuối cùng của buổi học tại lớp 3E trường Tiểu học Quang Trung. Chẳng mấy chốc, tiếng chuông vang lên báo hiệu giờ học đã kết thúc. Học sinh chạy ùa ra sân trường như đàn chim vỡ tổ. Cổng trường chật kín bởi hàng dài những xe máy phụ huynh chờ đón con.

Minh Anh nhanh chóng thoát ra khỏi dòng người đông đúc, vừa nhảy chân sáo vừa ngêu ngao

hát. Nhà Minh Anh nằm cùng phía với trường và cách trường chỉ 250m. Chỉ còn khoảng 30m nữa là về đến nhà, Minh Anh bỗng phát hiện một chiếc ví da màu nâu có in hình chim đại bàng nằm trên đường. Em mở ví ra xem và đếm có 20 tờ tiền. Minh Anh cầm về đưa ngay cho mẹ, người duy nhất sống cùng với em từ khi ba em đã mãi ra đi sau một vụ tai nạn giao thông.

- Con thấy cái ví này ở đâu thế? - Mẹ Minh Anh (chị Thu) hỏi.

Minh Anh nhanh nhẩu đáp:

- Dạ gần nhà mình đấy mẹ ạ.

- Được rồi, con vào tắm rửa, thay đồ rồi ra ăn cơm đi, cái ví này cứ để mẹ xử lý.

Bữa cơm của hai mẹ con tuy đạm bạc nhưng luôn ngập tràn tiếng cười. Ăn cơm xong, chị Thu không quên nhắc Minh Anh đừng kể chuyện cái ví với ai cả. Về phần chị Thu, trước khi dọn cơm, chị đã kiểm tra ví tiền, trong ví có 10 triệu đồng và một thẻ ATM có tên Ngô Ngọc Lan.

11 giờ đêm, chị Thu lên giường đi ngủ, còn bé Minh Anh đã ngủ từ lâu. Chị Thu nhắm mắt nhưng không thể nào ngủ được vì cứ nghĩ mãi về cái ví. Mười triệu đồng không phải một số tiền nhỏ, học phí và tiền đóng bảo hiểm cho Minh Anh kỳ này vẫn chưa nộp, một chiếc xe đạp mới cho Minh Anh thì sao nhỉ?!... Những dòng suy nghĩ miên man ấy

đã khiến người phụ nữ gầy gò, với làn da hơi ngăm đen vì nắng gió, là công nhân làm việc 5 năm tại xưởng gỗ Đại Thành đi đến quyết định không giao nộp chiếc ví cho Công an phường.

Cuộc sống của hai mẹ con vẫn bình lặng trôi qua cho đến một buổi sáng chủ nhật nắng ấm (5 ngày sau khi Minh Anh nhặt được chiếc ví).

- (Cốc, cốc) Có ai ở nhà không?

Chị Thu mở nhẹ cánh cửa thì thấy một người phụ nữ với giọng nói trong trẻo:

- Chào chị, em là Lan, em mới chuyển đến khu này. Cách đây mấy ngày, em có đi ngang qua đường này và đánh rơi chiếc ví, không biết chị có tình cờ nhặt được cái ví nào không ạ?

Chị Thu chưa kịp trả lời, thì bé Minh Anh từ nhà dưới đã phóng lên và hỏi:

- Có phải cái ví màu nâu có in... Em chưa kịp nói xong, thì chị Thu đã lấy tay che miệng em và nói:

- Tôi không thấy cái ví nào hết. Minh Anh vào phòng ngay cho mẹ.

- Đứa trẻ vừa nói cái ví màu nâu kia, chắc là cái ví của em đó, chị cho em xin lại với.

- Tôi đã bảo là không có cái ví nào cả, chị nghe không hiểu à.

- Trẻ con không biết nói dối, chị nhặt được cái ví của tôi mà không trả, tôi sẽ báo Công an phường đấy.

- Tôi nhắc lại lần nữa là tôi không lấy cái ví của chị, chị về giùm ngay cho tôi.

Cuộc nói chuyện diễn ra căng thẳng. Chị Lan rời khỏi nhà chị Thu với vẻ mặt đầy tức giận...

Việc chị Thu nhặt được ví nhưng không trả lại cho chị Lan có phạm tội hay không?

Trong tình huống này, hành vi của chị Thu khi cố tình không trả lại cho chị Lan chiếc ví với số tiền 10 triệu đồng và chiếc thẻ ATM khi chị Lan yêu cầu được nhận lại tài sản là hành vi phạm tội chiếm giữ trái phép tài sản. Cụ thể, Điều 176 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định:

1. Người nào cố tình không trả lại cho chủ sở hữu, người quản lý hợp pháp hoặc không giao nộp cho cơ quan có trách nhiệm tài sản trị giá từ 10.000.000 đồng đến dưới 200.000.000 đồng, hoặc dưới 10.000.000 đồng nhưng tài sản là di vật, cổ vật hoặc vật có giá trị lịch sử, văn hóa bị giao nhầm hoặc do mình tìm được, bắt được, sau khi chủ sở hữu, người quản lý hợp pháp hoặc cơ quan có trách nhiệm yêu cầu được nhận lại tài sản đó theo quy định của pháp luật, thì bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 50.000.000 đồng, phạt cải tạo không giam giữ đến 02 năm hoặc phạt tù từ 03 tháng đến 02 năm.

2. Phạm tội chiếm giữ tài sản trị giá 200.000.000 đồng trở lên hoặc bảo vật quốc gia, thì bị phạt tù từ 01 năm đến 05 năm.

Điều 230 Bộ luật dân sự năm 2015 quy định về xác lập quyền sở hữu đối với tài sản do người khác đánh rơi, bỏ quên quy định:

1. Người phát hiện tài sản do người khác đánh rơi, bỏ quên mà biết được địa chỉ của người đánh rơi hoặc bỏ quên thì phải thông báo hoặc trả lại tài sản cho người đó; nếu không biết địa chỉ của người đánh rơi hoặc bỏ quên thì phải thông báo hoặc giao nộp cho Ủy ban nhân dân cấp xã hoặc công an cấp xã nơi gần nhất để thông báo công khai cho chủ sở hữu biết mà nhận lại.

Ủy ban nhân dân cấp xã hoặc công an cấp xã đã nhận tài sản phải thông báo cho người đã giao nộp về kết quả xác định chủ sở hữu.

2. Sau 01 năm, kể từ ngày thông báo công khai về tài sản do người khác đánh rơi, bỏ quên mà không xác định được chủ sở hữu hoặc chủ sở hữu không đến nhận thì quyền sở hữu đối với tài sản này được xác định như sau:

a) Trường hợp tài sản bị đánh rơi, bỏ quên có giá trị nhỏ hơn hoặc bằng mười lần mức lương cơ sở do Nhà nước quy định thì người nhặt được được xác lập quyền sở hữu đối với tài sản đó theo quy định của Bộ luật này và quy định khác của pháp luật

có liên quan; trường hợp tài sản có giá trị lớn hơn mười lần mức lương cơ sở do Nhà nước quy định thì sau khi trừ chi phí bảo quản, người nhặt được được hưởng giá trị bằng mười lần mức lương cơ sở do Nhà nước quy định và 50% giá trị của phần vượt quá mười lần mức lương cơ sở do Nhà nước quy định, phần giá trị còn lại thuộc về Nhà nước;

b) Trường hợp tài sản bị đánh rơi, bị bỏ quên là tài sản thuộc di tích lịch sử - văn hóa theo quy định của Luật di sản văn hóa thì tài sản đó thuộc về Nhà nước; người nhặt được tài sản được hưởng một khoản tiền thưởng theo quy định của pháp luật.

Theo quy định pháp luật dân sự, khi chị Thu nhặt được chiếc ví nhưng không biết chủ sở hữu chiếc ví là ai, ở đâu, thì phải thông báo hay giao nộp chiếc ví cho cơ quan Công an, Ủy ban nhân dân cấp xã, phường nơi gần nhất. Nếu không trả lại chiếc ví, chị Thu có thể bị khởi tố theo quy định của pháp luật hình sự.

12

ĐƯA “HÌNH NÓNG” CỦA NGƯỜI YÊU LÊN FACEBOOK SAU CHIA TAY

Một hôm, Báo *T.* có một bài viết với tiêu đề “Giới trẻ - Ảnh, clip nóng”, trong đó đề cập trường hợp một cô gái có facebook là V.A đã đăng một loạt hình ảnh “thiếu vải” của bản thân với chủ đề “Em của ngày hôm qua” trên trang cá nhân của mình. Dù chỉ xuất hiện trong một thời gian ngắn, nhưng những hình ảnh này nhanh chóng nhận được hàng nghìn lượt thích, bình luận và chia sẻ. Phải chăng V.A muốn nổi tiếng nên chọn cách “khoe thân”?

Thực ra, câu chuyện liên quan đến cô gái tên là V.A bắt đầu từ 2 năm về trước. Khi còn là học sinh lớp 12, V.A đã yêu say đắm một nam sinh cùng lớp - N.K. Tình yêu tuổi học trò bao giờ cũng đẹp, trong sáng, thánh thiện và mơ mộng. Tình yêu giữa V.A và N.K cũng vậy, họ yêu thương nhau, trân trọng nhau, giúp đỡ nhau vượt qua những khó khăn trong cuộc sống. Chính tình cảm này giúp hai người trưởng thành hơn, biết lắng nghe, quan tâm đến cảm nhận của nhau hơn. Và thật hạnh phúc khi cả hai cùng đỗ vào một trường đại học ở Thành phố Hồ Chí Minh.

Cùng với thời gian, tình yêu giữa N.K và V.A ngày càng phát triển, không ít lần họ đã vượt quá giới hạn về thể xác. Nhưng ngặt nỗi, N.K lại có sở thích bạo lực trong khi quan hệ và V.A chính là nạn nhân của cơn khát bạo hành trong suốt một năm trời. Nhiều lần V.A đã khóc còn N.K cũng hứa thay đổi, nhưng đó chỉ là những lời hứa suông. Tình yêu V.A dành cho N.K vẫn vẹn nguyên như ngày nào, nhưng những đau đớn thể xác đã khiến cô phải nói lời chia tay.

N.K van xin V.A quay lại, mong nhận được sự tha thứ, và cô gái trở lại mỉm cười. V.A trở lại bên N.K với hy vọng mọi chuyện sẽ tốt đẹp hơn. Nhưng sau đó, mọi chuyện vẫn không thay. V.A tiếp tục bị bạo hành và lần này cô quyết định chia tay với thái

độ rất kiên quyết. V.A đã trả lại những món quà mình nhận được trong thời gian 2 năm yêu nhau và hoàn toàn chấm dứt liên lạc với N.K.

Tưởng như một chuyện tình buồn đã kết thúc. Nhưng hai tháng sau, N.K nhắn tin đe dọa sẽ đưa ảnh khỏa thân của V.A lên mạng xã hội nếu cô không trở về bên N.K. V.A nghĩ rằng N.K chỉ dọa vậy thôi cho đến khi bộ ảnh “Em của ngày hôm qua” xuất hiện trên trang cá nhân của cô. Ngay lập tức, V.A gọi điện yêu cầu N.K ngừng việc sử dụng mật khẩu facebook của cô và gỡ những hình ảnh trên xuống. N.K đã đồng ý. Nhưng một tuần sau, không chỉ những hình ảnh khỏa thân của V.A mà cả clip khi hai người quan hệ với nhau bị N.K tung lên mạng kèm theo những lời bình luận thô tục, xúc phạm V.A. Chưa bao giờ V.A cảm thấy đau đớn, xót xa khi mắc kẹt trong vòng xoáy tình yêu và lòng thù hận như lúc này...

Việc N.K đưa “hình nóng”, video có nội dung nhạy cảm lên facebook của V.A có vi phạm pháp luật không?

Việc N.K đưa “hình nóng”, video có nội dung nhạy cảm lên facebook của V.A là phạm tội làm nhục người khác hoặc tội truyền bá văn hóa phẩm đồi trụy theo Điều 155 và Điều 326 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017.

Cụ thể:

Điều 155. Tội làm nhục người khác

1. Người nào xúc phạm nghiêm trọng nhân phẩm, danh dự của người khác, thì bị phạt cảnh cáo, phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 30.000.000 đồng hoặc phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 03 tháng đến 02 năm:

- a) Phạm tội 02 lần trở lên;
- b) Đối với 02 người trở lên;
- c) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn;
- d) Đối với người đang thi hành công vụ;
- đ) Đối với người dạy dỗ, nuôi dưỡng, chăm sóc, chữa bệnh cho mình;
- e) Sử dụng mạng máy tính hoặc mạng viễn thông, phương tiện điện tử để phạm tội;
- g) Gây rối loạn tâm thần và hành vi của nạn nhân mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 31% đến 60%.

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 05 năm:

- a) Gây rối loạn tâm thần và hành vi của nạn nhân mà tỷ lệ tổn thương cơ thể 61% trở lên;
- b) Làm nạn nhân tự sát.

4. Người phạm tội còn có thể bị cấm đảm nhiệm chức vụ, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

Điều 326. Tội truyền bá văn hóa phẩm đồi trụy

1. Người nào làm ra, sao chép, lưu hành, vận chuyển, mua bán, tàng trữ nhằm phổ biến sách, báo, tranh, ảnh, phim, nhạc hoặc những vật phẩm khác có nội dung khiêu dâm, đồi trụy hoặc hành vi khác truyền bá vật phẩm đồi trụy thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 100.000.000 đồng, phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm:

a) Dữ liệu được số hóa có dung lượng từ 01 gigabyte (GB) đến dưới 05 gigabyte (GB);

b) Ảnh có số lượng từ 100 ảnh đến dưới 200 ảnh;

c) Sách in, báo in hoặc vật phẩm khác có số lượng từ 50 đơn vị đến dưới 100 đơn vị;

d) Phổ biến cho từ 10 người đến 20 người;

đ) Đã bị xử phạt vi phạm hành chính về một trong các hành vi quy định tại Điều này hoặc đã bị kết án về tội này, chưa được xóa án tích mà còn vi phạm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 03 năm đến 10 năm:

a) Có tổ chức;

b) Dữ liệu được số hóa có dung lượng từ 05 gigabyte (GB) đến dưới 10 gigabyte (GB);

- c) Ảnh có số lượng từ 200 ảnh đến dưới 500 ảnh;
- d) Sách in, báo in hoặc vật phẩm khác có số lượng từ 100 đơn vị đến dưới 200 đơn vị;
- đ) Phổ biến cho từ 21 người đến 100 người;
- e) Phổ biến cho người dưới 18 tuổi;
- g) Sử dụng mạng internet, mạng máy tính, mạng viễn thông hoặc phương tiện điện tử để phạm tội;

h) Tái phạm nguy hiểm.

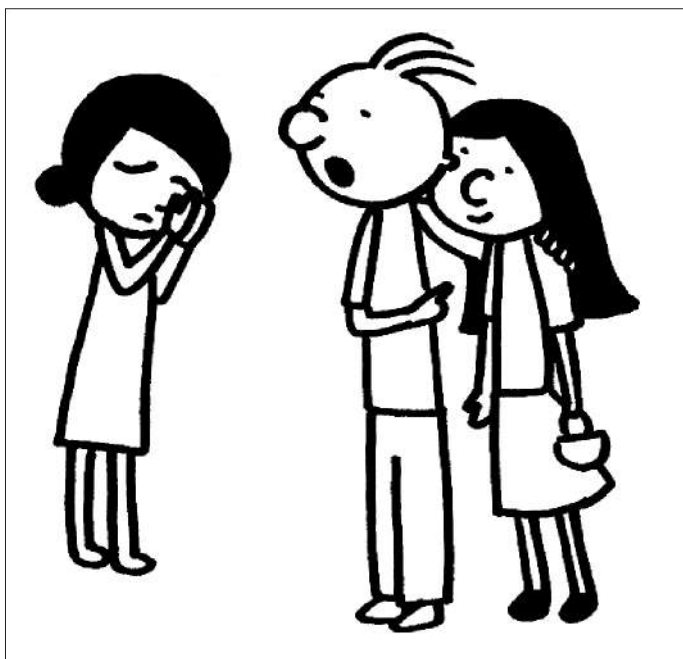
3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 07 năm đến 15 năm:

- a) Dữ liệu được số hóa có dung lượng 10 gigabyte (GB) trở lên;
- b) Ảnh có số lượng 500 ảnh trở lên;
- c) Sách in, báo in hoặc vật phẩm khác có số lượng 200 đơn vị trở lên;
- d) Phổ biến cho 101 người trở lên.

4. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 30.000.000 đồng, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

13

TRANH CHẤP TÀI SẢN SAU KHI LY HÔN

“Anh sẽ về sớm thôi, em hãy đợi anh nhé”. Hoàng ôm chặt Thủy vào lòng, hôn lên trán cô và thì thầm nói.

Thủy nép vào lòng Hoàng, rưng rưng nước mắt. Hoàng và Thủy chỉ mới kết hôn được 3 năm. Thủy vẫn còn nhớ như in khoảng thời gian hạnh phúc giữa hai người khi mới cưới.

Hoàng là một người đàn ông tốt, biết yêu thương và chiều chuộng vợ. Hai vợ chồng ngay từ khi kết hôn đã tu chí làm ăn, chẳng bao lâu, họ đã sở hữu một căn nhà, tuy không lớn lắm nhưng nó là kết quả của tình yêu và sự đồng lòng của cặp vợ chồng trẻ.

Nhưng do yêu cầu của công việc, Hoàng phải rời xa Thủy vào Thành phố Hồ Chí Minh công tác 2 năm. Trước đây, công việc cũng đòi hỏi Hoàng phải công tác nhiều nơi, nhưng thời gian lâu nhất cũng chỉ khoảng 5 tháng. Một thời gian sau, Hoàng dần ít liên lạc với Thủy, Hoàng không còn chủ động gọi điện cho Thủy như những ngày đầu mới vào Thành phố Hồ Chí Minh nữa. Thủy có gọi điện hay nhắn tin cho Hoàng cũng chỉ nhận được câu trả lời cụt ngủn: “Anh đang bận”. Nhưng dù thế nào, Thủy vẫn luôn tin tưởng Hoàng...

Hai năm rồi cũng trôi qua. Thủy vui mừng biết bao khi ra sân bay đón Hoàng về, hai người lại có thể hạnh phúc như xưa. Nhưng sự thật trước mắt như một nhát dao cứa vào tim Thủy, tay trong tay với Hoàng là một người phụ nữ trẻ trung, xinh đẹp. Hoàng tiến thẳng đến Thủy, lạnh lùng nói:

- Chào em.

Thủy như chết lặng vào giây phút ấy. Đêm ấy, Hoàng không về nhà mà ngủ ở khách sạn. Sáng hôm sau, Hoàng đến tìm Thủy và bảo rằng đến lúc

này Hoàng mới tìm thấy tình yêu đích thực của đời mình, rằng thời gian qua Hoàng đã ngộ nhận về tình cảm với Thủy, rằng hai người hãy ly hôn! Không chỉ vậy, Hoàng còn muốn Thủy phải rời khỏi căn nhà mà hai vợ chồng đang ở vì đây là nhà do Hoàng mua và đứng tên trong Giấy chứng nhận quyền sở hữu nhà. Hoàng muốn bán căn nhà này để vào Thành phố Hồ Chí Minh sống...

Vậy, căn nhà trên thuộc sở hữu riêng của Hoàng hay là tài sản chung của Hoàng và Thủy? Hoàng có quyền bán căn nhà trên không?

Điều 33 Luật hôn nhân và gia đình năm 2014 quy định về tài sản chung của vợ chồng như sau:

1. Tài sản chung của vợ chồng gồm tài sản do vợ, chồng tạo ra, thu nhập do lao động, hoạt động sản xuất, kinh doanh, hoa lợi, lợi tức phát sinh từ tài sản riêng và thu nhập hợp pháp khác trong thời kỳ hôn nhân, trừ trường hợp được quy định tại khoản 1 Điều 40 của Luật này; tài sản mà vợ chồng được thừa kế chung hoặc được tặng cho chung và tài sản khác mà vợ chồng thỏa thuận là tài sản chung.

Quyền sử dụng đất mà vợ, chồng có được sau khi kết hôn là tài sản chung của vợ chồng, trừ trường hợp vợ hoặc chồng được thừa kế riêng, được tặng cho riêng hoặc có được thông qua giao dịch bằng tài sản riêng.

2. Tài sản chung của vợ chồng thuộc sở hữu chung hợp nhất, được dùng để bảo đảm nhu cầu của gia đình, thực hiện nghĩa vụ chung của vợ chồng.

3. Trong trường hợp không có căn cứ để chứng minh tài sản mà vợ, chồng đang có tranh chấp là tài sản riêng của mỗi bên thì tài sản đó được coi là tài sản chung.

Điều 34 Luật hôn nhân và gia đình năm 2014 quy định về đăng ký quyền sở hữu, quyền sử dụng đối với tài sản chung như sau:

1. Trong trường hợp tài sản thuộc sở hữu chung của vợ chồng mà pháp luật quy định phải đăng ký quyền sở hữu, quyền sử dụng thì giấy chứng nhận quyền sở hữu, giấy chứng nhận quyền sử dụng phải ghi tên cả hai vợ chồng, trừ trường hợp vợ chồng có thỏa thuận khác.

2. Trong trường hợp giấy chứng nhận quyền sở hữu, giấy chứng nhận quyền sử dụng tài sản chỉ ghi tên một bên vợ hoặc chồng thì giao dịch liên quan đến tài sản này được thực hiện theo quy định tại Điều 26 của Luật này; nếu có tranh chấp về tài sản đó thì được giải quyết theo quy định tại khoản 3 Điều 33 của Luật này.

Ngoài ra, căn cứ theo Điều 26 Luật hôn nhân và gia đình năm 2014 quy định về đại diện giữa vợ và chồng trong trường hợp giấy chứng nhận quyền

sở hữu, giấy chứng nhận quyền sử dụng đối với tài sản chung nhưng chỉ ghi tên vợ hoặc chồng, thì:

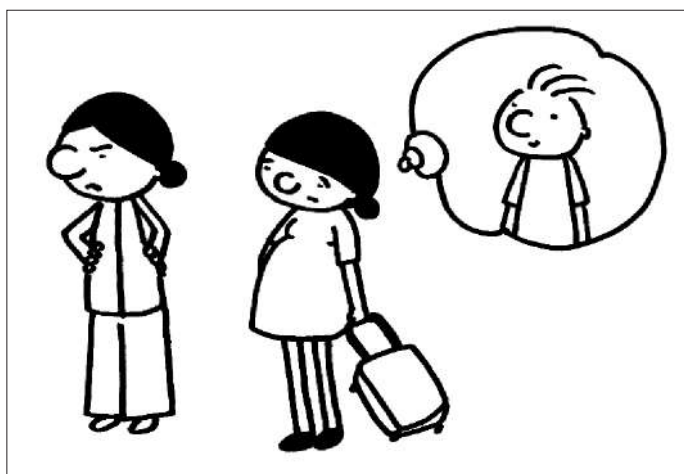
1. Việc đại diện giữa vợ và chồng trong việc xác lập, thực hiện và chấm dứt giao dịch liên quan đến tài sản chung có giấy chứng nhận quyền sở hữu, giấy chứng nhận quyền sử dụng tài sản chỉ ghi tên vợ hoặc chồng được thực hiện theo quy định tại Điều 24 và Điều 25 của Luật này.

2. Trong trường hợp vợ hoặc chồng có tên trên giấy chứng nhận quyền sở hữu, giấy chứng nhận quyền sử dụng tài sản tự mình xác lập, thực hiện và chấm dứt giao dịch với người thứ ba trái với quy định về đại diện giữa vợ và chồng của Luật này thì giao dịch đó vô hiệu, trừ trường hợp theo quy định của pháp luật mà người thứ ba ngay tình được bảo vệ quyền lợi (quy định chi tiết tại Nghị định số 126/2014/NĐ-CP ngày 31-12-2014 của Chính phủ quy định chi tiết một số điều và biện pháp thi hành Luật hôn nhân và gia đình).

Trong tình huống này, căn nhà được tạo lập trong thời kỳ hôn nhân giữa Hoàng và Thủy là tài sản chung của hai vợ chồng chứ không phải tài sản riêng của Hoàng cho dù Hoàng đứng tên trong Giấy chứng nhận quyền sở hữu nhà. Vì đây là tài sản chung của vợ chồng nếu Hoàng muốn bán nhà thì phải có sự đồng ý của Thủy.

14

LÀM Đám CƯỚI NHƯNG KHÔNG ĐĂNG KÝ KẾT HÔN

12 giờ đêm, ngoài trời lất phất mưa, thi thoảng vài chiếc xe máy hối hả lao trên đường chiếu đèn pha vào thẳng mắt khiến chị Thu thấy mọi thứ xung quanh nhòa đi. Giờ này chị Thu vẫn đang lia những nhát chổi trên tuyến đường Lê Văn Sỹ. Trong cái tĩnh lặng của màn đêm, chị nghe rõ tiếng mưa rơi tí tách, tiếng rao đêm yếu ớt của người bán bánh bò và... cả tiếng lòng chị đang nức nở một cách chua chát! Lẽ ra chị có thể được đối xử một cách công bằng hơn nếu có thêm một “tờ giấy”.

Chị Thu và anh Bình yêu nhau từ năm thứ 2 đại học. Hai người quyết định dọn về góp gạo thổi cơm chung trong một căn nhà nhỏ mà bố mẹ anh Bình đã mua cho anh. Cuộc sống của anh Bình và chị Thu rất hạnh phúc. Hai người thực sự yêu thương nhau và muốn tiến đến hôn nhân. Nhưng tiếc thay, khi dẫn chị Thu về ra mắt gia đình, thì hai anh chị đã không nhận được sự chúc phúc của cha mẹ anh Bình. Cha mẹ anh Bình cho rằng chị Thu không xứng làm con dâu của họ vì hai gia đình không môn đăng hộ đối.

Tuy nhiên, vượt qua rào cản gia đình, anh Bình và chị Thu vẫn quyết định làm đám cưới và chung sống với nhau. Không ngăn cản được hôn lễ của con trai, cha mẹ Bình chỉ có một yêu cầu: Bình và Thu không được đăng ký kết hôn. Thu không muốn gây thêm bất hòa giữa Bình và cha mẹ anh nên đồng ý yêu cầu này. Đối với chị Thu, điều quan trọng nhất là chị và anh Bình có thể sống cùng nhau, một khi thực sự không yêu nhau nữa, thì cũng không cần thiết đến tờ hôn thú như một sợi dây vô hình trói buộc hai con tim. Vào lúc đó, chị chưa hình dung được giá trị của Giấy đăng ký kết hôn và những biến cố xảy ra trong đời mình.

Sau ba năm đám cưới, tình cảm giữa anh Bình và chị Thu không còn mặn nồng như trước. Đã từ lâu, chị không nhận được những lời yêu thương từ

chồng. Vào một ngày, khi đem cơm trưa đến văn phòng cho chồng, chị sững sờ và đau đớn không thốt nên lời khi thấy chồng mình đang âu yếm một nữ đồng nghiệp trẻ trung, xinh đẹp. Chị chưa kịp phản ứng gì thì anh Bình đã lạnh lùng bỏ ra ngoài, còn người đồng nghiệp nữ kia vừa cười nhếch mép vừa vỗ vai chị nói:

- Chị đừng tức giận, chị xem lại mình đi, có chỗ nào chị theo kịp em không, anh Bình thích em là phải rồi.

- Tôi là vợ anh Bình, cô không được phá hoại hạnh phúc gia đình người khác như vậy. Chị Thu quát vào mặt người phụ nữ kia.

“Vợ?”. Cô đồng nghiệp mở cặp mắt tròn xoe nhìn chị Thu đầy ngạc nhiên và thương hại. - Thật nực cười, ai nói chị là vợ của anh Bình, đến tờ giấy đăng ký kết hôn cũng không có, chẳng qua là một phụ nữ ăn bám theo đàn ông chứ to tát gì.

Nói xong, cô ta cười âm lên rồi rời khỏi phòng để lại mình chị Thu với khuôn mặt nhợt nhạt. Chị Thu biết mình đuối lý! Gia đình không còn là nơi để yêu thương. Về đến nhà, chị Thu muốn chồng làm rõ chuyện lúc sáng. Nhưng anh Bình vẫn thờ ơ, lạnh lùng cho đến khi chị báo tin cho anh Bình là mình đã mang thai ba tháng.

Kể từ ngày hôm ấy, thái độ của anh Bình dần thay đổi, cuộc sống của hai người lại vui vẻ như

xưa. Chị Thu tha thứ cho những lỗi lầm của chồng và đề nghị hai người đăng ký kết hôn để làm giấy khai sinh cho con. Thu vẫn nhớ như in ngày hôm ấy - ngày khởi đầu cho chuỗi bất hạnh trong cuộc đời của chị. Đó là một sáng thứ tư nắng ấm, trời trong xanh, những chú chim đang hót lanh lút trên cây như muốn nhảy múa, reo vui với tiếng lòng của chị. Ngày hôm nay, chị sẽ được pháp luật công nhận là vợ hợp pháp của anh Bình. Rủi thay, trên đường chở chị đến Ủy ban nhân dân phường để đăng ký kết hôn, xe của anh chị đã bị một xe máy khác đâm trực diện. Anh Bình chết tại chỗ. Chị Thu được đưa đi cấp cứu kịp thời nên cả chị và em bé đều an toàn. Chưa hết đau thương vì cái chết của chồng, mặc dù đang nằm viện, chị Thu đã phải đối diện với những đắng cay, tủi hờn khác. Ba mẹ chồng chị Thu dọn hết hành lý của chị và đuổi chị ra khỏi nhà. Chị Thu không được nhận bất kỳ phần di sản nào của chồng. Không còn cách nào khác, chị phải đi làm thuê kiếm sống. Lúc đầu, chị tìm được việc rửa chén bát thuê trong một nhà hàng, sau đó, chuyển sang làm công nhân vệ sinh của Công ty Dịch vụ công ích quận T.B, Thành phố Hồ Chí Minh. Chị Thu cố gắng chịu đựng tất cả tủi nhục, dèm pha, vì đối với chị lúc này, đứa con là niềm hy vọng và an ủi duy nhất. Nhưng sau khi sinh em bé, chị Thu không thể khai sinh cho con.

Chị muốn khai sinh con có tên cha như một minh chứng cho kết quả tình yêu của chị và anh Bình, nhưng không được cán bộ xã chấp nhận vì không có Giấy đăng ký kết hôn và gia đình anh Bình thì không thừa nhận chị là vợ anh Bình.

Điều 14 Luật hôn nhân và gia đình năm 2014 quy định về giải quyết hậu quả của việc nam, nữ chung sống với nhau như vợ chồng mà không đăng ký kết hôn quy định như sau:

1. Nam, nữ có đủ điều kiện kết hôn theo quy định của Luật này chung sống với nhau như vợ chồng mà không đăng ký kết hôn thì không làm phát sinh quyền, nghĩa vụ giữa vợ và chồng. Quyền, nghĩa vụ đối với con, tài sản, nghĩa vụ và hợp đồng giữa các bên được giải quyết theo quy định tại Điều 15 và Điều 16 của Luật này.

2. Trong trường hợp nam, nữ chung sống với nhau như vợ chồng theo quy định tại khoản 1 Điều này nhưng sau đó thực hiện việc đăng ký kết hôn theo quy định của pháp luật thì quan hệ hôn nhân được xác lập từ thời điểm đăng ký kết hôn.

Điều 15 Luật hôn nhân và gia đình năm 2014 quy định: Quyền, nghĩa vụ của cha mẹ và con trong trường hợp nam, nữ chung sống với nhau như vợ chồng mà không đăng ký kết hôn:

Quyền, nghĩa vụ giữa nam, nữ chung sống với nhau như vợ chồng và con được giải quyết theo

quy định của Luật này về quyền, nghĩa vụ của cha mẹ và con.

Điều 16 Luật hôn nhân và gia đình năm 2014 quy định: Giải quyết quan hệ tài sản, nghĩa vụ và hợp đồng của nam, nữ chung sống với nhau như vợ chồng mà không đăng ký kết hôn:

1. Quan hệ tài sản, nghĩa vụ và hợp đồng của nam, nữ chung sống với nhau như vợ chồng mà không đăng ký kết hôn được giải quyết theo thỏa thuận giữa các bên; trong trường hợp không có thỏa thuận thì giải quyết theo quy định của Bộ luật dân sự và các quy định khác của pháp luật có liên quan.

2. Việc giải quyết quan hệ tài sản phải bảo đảm quyền, lợi ích hợp pháp của phụ nữ và con; công việc nội trợ và công việc khác có liên quan để duy trì đời sống chung được coi như lao động có thu nhập.

Như vậy, trong trường hợp nam nữ chỉ làm đám cưới và chung sống với nhau như vợ chồng nhưng không đăng ký kết hôn thì khi xảy ra mâu thuẫn, xung đột, Tòa án thụ lý vụ án để giải quyết:

- Về quan hệ nhân thân: Tòa án ra bản án không công nhận nam, nữ là vợ chồng.

- Về quan hệ tài sản: Tài sản của nam nữ được giải quyết theo sự thỏa thuận của các bên hoặc theo quyết định của Tòa án.

- Về quyền lợi của con chung: Việc cha mẹ không đăng ký kết hôn không ảnh hưởng đến quyền và nghĩa vụ của cha mẹ đối với con.

Trong trường hợp của chị Thu, chị có thể khởi kiện ra Tòa án yêu cầu xác định anh Bình là cha của đứa bé để làm giấy khai sinh có tên cha cho con. Đồng thời, yêu cầu giải quyết vấn đề chia thừa kế cho con. Còn chị Thu, vì không phải vợ hợp pháp của anh Bình nên không được hưởng tài sản của anh Bình.

15

XÂM PHẠM QUYỀN TÁC GIẢ

Gia Bảo là sinh viên năm thứ 3 trường Đại học X Thành phố Hồ Chí Minh. Bảo là một người thông minh, vui vẻ và tự lập. Mặc dù gia đình Bảo thuộc diện khá giả, nhưng từ nhỏ Bảo luôn muốn tự mình kiếm ra tiền để không phụ thuộc vào sự chu cấp của ba mẹ. Hiện Bảo đang ở tại khu A ký túc xá Đại học X cùng với 4 người bạn khác học chung ngành công nghệ thông tin.

Ngoài sự yêu thích với máy tính, công nghệ, Bảo còn có một niềm đam mê đặc biệt với sách. Bảo đặc biệt thích những truyện ngắn dí dỏm, đáng yêu của nhà văn N.N.A. Các tác phẩm ấy không những làm sống dậy một miền tuổi thơ trong veo của Bảo mà còn mang đến cho cậu nhiều bài học triết lý sâu xa. Vì vậy, đều đặn mỗi tháng, Bảo lại mua một cuốn sách. Đời sống sinh viên cần nhiều chi phí, nhưng Bảo không muốn “ăn bám” cha mẹ hoài. Do đó, ngay từ khi bước vào năm thứ nhất Bảo đã chú tâm tìm kiếm việc làm thêm. Phục vụ bàn tại tiệm ăn nhanh, phát tờ rơi, gia sư, bán hàng thuê theo giờ... đều là những việc Bảo đã thử qua và không trụ lại lâu. Với lịch học ngày càng dày đặc, Bảo mong muốn một việc làm tại nhà để có thể tiết kiệm thời gian di chuyển mà thu nhập lại khá hơn.

Đang lang thang hàng giờ trên internet, thì đập vào mắt Bảo là mẫu quảng cáo việc làm thêm đánh máy thuê tại nhà. Một tia sáng vụt loé lên trong đầu Bảo.

“Phải rồi, đánh máy - sách - thu nhập!”.

Bảo quyết định xây dựng một diễn đàn đọc sách điện tử. Với một lượng sách lớn mua từ bấy lâu nay, Bảo có thể đánh máy lại chúng rồi đưa lên diễn đàn và thu phí từ những người đọc sách điện tử (ebook). Với ý tưởng này, Bảo cần sự hỗ trợ của bốn

người bạn cùng phòng. Vốn là dân công nghệ thông tin, năm anh chàng có tốc độ đánh máy khoảng 50 từ/phút, mỗi người chỉ cần 2-3 ngày là đánh máy lại xong một quyển sách khoảng 300 trang. Chẳng mấy chốc, diễn đàn của Bảo và những người bạn đã có trên 100 đầu sách điện tử.

Lúc đầu Bảo chỉ định đánh máy lại những cuốn sách mà mình có và giá cho mỗi lượt tải về là 10.000 đồng thông qua việc nộp thẻ cào điện thoại. Nhưng với sự gia tăng số lượng người sử dụng dịch vụ, cùng với những kinh nghiệm được trui rèn nhờ làm thêm nhiều việc khác nhau, Bảo nhận thấy đây là một cơ hội kinh doanh tốt.

Bảo quyết định mở rộng mô hình kinh doanh này. Cậu tìm kiếm những quyển sách mới xuất bản của những tác giả nổi tiếng và giới thiệu một cách rầm rộ trên diễn đàn của mình. Sau 3 ngày có được sách giấy, bản ebook sẽ được trình làng với giá chỉ bằng 1/5 giá của sách giấy. Bảo và những người bạn cũng sao chép nhiều đầu ebook mới “ra lò” của những nhà sách có tên tuổi như Ybook (Nhà xuất bản Trẻ), Komo (Phương Nam Book), Alezaa (Công ty Vinapo), Sachbaovn (Công ty tin học Lạc Việt)... Tất cả những việc sao chép này của Bảo đều không có sự xin phép tác giả, nhà xuất bản hay trả tiền bản quyền.

Vậy hành vi của Bảo có phạm tội hay không?

Điều 225 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội xâm phạm quyền tác giả, quyền liên quan như sau:

1. Người nào không được phép của chủ thể quyền tác giả, quyền liên quan mà cố ý thực hiện một trong các hành vi sau đây, xâm phạm quyền tác giả, quyền liên quan đang được bảo hộ tại Việt Nam với quy mô thương mại hoặc thu lợi bất chính từ 50.000.000 đồng đến dưới 300.000.000 đồng hoặc gây thiệt hại cho chủ thể quyền tác giả, quyền liên quan từ 100.000.000 đồng đến dưới 500.000.000 đồng hoặc hàng hóa vi phạm trị giá từ 100.000.000 đồng đến dưới 500.000.000 đồng, thì bị phạt tiền từ 50.000.000 đồng đến 300.000.000 đồng hoặc phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm:

a) Sao chép tác phẩm, bản ghi âm, bản ghi hình;

b) Phân phối đến công chúng bản sao tác phẩm, bản sao bản ghi âm, bản sao bản ghi hình.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tiền từ 300.000.000 đồng đến 1.000.000.000 đồng hoặc phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm:

a) Có tổ chức;

b) Phạm tội 02 lần trở lên;

c) Thu lợi bất chính 300.000.000 đồng trở lên;

d) Gây thiệt hại cho chủ thể quyền tác giả, quyền liên quan 500.000.000 đồng trở lên;

đ) Hàng hóa vi phạm trị giá 500.000.000 đồng trở lên.

3. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ 20.000.000 đồng đến 200.000.000 đồng, cấm đảm nhiệm chức vụ, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

4. Pháp nhân thương mại phạm tội quy định tại Điều này, thì bị phạt như sau:

a) Thực hiện một trong các hành vi quy định tại khoản 1 Điều này với quy mô thương mại hoặc thu lợi bất chính từ 200.000.000 đồng đến dưới 300.000.000 đồng hoặc gây thiệt hại cho chủ thể quyền tác giả, quyền liên quan từ 300.000.000 đồng đến dưới 500.000.000 đồng hoặc hàng hóa vi phạm trị giá từ 300.000.000 đồng đến dưới 500.000.000 đồng; thu lợi bất chính từ 100.000.000 đồng đến dưới 200.000.000 đồng hoặc gây thiệt hại cho chủ thể quyền tác giả, quyền liên quan từ 100.000.000 đồng đến dưới 300.000.000 đồng hoặc hàng hóa vi phạm trị giá từ 100.000.000 đồng đến dưới 300.000.000 đồng nhưng đã bị xử phạt vi phạm hành chính về một trong các hành vi quy định tại Điều này hoặc đã bị kết án về tội này, chưa được xóa án tích mà còn vi phạm, thì bị phạt tiền từ 300.000.000 đồng đến 1.000.000.000 đồng;

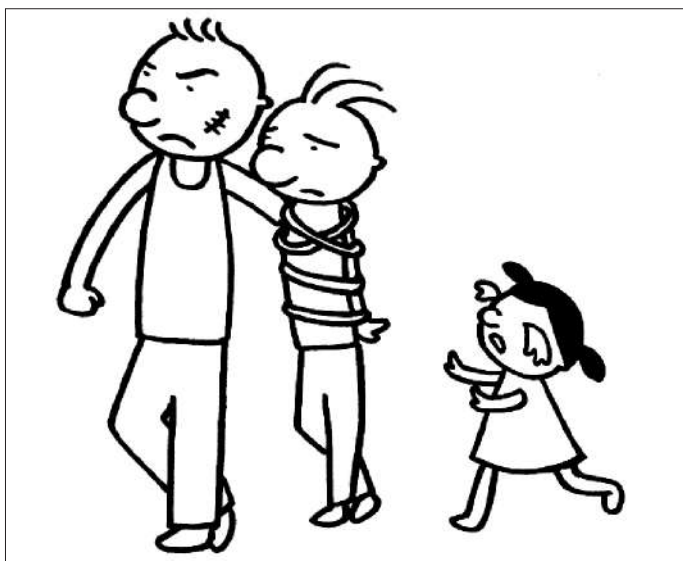
b) Phạm tội thuộc trường hợp quy định tại khoản 2 Điều này, thì bị phạt tiền từ 1.000.000.000 đồng đến 3.000.000.000 đồng hoặc đình chỉ hoạt động có thời hạn từ 06 tháng đến 02 năm;

c) Pháp nhân thương mại còn có thể bị phạt tiền từ 100.000.000 đồng đến 300.000.000 đồng, cấm kinh doanh, cấm hoạt động trong một số lĩnh vực nhất định hoặc cấm huy động vốn từ 01 năm đến 03 năm.

Trong trường hợp này, hành vi của Bảo đưa ebook lên internet mà không có sự cho phép của tác giả hay trả tiền bản quyền, đồng thời sao chép ebook của các nhà xuất bản, đơn vị phát hành sách điện tử có thể phạm tội xâm phạm quyền tác giả, quyền liên quan theo Điều 225 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017.

16

TỘI GIỮ NGƯỜI TRÁI PHÁP LUẬT

“**Đ**ừng bắt ba cháu mà, thả ba cháu ra, thả ra...”. Tiếng kêu thất thanh của bé Thu Lan vang lên trong đêm khuya tĩnh lặng làm chị Nga - mẹ Lan giật mình tỉnh giấc. Chị Nga vừa khóc, vừa ôm thật chặt đứa con gái đầu lòng đang run lên bần bật vì hoảng sợ. Đã một tuần nay, không đêm nào Thu Lan có được giấc ngủ an lành...

Thu Lan là một người con ngoan, trò giỏi. Ba mẹ Lan đều là công nhân làm việc trong công ty

may mặc ở Bình Dương hơn 7 năm qua. Cuộc sống gia đình còn gặp nhiều khó khăn nhưng Thu Lan luôn yêu thương cha mẹ, không bao giờ vùi vĩnh như những đứa trẻ khác cùng tuổi.

Như thường lệ, sau khi tan học, Lan tung tăng nhảy chân sáo từ trường về nhà. Một chút mưa đêm qua khiến bầu trời hôm nay trở nên trong veo, ánh nắng lấp lánh trải dài trên mặt đường, xuyên qua từng tán cây, rót nhẹ lên những phiến lá phản chiếu vào gương mặt hân hoan của Lan. Lan vui lắm, em vừa được tuyên dương trước lớp vì đạt điểm 10 môn Toán.

Trong tâm trạng phấn khởi ấy, Thu Lan mở toang cánh cửa chạy vào nhà khoe với ba. Nhưng chưa kịp cất tiếng gọi “Ba ơi”, Thu Lan đã sững sờ bởi tiếng cãi vã gay gắt của ba em (anh Hùng) và một người đàn ông cao lớn, có khuôn mặt bặm trợn đáng sợ với một vết sẹo to tướng trên má phải. Sau đó rất nhanh, anh Hùng bị một người đàn ông khác trói tay và bịt miệng. Thu Lan liền chạy đến ôm chân anh Hùng và hét lớn “Thả ba cháu ra, thả ba cháu ra”. Anh Hùng vùng vẫy thì bị một tên thanh niên đâm liên tiếp vào bụng, Thu Lan cũng bị tên đó dùng chân đá hất ra ngoài. Anh Hùng bị bốn người đàn ông đi trên 2 xe máy chở đi trong tích tắc... chỉ còn lại làn khói xe mù mịt và tiếng khóc tức tưởi cùng nỗi hoảng hốt của một đứa trẻ.

Mẹ Thu Lan hiểu rõ câu chuyện này. Cách đây một năm, công ty may mặc mà anh Hùng, chị Nga làm việc gặp khó khăn trong vấn đề tài chính. Kết quả là một lượng lớn công nhân bị sa thải, trong đó có anh Hùng. Đang gặp khó khăn trong việc tìm việc làm mới, thì anh Hùng được Hải - một người bạn - mời góp vốn làm ăn.

Trong cái nắng gay gắt một buổi trưa hè, Hải dẫn Hùng đến tham quan cơ ngơi làm việc khang trang của mình tại quận 4, Thành phố Hồ Chí Minh. Công ty của Hải chuyên cung cấp sữa cho các trường tiểu học tư thục trên địa bàn Thành phố Hồ Chí Minh. Lợi nhuận mà Hải hứa giao cho Hùng từ chuyện làm ăn này khá lớn, với điều kiện cứ góp vào 100 triệu đồng, thì Hùng sẽ được nhận 4 triệu đồng hàng tuần. Ba tháng đầu tiên, anh Hùng nhận được tiền lời đầy đủ và đúng hẹn. Hùng nghĩ bụng đây thật sự là một cơ hội kinh doanh “ngàn năm có một”.

Nhưng đến tháng thứ tư, Hải lại yêu cầu Hùng góp thêm 300 triệu đồng để mở rộng sản xuất, cả vốn lẫn lãi của Hùng chắc chắn được trả lại sau 2 tháng hoạt động của công ty. Hùng chạy vạy khắp nơi cũng chỉ gom được 175 triệu. Đánh liều, Hùng đến vay 150 triệu của chủ tiệm cầm đồ Đại Phong với lãi suất 20%/tháng, thời hạn vay 2 tháng. Tháng đầu tiên, Hùng đã trả cho Phong 30 triệu, nhưng

tháng thứ hai, người bạn tên Hải đã biến mất cùng với 300 triệu của Hùng theo một kịch bản lừa gạt hoàn hảo. Hùng đến công ty sữa tại quận 4, Thành phố Hồ Chí Minh để tìm nhưng không có ai quen biết Hải.

Trắng tay, Hùng còn nợ Đại Phong 180 triệu cả gốc lẫn lãi. Hùng đến xin Phong cho khát thêm một tháng nữa để tìm đường xoay sở. Nhưng Hùng làm gì còn đường lui. Tài sản gia đình Hùng đã bán gần hết trong vụ góp vốn 300 triệu. Số tiền hơn 50 triệu Hùng vay của họ hàng cũng chưa trả đồng nào. Sau một tháng, Phong liên tục gọi điện cho Hùng thúc nợ nhưng Hùng không nghe máy. Rất tức giận, Phong cho đàn em đến nói chuyện với Hùng nhưng ba lần đều không gặp.

Đến lần thứ tư, Phong cùng ba đàn em mang theo nhiều thanh sắt đến đập phá nhà Hùng. Lần này Hùng đã ra mặt và cũng là lần Hùng bị Phong bắt đi trước sự chứng kiến của đứa con gái nhỏ ngây thơ.

Chị Nga đã trình báo sự việc với cơ quan Công an và chắc hẳn anh Hùng sẽ nhanh chóng được Phong thả ra, nhưng nỗi lo thấp thỏm về khoản tiền phải trả cho Phong, cho họ hàng vẫn như một ngọn lửa đang âm ỉ cháy có thể sẽ bốc lên thiêu rụi gia đình anh...

Hành vi của Phong cùng đàn em mang hung khí đến đánh và bắt anh Hùng có phạm tội hay không?

Điều 157 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội bắt, giữ hoặc giam người trái pháp luật như sau:

1. Người nào bắt, giữ hoặc giam người trái pháp luật, nếu không thuộc trường hợp quy định tại Điều 153 và Điều 377 của Bộ luật này, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm:

- a) Có tổ chức;*
- b) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn;*
- c) Đối với người đang thi hành công vụ;*
- d) Phạm tội 02 lần trở lên;*
- đ) Đối với 02 người trở lên;*
- e) Đối với người dưới 18 tuổi, phụ nữ mà biết là có thai, người già yếu hoặc người không có khả năng tự vệ;*
- g) Làm cho người bị bắt, giữ, giam hoặc gia đình họ lâm vào hoàn cảnh kinh tế đặc biệt khó khăn;*
- h) Gây thương tích, gây tổn hại cho sức khỏe hoặc gây rối loạn tâm thần và hành vi của người bị bắt, giữ, giam mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 31% đến 60%.*

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 05 năm đến 12 năm:

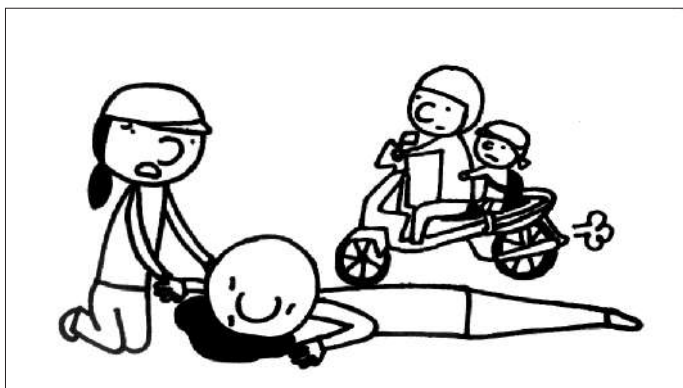
- a) Làm người bị bắt, giữ, giam chết hoặc tự sát;
- b) Tra tấn, đối xử hoặc trừng phạt tàn bạo, vô nhân đạo hoặc hạ nhục nhân phẩm của người bị bắt, giữ, giam;
- c) Gây thương tích, gây tổn hại cho sức khỏe hoặc gây rối loạn tâm thần và hành vi của người bị bắt, giữ, giam mà tỷ lệ tổn thương cơ thể 61% trở lên.

4. Người phạm tội còn có thể bị cấm đảm nhiệm chức vụ nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

Trong tình huống này, theo quy định của pháp luật hình sự, hành vi của Phong và đàn em đến nhà Hùng trói và bắt giữ Hùng để xiết nợ là hành vi phạm tội bắt, giữ hoặc giam người trái pháp luật.

17

TRÁCH NHIỆM CỨU GIÚP NGƯỜI BỊ NGUY HIỂM ĐẾN TÍNH MẠNG

Nam là sinh viên của một trường đại học trên địa bàn Thành phố Hồ Chí Minh. Ngày bình thường, Nam rất bận rộn với việc học tập trên giảng đường cũng như lên thư viện. Ngoài giờ học, buổi tối, Nam còn làm gia sư cho bé Hoàng, 10 tuổi, con của anh Bình và chị Hòa để kiếm thêm thu nhập. Cuộc sống cứ như thế mà bình lặng trôi qua.

Vào một Chủ nhật, anh Bình và chị Hòa đi ăn đám cưới ở Tân An, Long An nên nhờ Nam chở bé Hoàng đi chơi Suối Tiên với một khoản thù lao kha khá.

Bé Hoàng nghe được đi chơi nên rất thích thú, nhất là khi đi mà không có ba, mẹ đi theo bởi anh Bình và chị Hòa khá khó tính. Từ buổi sáng, khi Nam vừa đến nhà đón bé Hoàng thì đã thấy Hoàng xúng xính trong bộ đồ mới với một balô được chị Hòa chuẩn bị sẵn gồm đồ thay và đồ ăn.

Nam để lại chiếc xe “cub 81” ở nhà bé Hoàng và được anh Bình tin tưởng giao chiếc xe máy “Airblade” mới để chở bé Hoàng đi cho an toàn.

Vì nhà bé Hoàng ở quận 7 nên Nam quyết định chạy qua cầu Phú Mỹ rồi băng qua Suối Tiên cho gần hơn và tránh được tình trạng kẹt xe trên đường. Không khí buổi sáng thật mát và trong lành. Và vì là sáng Chủ nhật nên đường khá vắng.

Trên đường đi, Hoàng ngồi sau liên thoáng kể cho Nam nghe đủ chuyện trên lớp, chuyện con bé ngồi kể bên... Nam nghe và cũng góp chuyện vui với Hoàng nhằm giúp bé giảm bớt cảm giác mệt mỏi do đoạn đường dài.

Hai chú cháu đang vui cười thì bất chợt Nam nhìn qua kính chiếu hậu phát hiện có một chiếc xe phân khối lớn, màu xanh ở phía sau đang lao lên với tốc độ cao. Nam giật mình vội đánh tay lái cho xe sát vào lề để nhường đường cho chiếc xe phân khối ấy vượt qua. Khi chiếc xe màu xanh vượt qua, Nam thấy trên xe là một đôi nam nữ còn khá trẻ đang cười đùa với nhau. Nam lắc đầu

tự nghĩ: “Chạy đi đâu mà ghê vậy. Bộ muốn châu trời hay sao?”.

Sau đó, Hoàng tiếp tục kể cho Nam nghe về cô chủ nhiệm của bé và hai chú cháu lại cuốn theo câu chuyện khác mà không để ý về chiếc xe màu xanh ấy nữa. Nhưng chưa đầy 5 phút sau, Nam và Hoàng nghe một tiếng “rầm” khá to, liền đó là âm thanh rên la của ai đó. Nam tăng tốc lên độ 500m nữa thì thấy chiếc xe màu xanh đã nằm sóng xoài giữa đường. Xa hơn 10m là cô gái tóc đỏ đang lay lay anh chàng mặc quần jean rách rưới nằm bất động bên đường. Thấy có xe đến, cô gái ngẩng lên và hô to trong tiếng nấc nghẹn: “Anh gì ơi, cứu người yêu em với”.

Nam đoán là anh chàng kia chạy xe quá nhanh, lại không tập trung mà mãi lo tán chuyện với cô gái nên không làm chủ được tốc độ khiến xe mất lái và té ra đường.

Theo quan sát của Nam thì có lẽ anh chàng bị thương khá nặng vì bên cạnh là một vũng máu, chiếc nón bảo hiểm bị bật văng ra cách đó gần 10m và chàng trai bất tỉnh.

Mặc dù nghe tiếng kêu cứu của cô gái nhưng Nam không dừng lại vì Nam nghĩ sẽ có người khác giúp đỡ họ và Nam đang phải chờ Hoàng đi chơi theo như thỏa thuận với anh Bình và chị Hòa. Ngoài ra, nếu Nam giúp đỡ đưa nạn nhân vào bệnh

viện thì Nam sẽ còn gặp nhiều rắc rối khác như: Cung cấp thông tin cho cơ quan điều tra (khi có yêu cầu), trả lời một số vấn đề khi làm thủ tục nhập viện cho nạn nhân...

Việc Nam thấy người khác đang trong tình trạng nguy hiểm đến tính mạng nhưng đã không cứu giúp có phạm tội hay không?

Điều 132 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định:

1. Người nào thấy người khác đang ở trong tình trạng nguy hiểm đến tính mạng, tuy có điều kiện mà không cứu giúp dẫn đến hậu quả người đó chết, thì bị phạt cảnh cáo, phạt cải tạo không giam giữ đến 02 năm hoặc phạt tù từ 03 tháng đến 02 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 01 năm đến 05 năm:

a) Người không cứu giúp là người đã vô ý gây ra tình trạng nguy hiểm;

b) Người không cứu giúp là người mà theo pháp luật hay nghề nghiệp có nghĩa vụ phải cứu giúp.

3. Phạm tội dẫn đến hậu quả 02 người trở lên chết, thì bị phạt tù từ 03 năm đến 07 năm.

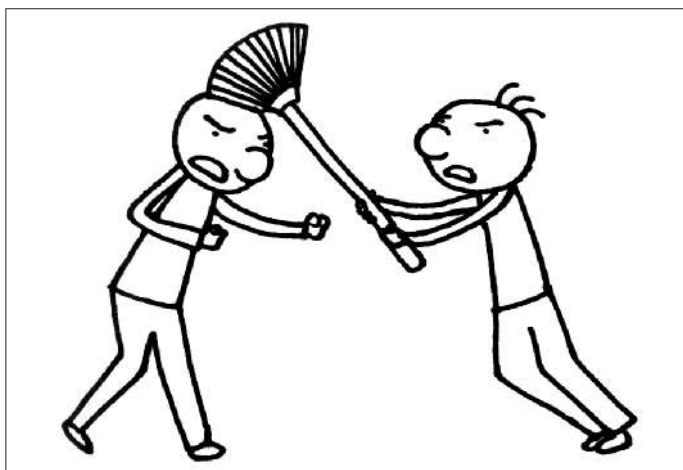
4. Người phạm tội còn có thể bị cấm đảm nhiệm chức vụ, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

Trong trường hợp này, Nam có đủ các điều kiện để cứu giúp người khác đang ở trong tình trạng

nguy hiểm đến tính mạng nhưng đã không giúp, nên Nam đã phạm tội không cứu giúp người đang ở trong tình trạng nguy hiểm đến tính mạng theo quy định Điều 132 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017. Khi gặp tình huống người khác trong hoàn cảnh nguy hiểm đến tính mạng, nếu có khả năng cứu giúp cần ngay lập tức sơ cứu, thông báo cho lực lượng cảnh sát giao thông, đồng thời chở người bị nạn đến nơi cấp cứu gần nhất để nhanh chóng cấp cứu cho họ.

18

TỰ VỆ LÀM CHẾT NGƯỜI

Thành là một thanh niên hiền lành, ngoan ngoãn. Do gia đình khó khăn nên Thành phải nghỉ học từ năm lớp 9 để đi làm thêm phụ giúp gia đình. Hiện giờ Thành đang làm phụ bàn cho Nhà hàng T.N trên đường Hoàng Diệu, quận 4, Thành phố Hồ Chí Minh.

Hôm nay, Thành rất vui khi được ông chủ hứa thưởng cho 1 triệu đồng vì sự cần mẫn của Thành trong 3 tháng qua. Trong đầu Thành lúc này đang nghĩ đến việc sử dụng số tiền đó như thế nào. Có thể Thành sẽ mua cho bà ngoại một bộ quần áo vì

lâu rồi bà chưa có áo mới. Thành còn nghĩ đến việc mua cho Thắng, em Thành, đang học lớp 11 một cái cặp mới vì hiện giờ Thắng vẫn đang sử dụng chiếc cặp được ba mua từ năm lớp 6 và đã bị hư dây kéo. Thành sẽ còn miên man theo những suy nghĩ trên nữa nếu như không có tiếng gọi của Tân, một thanh niên chạy bàn cùng với Thành:

- Ê Thành, mày coi ai vào quán kìa.

Thành ngược nhìn ra cửa thì thấy Ngọc đang bước vào. Bất chợt Thành thấy lo lắng. Ngọc là nhân viên của Nhà hàng T.T, nhà hàng kế bên nhà hàng Thành đang làm. Theo như mọi người nói, Ngọc đã từng “vào tù, ra khám” vài lần. Trong cuộc sống hàng ngày, Ngọc rất ngổ ngáo và tỏ ra bạo lực trong các hành động của mình. Đã từng có lần, Ngọc đánh một khách hàng tại Nhà hàng T.T vì vị khách này quên mang theo tiền và đề nghị nhà hàng chờ bạn anh ta đến thanh toán.

Ngọc bước vào cửa Nhà hàng T.N, ngó nghiêng và hất hàm hỏi Thành:

- Tụi mày sao kỳ quá vậy, để xe khách của tụi mày lấn qua nhà hàng tao. Tụi mày làm vậy mà được sao?

Thành nhẹ giọng thanh minh:

- Dạ, có vậy sao anh? Để tụi em ra xếp lại. Anh thông cảm, khách đông và xe nhiều quá nên tụi em quản lý không xuể.

Ngọc gần giọng:

- Đây đâu phải lần đầu. Tụi mày cứ làm vậy hoài thì khách của tụi tao đâu còn chỗ mà để xe? Vừa nói đến đó, Ngọc xấn đến và vỗ mạnh vào đầu Thành nói tiếp: “Tụi mày coi chừng tao đó. Tao mà bực lên thì tao đập xe khách tụi mày cho hư hết luôn”.

Thành cố gắng nhẫn nhịn nhưng thằng Tân thì không chịu được và buột miệng nói: “Tao thách mày đó, đập xe hư là phải đền tiền”.

Nghe vậy, Ngọc nhào qua đấm một phát vào mặt Tân và nói: “Thằng này láo. Đã sai mà còn lảm chuyện”.

Tân bị đánh đau nên nhào vô đánh lại Ngọc. Thấy tình hình không ổn, Thành nhào vào nhằm mục đích can hai người ra. Tuy nhiên, do trượt chân, Thành đụng mạnh vào Ngọc. Ngọc đau quá la lên: “Tụi mày định đánh tập thể tao sao?”. Vừa nói, Ngọc vừa tung mạnh nắm đấm vào mặt Tân và quay qua đánh tới tấp vào mặt Thành. Trong tình trạng vậy, để tự vệ, Thành quơ tay đụng vào cán chổi gỗ kê bên tường chống trả lại sự tấn công của Ngọc. Tuy nhiên, do không làm chủ được nên Thành đã đánh trúng vào chỗ hiểm trên vùng đầu của Ngọc làm Ngọc té, bất tỉnh và chết sau khi được đưa đến bệnh viện cấp cứu. Theo kết luận của bác sĩ thì cái chết của Ngọc là do bị chấn thương sọ não.

Vậy, hành vi của Thành có phải là phòng vệ chính đáng không? Thành có vi phạm pháp luật không?

Điều 22 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về phòng vệ chính đáng như sau:

1. Phòng vệ chính đáng là hành vi của người vì bảo vệ quyền hoặc lợi ích chính đáng của mình, của người khác hoặc lợi ích của Nhà nước, của cơ quan, tổ chức mà chống trả lại một cách cần thiết người đang có hành vi xâm phạm các lợi ích nói trên.

Phòng vệ chính đáng không phải là tội phạm.

2. Vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng là hành vi chống trả rõ ràng quá mức cần thiết, không phù hợp với tính chất và mức độ nguy hiểm cho xã hội của hành vi xâm hại.

Người có hành vi vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng phải chịu trách nhiệm hình sự theo quy định của Bộ luật này.

Trong trường hợp này, hành vi của Thành là vượt quá mức phòng vệ chính đáng. Bởi lẽ, Ngọc tấn công Thành bằng tay nhưng Thành đã dùng cán gõ của cây chổi tấn công lại Ngọc.

Đồng thời, theo Điều 126 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội giết người do vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng hoặc do vượt quá mức cần thiết khi bắt giữ người phạm tội thì:

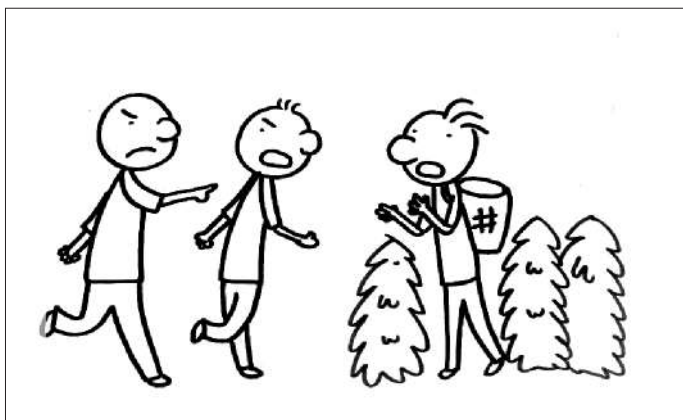
1. Người nào giết người trong trường hợp vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng hoặc trong trường hợp vượt quá mức cần thiết khi bắt giữ người phạm tội, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 02 năm hoặc phạt tù từ 03 tháng đến 02 năm.

2. Phạm tội đối với 02 người trở lên, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 05 năm.

Tóm lại, trong trường hợp này, Thành đã phạm tội giết người do vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng.

19

VƯỢT QUÁ GIỚI HẠN PHÒNG VỆ CHÍNH ĐÁNG

Mỗi độ vào mùa cà phê, cùng với niềm vui mùa vụ, người dân và chủ rẫy ở Ea Đar lại có mối lo về nạn trộm cắp cà phê hoành hành. Nhìn rẫy cà phê trĩu quả hôm trước, hôm sau xác xơ, quả rụng vương vãi vì bị kẻ gian hái trộm, ông Lương không kiềm chế được sự tức giận. Sau vài lần trình báo công an không có kết quả. Ông Lương thuê hai thanh niên trong bản là Cường và Vị hàng đêm canh giữ vườn cà phê.

Khuya ngày 01-10-2017, Cường và Vị đang ngủ trong chòi canh thì nghe thấy tiếng động lạ,

hai người lập tức cầm đèn pin chạy ra nơi phát ra tiếng động thì thấy hai người đàn ông mặc áo khoác, đeo gùi đang hái trộm cà phê.

Cường lập tức hét lớn “Làm gì đấy!”, rồi giằng lấy gùi cà phê và xô ngã người đàn ông. Thấy đồng bọn bị xô ngã, tên còn lại lấy rửa chém ngang vào tay Cường khiến Cường bị thương. Tên bị xô ngã cũng lồm cồm bò dậy chuẩn bị lấy rửa trong gùi ra tiếp ứng đồng bọn. Thấy thế, Vị lao tới giằng lấy cây rửa và đánh mạnh vào tên này. Sau khi bị đánh mạnh, tên trộm nằm gục bất tỉnh trong vũng máu. Thấy đồng bọn gục, tên kia quăng gùi bỏ chạy. Cường và Vị hô hoán, vài phút sau ông Lương cùng người nhà đến đưa tên bị đánh đi cấp cứu. Sự việc được báo ngay cho cơ quan công an.

Vì cú đánh quá mạnh vào đầu nên tên trộm đã tử vong sau đó. Sau khi khám nghiệm tử thi, cơ quan công an cho biết nguyên nhân cái chết do bị vật cứng đánh mạnh, gây chấn thương sọ não. Cường thì chỉ bị xây xát nhẹ do rửa suột qua bả vai.

Vậy Cường và Vị có phạm tội không?

Trong tình huống trên, Cường và Vị được ông Lương thuê để trông coi rẫy cà phê vì thế phải có trách nhiệm trông giữ tài sản như thỏa thuận. Trong đêm tối, hai tên trộm thực hiện hành vi trộm cắp nên Cường và Vị ngăn cản để bảo vệ tài sản. Khi thấy hai tên trộm có hành vi nguy hiểm và có hung khí, trong tình thế có thể nguy hiểm tới

sức khỏe, tính mạng của Cường và bản thân Vị đã giằng lấy hung khí và chống trả gây nên chết người.

Căn cứ Điều 22 Bộ luật hình sự 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017, thì:

1. Phòng vệ chính đáng là hành vi của người vì bảo vệ quyền hoặc lợi ích chính đáng của mình, của người khác hoặc lợi ích của Nhà nước, của cơ quan, tổ chức mà chống trả lại một cách cần thiết người đang có hành vi xâm phạm các lợi ích nói trên.

Phòng vệ chính đáng không phải là tội phạm.

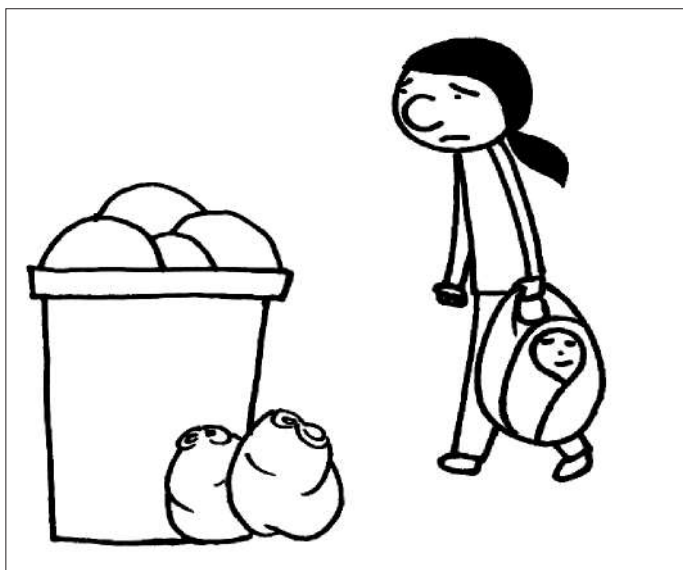
2. Vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng là hành vi chống trả rõ ràng quá mức cần thiết, không phù hợp với tính chất và mức độ nguy hiểm cho xã hội của hành vi xâm hại.

Người có hành vi vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng phải chịu trách nhiệm hình sự theo quy định của Bộ luật này.

Vị trong lúc chống trả đã gây ra cái chết cho tên trộm. Trong đêm tối, Vị giằng lấy rựa đánh mạnh, nhưng vô tình trúng vào đầu là nơi hiểm yếu của cơ thể. Cú đánh là nguyên nhân trực tiếp dẫn tới cái chết của nạn nhân. Đây là hành vi vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng nên Vị vẫn phải chịu trách nhiệm hình sự.

20

TỘI VỨT CON MỚI ĐẸ

Ngân sinh ra và lớn lên tại vùng quê Thanh Hóa. Năm nay, Ngân 19 tuổi. Tính đến nay, Ngân đã vào Bình Dương làm công nhân ở Khu Công nghiệp X được hơn hai năm để có tiền phụ giúp cha mẹ nuôi 3 đứa em nhỏ ở quê. Mặc dù cuộc sống công nhân nhiều cơ cực, nhưng Ngân được trời phú cho làn da trắng, đôi mắt đen tròn và má lúm đồng tiền. Điều này góp phần khiến cho Ngân có nhiều vệ tinh theo đuổi. Ban đầu, Ngân tự nhủ

trong lòng sẽ không để ý đến ai mà tập trung vào làm việc để có tiền phụ giúp gia đình. Đồng thời, Ngân cũng được nhiều chị trong khu nhà trọ tư vấn và bảo ban về chuyện tình cảm.

Tuy nhiên, khoảng gần một năm nay, khu nhà trọ của Ngân xuất hiện Toàn, hiện là sinh viên. Nghe nói Toàn đang học Đại học T., đến đây thuê trọ để tiện việc phụ quán ăn trong khu công nghiệp. Khác với các thanh niên khác, Toàn hiền lành, không đua đòi và cứ cắm cúi đi làm, đi học mà không để ý nhiều đến hàng xóm xung quanh. Đôi lần Ngân và Toàn chạm mặt nhau ở cổng nhà trọ, nhưng hình như Toàn cũng chẳng để ý gì đến Ngân. Điều này làm cho Ngân cũng tự ái và chú ý nhiều hơn đến Toàn.

Một ngày cuối tuần, chị Hoa, người ở chung với Ngân về quê, phòng trọ của Ngân bị hư bóng đèn. Tính Ngân rất sợ đêm tối, lại là con gái, không rành điện nên Ngân rất lo. Ngân tìm chủ nhà trọ thì họ đi vắng, nhiều phòng trọ xung quanh cũng đã đi chơi cuối tuần. Nhìn tối, nhìn lui chỉ còn có Toàn là có ở lại phòng. Ngân đánh bạo sang nhờ Toàn thay đèn bóng đèn. Từ bữa đó, Toàn hay quan tâm Ngân và ngược lại, Ngân tìm thấy ở Toàn sự uyên bác trong học vấn và sự từng trải trong cuộc sống. Toàn tìm thấy ở Ngân sự ngây thơ, vui vẻ và mộc mạc.

Cuộc sống xa nhà, sự cô đơn cần người chia sẻ đã làm cả hai xích lại gần nhau. Và để tiết kiệm (theo cách nói của Toàn), hai người quyết định ở ghép với nhau để tiện bề chăm sóc khi ốm đau, bệnh tật cũng như giảm các chi phí khác. Rồi cũng theo lẽ tự nhiên, họ yêu nhau và trao cho nhau những vị ngọt của tình yêu.

Cuộc sống của đôi trẻ cứ vậy trôi qua một cách êm đềm, hạnh phúc nếu như không có một ngày Ngân bị trễ kinh. Điều này làm Ngân lo lắng. Vì hai đứa chưa bao giờ dùng bất kỳ biện pháp tránh thai nào khi quan hệ. Vì vậy, Ngân đề nghị Toàn mua que thử. Kết quả làm hai đứa muốn rụng rời khi que thử thai hiện lên hai vạch. Vậy là Ngân đã có “giọt máu” của Toàn.

Tâm trạng của hai đứa cùng rối bời. Ngân không biết phải nói sao với gia đình. Nếu Ngân giữ cái thai thì cuộc sống của Ngân sẽ như thế nào? Gia đình có chấp nhận không? Gia đình Ngân sẽ ra sao khi tiền Ngân gửi về là khoản thu nhập rất lớn cho gia đình.

Toàn cũng băn khoăn không kém khi vẫn còn đang đi học và phải đi làm để nuôi sống bản thân vì gia đình của Toàn cũng rất nghèo. Nếu để Ngân sinh con thì tiền đâu mà nuôi Ngân và con. Liệu lúc này Toàn còn có thời gian để học và hoàn thành giấc mơ cử nhân của mình không?

Bao nhiêu câu hỏi không có đáp án xuất hiện trong đầu đôi bạn trẻ.

Sau nhiều lần bàn bạc, Ngân và Toàn thống nhất sẽ bỏ thai. Tuy nhiên, khi hai đứa dắt nhau đến bệnh viện thì cái thai đã quá lớn. Theo lời bác sĩ nếu bỏ thai thì có khả năng sau này Ngân sẽ khó có con hoặc cố gắng bỏ thai sẽ có thể ảnh hưởng đến tính mạng của Ngân. Vì vậy, hai đứa đành ra về.

Một tuần sau, Ngân đi làm về thì phát hiện ra Toàn đã bỏ đi và chỉ để lại lá thư xin lỗi. Ngân thấy như đất trời sụp đổ. Mọi thứ xung quanh như chột tối đen và cảm giác mình đang rơi vào một vòng xoáy khó thoát ra. Ngân cảm thấy vô cùng bế tắc.

Ba tháng sau, vì thiếu dinh dưỡng, sức khỏe yếu cộng thêm tinh thần căng thẳng, Ngân đã sinh non khi đang đi vệ sinh. Con Ngân ra đời trong đêm khuya giá lạnh và bóng tối bao quanh. Hình như đứa bé cũng rất yếu nên tiếng khóc cũng nhỏ không làm hàng xóm xung quanh phát hiện.

Một mình trong đêm, vừa cắt rốn cho con, vừa vệ sinh cho mình, Ngân càng cảm thấy cuộc đời bế bång và không lối thoát. Ấm đứa con còn đỏ hỏn trên tay mà Ngân không biết rằng tương lai con sẽ về đâu. Bật đèn để nhìn con thì Ngân thấy bé có nét giống như thằng cha sở khanh của nó. Càng nhìn bé, Ngân càng cảm hận gã đàn ông đã làm cô khổ sở.

Tự đứng trong đầu Ngân bắt đầu nhớ lại là hàng xóm xung quanh không ai biết Ngân có thai. Vì từ ngày có biểu hiện mang bầu, Ngân đã rất cẩn thận bó bụng mình gọn lại. Đồng thời đây là con đầu lòng nên không làm Ngân quá sỗ sê. Ngân lại nghĩ nếu giữ đứa bé, ai sẽ chăm sóc nó khi Ngân đi làm vì xung quanh Ngân lúc này không có lấy một người thân. Sau khi suy nghĩ, đắn đo, Ngân quyết định bỏ đứa bé.

Trong đêm tối, Ngân bọc đứa bé vào trong cái áo cũ và cho vào một cái bịch nylon màu đen. Ngân đem đứa bé bỏ vào nơi tập kết rác cách chỗ trọ chừng 500m. Canh lúc không có ai, Ngân bỏ đứa bé ở đó và đi về.

Sáng hôm sau, một người dân đi ngang đó phát hiện xác đứa bé đã chết trong đêm lạnh với làn da tím tái.

Hành vi vứt bỏ con mới đẻ của Ngân có phạm tội hay không?

Điều 124 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội giết hoặc vứt bỏ con mới đẻ như sau:

1. Người mẹ nào do ảnh hưởng nặng nề của tư tưởng lạc hậu hoặc trong hoàn cảnh khách quan đặc biệt mà giết con do mình đẻ ra trong 07 ngày tuổi, thì bị phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm.

2. Người mẹ nào do ảnh hưởng nặng nề của tư tưởng lạc hậu hoặc trong hoàn cảnh khách quan đặc biệt mà vứt bỏ con do mình đẻ ra trong 07 ngày tuổi dẫn đến hậu quả đứa trẻ chết, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 02 năm hoặc bị phạt tù từ 03 tháng đến 02 năm.

Trong trường hợp này, Ngân vì một phút thiếu suy nghĩ đã vứt bỏ con do mình sinh ra, đồng thời Ngân đã đủ tuổi gánh chịu trách nhiệm hình sự, hành vi của Ngân là hành vi phạm tội vứt bỏ con mới để căn cứ theo Điều 124 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017.

Các bạn trẻ cần lưu ý, nếu lỡ có con ngoài ý muốn và không có đủ điều kiện nuôi con, thì có thể gửi các bé đến cơ sở từ thiện để bé được chăm sóc và bảo đảm sức khỏe. Mọi hành vi giết hoặc vứt bỏ con mới để đều là hành vi phạm tội.

21

LÀM CHẾT NGƯỜI KHI THI HÀNH CÔNG VỤ

Phong đang mơ màng trong giấc ngủ nhưng bị đánh thức bởi tiếng chuông báo thức. Anh mỉm cười và thầm cảm ơn My, bạn gái của mình. Lúc trước Phong cũng để đồng hồ báo thức trong điện thoại nhưng chỉ tối hôm trước mới đặt đồng hồ báo thức cho hôm sau. Đôi khi quên nên Phong hay bị trễ giờ. My biết việc này nên yêu cầu Phong phải để điện thoại theo chế độ tự động báo hàng

ngày tránh trường hợp ngủ quên. Điều này đã phát huy tác dụng khi tối qua, Phong đi đám cưới Tân, bạn thân hồi cấp 3 và có uống chút bia nên về hơi khuya và ngủ mê mệt. May mà chuông báo thức đã được cài trước nên báo thức kịp. Phong là Cảnh sát giao thông với quân hàm thiếu úy. Công việc không cho phép Phong trễ giờ nên thức dậy lúc này là đủ thời gian cho Phong chuẩn bị đi làm.

Phong lớn lên trong niềm tự hào của gia đình. Ba, mẹ Phong làm công chức nên luôn hướng cho con học tập và trưởng thành với sự giáo dục đầy đủ. Từ nhỏ, Phong đã không phụ lòng cha, mẹ luôn cố gắng học tập và được khen thưởng hàng năm. Tốt nghiệp cấp 3, Phong xin phép gia đình lựa chọn nghề công an, vì muốn trở thành một người góp phần vào sự bình yên, an ninh cho người dân. Do thành tích học tập tốt, khi ra trường, Phong đã được phân về Đội giao thông số 4, quản lý các cung đường trên địa bàn quận B. và quận C.. Với sự nhiệt huyết của tuổi trẻ và sự cố gắng, nỗ lực của chính bản thân, sau 4 năm công tác, Phong được lãnh đạo đánh giá là một người làm việc có năng lực và có khả năng thăng tiến trong công việc cao. Vì vậy, Phong luôn cố gắng hết mình để không phụ sự kỳ vọng của lãnh đạo và ba mẹ.

Hôm đó, Phong được giao nhiệm vụ trực tại Trạm X trên Xa lộ H.. Tuyến đường này là tuyến

đường huyết mạch của Thành phố Hồ Chí Minh. Vì vậy, cánh tài xế các miền qua lại đây rất nhiều. Trong đó, có không ít xe tải được bảo kê bởi những tay anh, chị giang hồ và có những hành vi ngang ngược. Rất nhiều trường hợp các đồng nghiệp của Phong đã bị cánh lái xe tấn công vì xử phạt hành vi vi phạm giao thông họ.

Làm nhiệm vụ được 30 phút, Hoàng, một Cảnh sát giao thông cùng đội với Phong phát hiện chiếc xe do ông Nguyễn Hùng Cường tham gia lưu thông chở anh Hoàng Thế Nhân nhưng không đội mũ bảo hiểm. Hoàng đã yêu cầu ông Cường dừng xe và mời vào chốt cho Phong xử lý.

Theo đúng quy định, Phong chào ông Cường, thông báo lỗi vi phạm và yêu cầu ông xuất trình giấy tờ xe để tiến hành lập biên bản. Sau khi xuất trình giấy tờ xe, ông Cường nói rằng ông không đồng tình với lý do của Phong đưa ra vì ông cho rằng nhà ông cách đây chưa đầy 200m nên không cần đội mũ bảo hiểm. Mặc dù đã được Phong giải thích đầy đủ về tính nguy hiểm khi tham gia giao thông mà không đội mũ bảo hiểm, nhưng ông Cường vẫn không chấp nhận và có lời lẽ xúc phạm Phong, Hoàng. Cuối cùng, ông Cường không ký biên bản vi phạm, mà chỉ để lại giấy đăng ký xe và dặt xe bỏ về.

13 giờ 30 phút cùng ngày, ông Cường với gương mặt đỏ bừng và có mùi rượu cùng với con là Nguyễn Hùng Dũng xuất hiện tại nơi Phong làm việc. Tại đây, ông Cường năn nỉ Phong cho lấy lại giấy tờ xe, hủy biên bản ghi nhận hành vi vi phạm và đề nghị sẽ “bồi dưỡng” cho Phong 200.000 đồng. Ông Cường cho rằng nếu xử phạt thì cũng cỡ số tiền đó và mất công phải đi nộp phạt.

Phong kiên quyết từ chối lời đề nghị của ông Cường và nói: “Nếu như chú vẫn đưa tiền, tôi có thể lập biên bản chú vi hành vi hối lộ”.

Lúc này, ông Cường liền lớn tiếng chửi Phong với những từ ngữ không thuận tai. Đồng thời, tuyên bố rằng ở đây rất gần nhà nên mọi người sẽ còn gặp ông nhiều lần. Dũng, con của ông Cường cũng có những từ ngữ khó nghe như chửi thề và lột bỏ áo ngoài để lộ cánh tay có nhiều hình xăm như muốn đe dọa Phong.

Là thanh niên còn trẻ tuổi, không kiềm chế được nên Phong quyết định yêu cầu Hoàng cùng mình bắt giữ ông Cường và Dũng. Phong đã túm tóc gáy ông Cường giật lại, tay trái Phong giữ lưng áo bên trái ông Cường, túm tóc ấn ghì mạnh đầu làm ông Cường ngã nghiêng mặt xuống đất khá mạnh. Đồng thời, Hoàng cũng khá dễ dàng khóa tay Dũng. Cả hai được dẫn đến trụ sở Công an phường Linh Xuân, Quận Thủ Đức gần đó. Tuy

nhiên, tại trụ sở Công an phường, ông Cường nhiều lần nôn mửa, có biểu hiện say rượu nên Công an phường không tiến hành làm việc. Đến 17 giờ cùng ngày, ông Cường bất chợt kêu đau dữ dội nên Công an phường đã phải nhanh chóng chuyển ông đi cấp cứu tại Bệnh viện quân y quận C., Thành phố Hồ Chí Minh. Tại bệnh viện, ông Cường kêu đau ở vùng cổ, bụng, ngực.

Sau khi tiến hành các bước kiểm tra, Bệnh viện quân y đã tiến hành mổ cấp cứu cho ông Cường. Tuy nhiên, ca phẫu thuật không thành công và ông Cường đã tử vong vào 2 ngày sau đó.

Theo bản Giám định pháp y kết luận thì nguyên nhân trực tiếp gây tử vong cho Cường là do tình trạng suy hô hấp, suy tuần hoàn sau chấn thương cột sống cổ, trật đốt C4 kèm theo liệt tủy. Theo đó, đặc điểm tổn thương đốt sống vùng cổ được xác định rõ: đốt C4 bị trượt ra trước, rách dây chằng dọc trước với cơ chế hình thành thương tích là cơ chế ngã, lực tác động mạnh.

Căn cứ tình huống trên, có thể thấy Phong đã làm chết người trong khi thi hành công vụ. Vậy hành vi đó có vi phạm pháp luật hay không?

Điều 127 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội làm chết người trong khi thi hành công vụ như sau:

1. Người nào trong khi thi hành công vụ mà làm chết người do dùng vũ lực ngoài những trường hợp pháp luật cho phép, thì bị phạt tù từ 05 năm đến 10 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 08 năm đến 15 năm:

a) Làm chết 02 người trở lên;

b) Đối với người dưới 16 tuổi, phụ nữ mà biết là có thai.

3. Người phạm tội còn có thể bị cấm đảm nhiệm chức vụ, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

Điều 137 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác trong khi thi hành công vụ thì:

1. Người nào trong khi thi hành công vụ dùng vũ lực ngoài những trường hợp pháp luật cho phép gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 31% đến 60%, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc bị phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm:

a) Đối với 02 người trở lên, mà tỷ lệ tổn thương cơ thể của mỗi người 31% trở lên;

b) Gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác mà tỷ lệ tổn thương cơ thể 61% trở lên;

c) Đối với người dưới 16 tuổi, phụ nữ mà biết là có thai, người già yếu, ốm đau hoặc người khác không có khả năng tự vệ.

3. Người phạm tội còn có thể bị cấm đảm nhiệm chức vụ, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

Người thi hành công vụ là cán bộ, công chức, cá nhân được trao thẩm quyền thực hiện nhiệm vụ. Tuy nhiên, việc thực hiện công vụ chỉ được tiến hành trong phạm vi pháp luật cho phép. Mọi hành vi vượt quá thẩm quyền, giới hạn pháp luật cho phép khi thực hiện công vụ đều được coi là vi phạm.

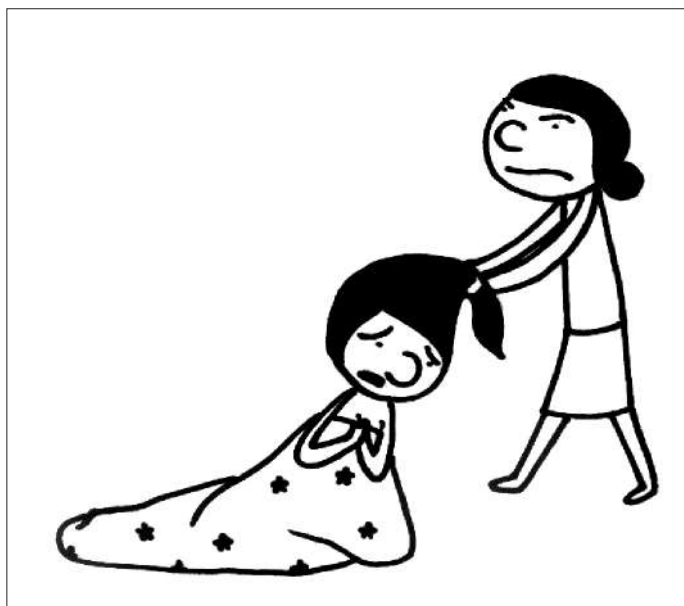
Trường hợp nêu trên, mặc dù ông Cường và Dũng có những thái độ, biểu hiện khiêu khích, thiếu lịch sự, nhưng hành vi của họ chưa phải gây thiệt hại trực tiếp đến Phong. Việc bắt giữ đối với họ là chưa thật sự cần thiết. Đồng thời, việc sử dụng vũ lực quá mức cần thiết đã gây nên cái chết của ông Cường.

Trong trường hợp này, lẽ ra Phong cần giữ bình tĩnh và lập biên bản hành vi làm nhục người thi hành công vụ của ông Cường và Dũng. Chỉ khi nào

họ có hành vi chống đối và tấn công có khả năng gây nguy hiểm, thì Phong mới có thể sử dụng các biện pháp mạnh để xử lý. Đồng thời, Phong chỉ có thẩm quyền trong việc xử phạt vi phạm giao thông. Nên để bảo đảm an toàn cũng như tuân thủ đúng quy định pháp luật, thì trường hợp này, Phong có thể yêu cầu Cảnh sát cơ động và Công an phường hỗ trợ để xử lý vụ việc.

22

ĐÁNH GHEN

Nguyệt và Thành quen nhau từ khi còn học trên giảng đường đại học. Khi đó, Nguyệt là cô sinh viên năm nhất còn rất ngây thơ khi bước chân vào môi trường học và bắt đầu cuộc sống mới. Tất cả đều lạ lẫm với cô. Thành là sinh viên năm ba và là một trong các cán bộ Đoàn năng nổ, nhiệt tình của khoa. Hai người quen nhau trong dịp hội trại 26-3 của trường và dần cảm mến nhau.

Tình cảm của hai người thăng hoa theo thời gian và cũng đã trải qua nhiều thử thách. Cuối cùng, tình cảm của cả hai vẫn được chứng minh và kết quả là một đám cưới hạnh phúc khi Nguyệt tốt nghiệp. Bạn bè ai cũng chúc mừng cho kết quả tốt đẹp của đôi bạn trẻ.

Hạnh phúc của gia đình nhỏ càng được nhân lên khi Nguyệt có thai và cho ra đời bé Phúc. Bé mau ăn, chóng lớn, làn da trắng, mắt tròn đen. Mỗi lần Nguyệt hay Thành up hình bé Phúc lên facebook là bao nhiêu “comment” gửi đến trầm trồ khen ngợi và mong ước có một đứa con trai như Phúc.

Tuy nhiên, từ khi có bé Phúc, vì phải bận bịu với những công việc không tên trong gia đình, Nguyệt không để ý nhiều về mình. Đôi khi, nhìn vào gương, Nguyệt không tin hình ảnh trong gương là của mình. Nhưng Nguyệt vẫn tặc lưỡi cho qua vì nghĩ rằng mình đang hy sinh vì gia đình nên chuyện hình thức bên ngoài không quan trọng.

Cuộc sống sẽ mãi yên bình nếu như không có những sự thay đổi của Thành. Gần 6 tháng nay, Thành hình như chậm chạp hơn cho bản thân. Đồ mặc ỉm thảng thớm, nước hoa xịt thơm lừng. Đôi khi Nguyệt còn bắt gặp Thành nhìn vào gương và mỉm cười. Khi Nguyệt hỏi thì Thành nói đi gặp khách hàng nên cần chỉnh chu về hình thức.

Mặc dù ậm ờ trước câu trả lời của Thành, nhưng Nguyệt không mấy tin vào lời giải thích đó. Bởi vì trước giờ Thành cũng gặp khách hàng, đối tác nhưng chưa bao giờ Thành chăm chút hình thức đến vậy. Đặc biệt hơn tuần nay, Nguyệt để ý thấy Thành ít để điện thoại bên ngoài và khi có điện thoại thường nhanh chóng nghe. Có khi lại đi nhanh ra sân và nói chuyện gì đó khá nhỏ giống như không muốn cho Nguyệt nghe thấy. Tổng hợp các yếu tố, Nguyệt cho rằng Thành đã “có vấn đề”. Vì vậy, Nguyệt quyết định để ý Thành.

Một lần, tranh thủ lúc Thành đi vệ sinh, Nguyệt nhanh chóng mở điện thoại của Thành và phát hiện có một số được lưu là “Bạn Trẻ” liên hệ thường xuyên với Thành. Có một vài tin nhắn với nội dung nhớ nhung vừa được gửi trước đó vài tiếng. Có lẽ, Thành đã quên xóa. Vậy là nghi ngờ của Nguyệt càng có cơ sở.

Sau nhiều ngày suy nghĩ, Nguyệt quyết định thuê thám tử theo dõi Thành. Theo báo cáo của thám tử, tình địch của Nguyệt là Tâm, một cô sinh viên mới vào thực tập trong công ty của Thành. Tâm xinh xắn, dễ thương và hoạt bát. Thành chính là người hướng dẫn Tâm làm báo cáo tốt nghiệp. Và từ đó, hai người đã thân mật với nhau. Điều này làm cho Nguyệt vô cùng đau khổ. Nguyệt muốn nói thẳng với Thành về việc đó. Tuy nhiên, thám tử tư

chưa chụp được tấm hình thân mật nào giữa hai người thì sao Nguyệt có bằng chứng để vạch mặt họ được. Bên cạnh đó, Nguyệt còn muốn làm cho tình địch xấu mặt vì tội “cướp chồng” của người khác. Vì vậy, Nguyệt lên kế hoạch vẫn thuê thám tử theo dõi để báo cho Nguyệt khi họ vào nhà nghỉ và kêu Quốc, em trai Nguyệt khi cần đi theo Nguyệt để “dạy” cho Tâm “một bài học”.

Một hôm, đang cho Phúc ăn thì Nguyệt nhận được cuộc gọi của thám tử tư báo là Thành vừa vào khách sạn H.T. với Tâm. Rất nhanh chóng, Nguyệt gửi Phúc cho bà ngoại và cùng với Quốc đi thẳng đến khách sạn mà đôi tình nhân kia đang tình tự.

Vừa đến khách sạn, Nguyệt và Quốc xông thẳng vào phòng của hai con người xấu xa kia. Khi Nguyệt vào phòng, cả hai đang trong tình trạng của “Adam” và “Eva”. Thành tái mặt khi thấy Nguyệt, còn Tâm thì ngơ ngác khi có người lạ xông vào phòng.

Nguyệt giận dữ, uất ức vì sự hy sinh của mình cho chồng, cho con, cho gia đình chồng lại được chồng đền đáp bằng việc đi ngoại tình. Giận Thành một, Nguyệt thù Tâm mười, vì chính Tâm là người đã phá nát hạnh phúc của gia đình cô. Vậy là không kiềm chế được, Nguyệt đánh mạnh vào mặt Tâm. Rồi trong khi Quốc đang cản trở Thành che chắn cho Tâm, Nguyệt đã nhanh chóng lôi Tâm ra ngoài

đường và lu loa với mọi người về hành vi căm dỗ chồng mình của Tâm. Có lẽ sự uất ức, tức giận đã làm tăng thêm sức lực cho người đàn bà một con. Nguyệt vừa đánh, vừa túm tóc Tâm và quát mắng. Trong cơn khốn cùng, Tâm chỉ biết co người, che đậy những chỗ nhạy cảm bằng bất cứ cái gì vớ được trên đoạn đường bị Nguyệt kéo. Đám đông hiếu kỳ đứng lại xem khá đông.

Đám đông chỉ giải tán khi lực lượng Công an phường xuất hiện và những người trong cuộc được mời về trụ sở công an để giải quyết.

Hành vi đánh ghen của Tâm có vi phạm pháp luật hay không?

Điều 155 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội làm nhục người khác như sau:

1. Người nào xúc phạm nghiêm trọng nhân phẩm, danh dự của người khác, thì bị phạt cảnh cáo, phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 30.000.000 đồng hoặc phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 03 tháng đến 02 năm:

- a) Phạm tội 02 lần trở lên;*
- b) Đối với 02 người trở lên;*
- c) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn;*
- d) Đối với người đang thi hành công vụ;*
- đ) Đối với người dạy dỗ, nuôi dưỡng, chăm sóc, chữa bệnh cho mình;*

e) Sử dụng mạng máy tính hoặc mạng viễn thông, phương tiện điện tử để phạm tội;

g) Gây rối loạn tâm thần và hành vi của nạn nhân mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 31% đến 60%.

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 05 năm:

a) Gây rối loạn tâm thần và hành vi của nạn nhân mà tỷ lệ tổn thương cơ thể 61% trở lên;

b) Làm nạn nhân tự sát.

4. Người phạm tội còn có thể bị cấm đảm nhiệm chức vụ, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

Hành vi của Nguyệt có thể được cảm thông về mặt tình cảm, nhưng là sai về mặt pháp luật. Vẫn biết rằng, khi bị cướp đi hạnh phúc, con người ta thường có xu hướng túng quẫn và tìm nhiều cách thức để níu kéo hạnh phúc, bao gồm trả thù những người đã gây ra đau khổ cho mình. Tuy nhiên, ở đây, hành vi đánh ghen của Nguyệt đã cấu thành tội làm nhục người khác và Nguyệt phải gánh chịu những trách nhiệm pháp lý nhất định. Đáng lẽ ra, trong trường hợp này, Nguyệt cần nói rõ cho Thành biết và xác định lại chuyện tình cảm của hai người. Nếu có thể hàn gắn thì tốt, không hàn gắn được thì cả hai có thể gửi đơn ly hôn ra Tòa án.

23

CỐ Ý LÂY TRUYỀN HIV CHO NGƯỜI KHÁC

Tiếng chó sủa vang lên trong đêm vắng làm cho Hoa giật mình thức dậy. Nhìn đồng hồ đã là 2 giờ sáng, vậy là Hoa đã ngủ được hơn 3 tiếng đồng hồ. Hoa trở mình lo lắng vì đã ba hôm nay cô cứ bị sốt li bì mà không rõ nguyên nhân. Hồi sáng tâm sự với Thúy, cô bạn cùng trọ, thì Thúy khuyên Hoa nên đi khám bệnh để rõ nguyên nhân và chữa trị cho đúng. Ban đầu Hoa ngại vì đi bệnh viện sẽ rất tốn tiền. Hàng tháng, số tiền lương ít ỏi từ công việc công nhân được Hoa tằn tiện để trả tiền trọ, tiền ăn và dành một ít để gửi về cho mẹ nuôi hai

em còn nhỏ ở quê. Vì vậy, có bệnh mà đi bệnh viện trị bệnh là một khái niệm xa xỉ đối với Hoa. Tuy nhiên, giờ nghĩ lại thấy Thúy nói cũng có lý. Nếu sức khỏe Hoa không bảo đảm thì sao Hoa có thể đi làm và có tiền nuôi các em được. Hoa đành quyết định sáng mai đi khám bệnh.

Khi đi khám bệnh, Hoa được chỉ định đi xét nghiệm vài thứ mà Hoa cũng không rành đó là cái gì vì bác sĩ bảo sao thì làm vậy. Khi có kết quả, Hoa được mời lên gặp bác sĩ để tư vấn. Bác sĩ thông báo một tin như trời giáng đối với Hoa là cô đã bị nhiễm HIV. Kể từ thời điểm đó, tai Hoa như ù lên và không nghe, không hiểu bất cứ lời nào mà bác sĩ đã tư vấn nữa. Cô cảm giác ghê sợ bản thân và tự hỏi tại sao mình lại bị căn bệnh thế kỷ này.

Từ bệnh viện về nhà, tự kiểm điểm lại bản thân và so sánh với kiến thức mình biết, Hoa thấy mình khó có thể bị nhiễm HIV. Tuy nhiên, một ý nghĩ lóe qua đầu làm Hoa nhớ lại cái sự kiện có thể đã tạo nên bước ngoặt thê thảm trong cuộc đời của Hoa, làm cho tương lai Hoa trở thành đen tối là việc Hoa đã vô tình giẫm chân vào một cái kim tiêm còn vương máu trong một lần đi làm ca sáng. Có thể đó là tác nhân đã gieo mầm bệnh cho Hoa.

Về phòng, Hoa đóng cửa lại và ở lì trong đó. Vậy coi như là hết. Tất cả hy vọng cho tương lai của Hoa đã đóng lại. Vì trước giờ có ai sống sót

được sau khi đã nhiễm căn bệnh đó đâu. Ai sẽ giúp mẹ nuôi hai em nhỏ ở quê. Tất cả những câu hỏi đó vây quanh Hoa. Hoa tự nhủ sao “trời già” cay nghiệt quá. Hoa trước giờ đâu có độc ác với ai mà giờ lại bị vậy?

Trong cơn túng quẫn, một ý nghĩ độc ác lóe lên trong đầu Hoa. Nếu “trời già” đã cay nghiệt với Hoa thì Hoa cũng có thể làm cho nhiều người khác cũng bị như Hoa. Hoa bắt đầu lên kế hoạch hành động.

Người đầu tiên trong kế hoạch trả thù cuộc đời của Hoa là ông Danh, chủ khu nhà trọ Hoa ở. Ông Danh đã hơn năm mươi tuổi, góa vợ và không có con. Ông ta sống nhờ dãy nhà trọ là tài sản của bà vợ quá cố để lại. Đã mấy lần Hoa phát hiện ông Danh hay thập thò nhìn lén nhiều chị em thuê trọ đang tắm. Mới hôm trước, nghe Hoa bệnh, ông Danh qua thăm và nắm tay Hoa hỏi han tình hình sức khỏe. Hoa biết ông ta lợi dụng để sờ soạng mà thôi. Nghe nói đã nhiều chị bị ông ta gạ gẫm khi túng quẫn. Khi có thai, những người đó đã bị ông đuổi đi bằng nhiều lý do.

Hoa đã giả vờ nhờ ông Danh đi mua cho Hoa cháo. Rồi Hoa than thở về bệnh tật không đi làm được, lương ít, cuộc sống khó khăn. Tranh thủ đó, ông Danh cũng gần xa gợi ý muốn giúp đỡ. Ông còn đề nghị giúp Hoa số tiền lớn gửi về quê nếu như Hoa chiều ông. Vậy là bước đầu Hoa đã đạt được

mục đích gieo truyền căn bệnh kia cho ông Danh và có số tiền gửi về phụ giúp gia đình cho những ngày ngắn ngủi còn lại của cô.

Vẫn với mục đích trả thù đời và kiếm được số tiền lớn cho gia đình, sau khi rút được khá nhiều tiền từ ông Danh, Hoa đã lên mạng làm quen và lừa tình nhiều người đàn ông ham của lạ khác.

Việc cố ý lây truyền HIV cho người khác của Hoa có phạm tội hay không?

Điều 148 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 về tội lây truyền HIV cho người khác quy định như sau:

1. Người nào biết mình bị nhiễm HIV mà cố ý lây truyền HIV cho người khác, trừ trường hợp nạn nhân đã biết về tình trạng nhiễm HIV của người bị HIV và tự nguyện quan hệ tình dục, thì bị phạt tù từ 01 năm đến 03 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 03 năm đến 07 năm:

- a) Đối với 02 người trở lên;*
- b) Đối với người dưới 18 tuổi nếu không thuộc trường hợp quy định tại Điều 142 và Điều 145 của Bộ luật này;*
- c) Đối với phụ nữ mà biết là có thai;*
- d) Đối với thầy thuốc hoặc nhân viên y tế trực tiếp chữa bệnh cho mình;*

đ) Đối với người đang thi hành công vụ hoặc vì lý do công vụ của nạn nhân.

Đồng thời, theo quy định tại Điều 149 về tội cố ý truyền HIV cho người khác cũng có quy định:

1. Người nào cố ý truyền HIV cho người khác, nếu không thuộc trường hợp quy định tại Điều 148 của Bộ luật này, thì bị phạt tù từ 03 năm đến 07 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 07 năm đến 15 năm:

a) Có tổ chức;

b) Đối với người đang thi hành công vụ hoặc vì lý do công vụ của nạn nhân;

c) Đối với người dưới 18 tuổi;

d) Đối với từ 02 người đến 05 người;

đ) Lợi dụng nghề nghiệp;

e) Gây rối loạn tâm thần và hành vi của nạn nhân mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 31% đến 60%.

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm hoặc tù chung thân:

a) Đối với phụ nữ mà biết là có thai;

b) Đối với 06 người trở lên;

c) Gây rối loạn tâm thần và hành vi của nạn nhân mà tỷ lệ tổn thương cơ thể 61% trở lên;

d) Làm nạn nhân tự sát.

4. Người phạm tội còn có thể bị cấm đảm nhiệm chức vụ, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

Khi bị nhiễm HIV, người bị nhiễm bệnh có thể đến tham vấn tại những cơ sở y tế để được tư vấn và kịp thời có những phương pháp điều trị nhằm kéo dài thời gian sống. Ngoài ra, người bệnh còn có thể tham gia các tổ chức tự nguyện những người bị nhiễm HIV để chia sẻ và hỗ trợ nhau trong cuộc sống.

HIV là căn bệnh thế kỷ, nguy hiểm mà không ai mong muốn vướng phải. Tuy nhiên, nếu ai cũng có suy nghĩ và hành động như Hoa sẽ làm cho căn bệnh này lan truyền nhanh chóng và ảnh hưởng đến nhiều người khác, ảnh hưởng đến cộng đồng. Vì vậy, hành vi của Hoa là vi phạm pháp luật và Hoa phải chịu trách nhiệm về hành vi phạm tội của mình.

24

ĐUÀ GIỖN LÀM CHẾT NGƯỜI

Nhóm “6 hot boy 1 múi” là cái tên mà Tân, Thanh, Nhân, Tụ, Tiễn, Thành tự nghĩ và đặt cho nhóm để ăn theo cái gọi là hot boy 6 múi trên mạng. Tụ nó đặt tên này vì trong 6 đứa không có đứa nào thường xuyên tập thể dục nên thân hình ồm như cò ma. Theo như mấy bạn gái trong lớp hay trêu chọc là hể nhóm đi ngang tiệm phở, hủ tiếu hay cơm sườn que là các chủ quán phải nhìn theo thèm thưỡng. Tụ nó chơi với nhau được hơn 4 tháng nay, kể từ khi bắt đầu vào đại học. Cả nhóm đều là dân tỉnh lẻ lên Thành phố Hồ Chí Minh học.

Để tiết kiệm chi phí nên tụi nó tìm nhà trọ rồi rủ người ở ghép và quen thân luôn đến giờ.

Một hôm là ngày thi môn cuối cùng của học kỳ đầu tiên đại học. Do chăm chỉ nên cả 6 đứa đều làm bài khá tốt. Vì vậy, để đánh dấu cho sự tích cực trong học tập cũng như tự thưởng cho bản thân sau hơn tháng trời học tập căng thẳng, cả nhóm quyết định nhậu lai rai. Mặc dù đồng ý về mặt chủ trương, nhưng nhóm vẫn chưa thống nhất về địa điểm nhậu.

Thanh đề nghị nhậu ở phòng trọ thì lập tức bị Tân, Nhân phản đối với các lý do phòng trọ chật chội, ngột ngạt, chưa kể đến việc nhậu có khả năng gây ồn ào, ảnh hưởng đến các phòng trọ xung quanh và bị chủ nhà cho “de” luôn.

Tiến rủ đi ra công viên nhậu vì ở đó có cây xanh, thoáng mát, nhưng Tân phản pháo vì từ chỗ 6 đứa trọ ra công viên khá xa, mất công di chuyển vì không có đứa nào có xe gắn máy, toàn di chuyển bằng xe bus. Mà xe bus giờ sử dụng máy lạnh nên nếu đem theo rượu và bị phát hiện thì sẽ bị đuổi xuống.

Cuối cùng, ý kiến của Tụ là hợp lý nhất: Nhậu ở bờ kênh gần cầu Khánh Hội. Khu này vừa gần nhà trọ, vừa sạch sẽ và mát mẻ.

Đúng 17 giờ hôm đó, đồ nhậu đã được bày ra theo tinh thần mỗi đứa góp một món. Thanh góp

2 lít rượu Bàu Đá (đặc sản quê của Thanh), Tân mua 5 cây xúc xích và 5 xâu cá viên chiên, Tiến mua nửa con gà luộc, Tự góp đĩa heo quay, Tân góp 3 trái xoài tượng và Thành góp 5 con cá lóc nướng. Vậy là được bữa nhậu cũng khá hoành tráng.

Bữa tiệc được bắt đầu bằng một câu vọng cổ của Thành. Giọng nó nhừa nhựa, lạc tông nhưng được cái nhiệt tình. Kết quả là nó được thưởng 3 ly rượu. Cuộc vui cứ lâng lâng theo vòng tua của ly rượu. Câu chuyện theo đó cũng ấm lên dần với đủ thứ đề tài trên trời, dưới bể. Có thể nói, từ khi ở chung đến bây giờ, đây là lúc nhóm “6 hot boy 1 múi” mở lòng ra tâm sự nhiều nhất. Theo đó cả nhóm mới biết Tiến đã từng “cua” cô bé lớp trưởng lớp 11 vì nó hay bị cô bé ghi tên vào danh sách nhiều chuyện nhất lớp; Nhân tiết lộ cô bé phòng trọ kế bên đã đồng ý làm bạn gái của nó...

Chưa đầy 1 tiếng đồng hồ, 1,5 lít rượu đã ra đi nhanh chóng. Rượu vào làm cho đứa nào đứa nấy đều nóng và chảy mồ hôi. Thời tiết hôm nay không có gió và khô. Ngồi kế bên kênh và xa một chút là sông Sài Gòn đang lơ dềnh trôi mà cả nhóm vẫn thấy rất nóng.

Chịu không được cái nóng, Thành là đứa đầu tiên đưa ra ý tưởng tắm kênh. Nếu là lời đề nghị cách đây mấy năm chắc người ta cho rằng là điên. Vì lúc đó dòng kênh này đen sệt mà có mùi khó

chịu. Tắm ở đây về nhà trị bệnh ngoài da rất lâu mới khỏi. Tuy nhiên, đó là quá khứ. Hiện nay, dòng kênh đã được cải tạo và khá sạch, nhất là thời điểm nước lớn như lúc này. Vì vậy, lời đề nghị của Thành nhanh chóng được Tiến, Tụ, Nhân đồng ý.

Thế là “ùm”, “ùm”, “ùm”, “ùm”, bốn đứa đã nhảy xuống và bơi một vòng nhỏ. Ngồi bên bờ, Tân, Thanh cười khi thấy Tiến và Thành đang bơi đua nhau một đoạn khá xa. Thấy vui vui, Thanh cũng rủ Tân cùng xuống tắm cho vui và mát. Tuy nhiên, Tân không chịu vì không biết bơi. Vì vậy, Tân nói Thanh cứ xuống tắm, Tân ở lại giữ đồ để chút nữa tiếp tục cuộc nhậu.

Thanh nói lớn cho 4 đứa ở dưới:

- Ê, tụi mày tin không? Thằng Tân quê Đồng Tháp mà không biết bơi kìa.

Mấy đứa đang tắm nhao nhao không tin. Tiến nói:

Tao nghĩ không phải nó không biết bơi mà nó chê kênh này dơ hay sao đó. Tụi mày có nhớ là nó đi tắm còn dùng sữa tắm nữa không? Nó sợ tắm ở đây rồi về không có tiền mua sữa dưỡng da đó.

Nghe Tiến nói mà cả bọn cười hô hố.

Tụ đề nghị: “Hay tụi mình bắt nó xuống tắm đi”.

Lời đề nghị của Tụ được cả bọn tán thành. Mặc cho Tân hốt hoảng đứng dậy bỏ chạy, nhưng vẫn không thoát. Thanh đã nhanh chóng ôm gọn Tân.

Mấy đứa kia đã kịp leo lên bờ và cùng với Thanh kéo Tân lại gần kênh, và đẩy mạnh xuống. Nhân còn nhảy xuống kéo Tân ra xa rồi bỏ đó bơi đi nơi khác.

Thấy Tân la lên và trôi sục mấy lần trên mặt nước, Tiễn cũng hơi bất an, nghĩ: “Hay là Tân không biết bơi?”. Nhưng nghĩ lại quê Tân là Đồng Tháp, vùng sông nước nên Tân chắc biết bơi. Vì vậy, Tiễn cũng không để ý mà quay qua chơi trò tạt nước với Tụ.

10 phút sau, cả bọn mới nhớ đến Tân vì không thấy Tân tham gia chơi. Lúc này cả nhóm kiểm quanh mà không có và kêu mọi người giúp đỡ.

Ba tiếng sau, xác của Tân được phát hiện cách đó chừng 2km.

Căn cứ theo tình huống nêu trên, những người bạn của Tân có vi phạm pháp luật hay không?

Điều 11 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về vô ý phạm tội như sau:

Vô ý phạm tội là phạm tội trong những trường hợp sau đây:

1. *Người phạm tội tuy thấy trước hành vi của mình có thể gây ra hậu quả nguy hại cho xã hội nhưng cho rằng hậu quả đó sẽ không xảy ra hoặc có thể ngăn ngừa được;*

2. *Người phạm tội không thấy trước hành vi của mình có thể gây ra hậu quả nguy hại cho xã hội,*

mặc dù phải thấy trước và có thể thấy trước hậu quả đó.

Đồng thời, theo Điều 128 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 cũng quy định về tội vô ý làm chết người:

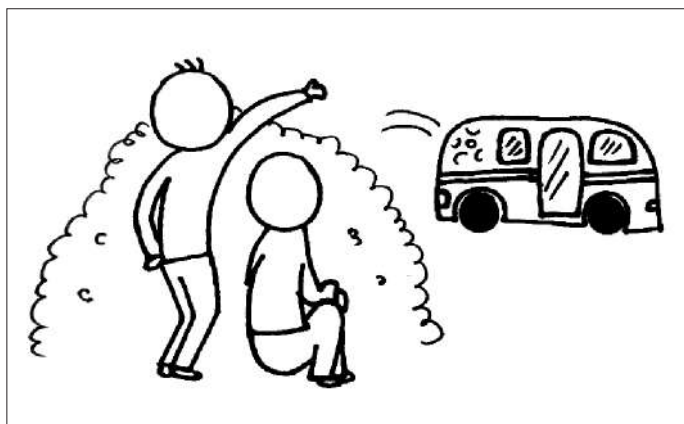
1. Người nào vô ý làm chết người, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc phạt tù từ 01 năm đến 05 năm.

2. Phạm tội làm chết 02 người trở lên, thì bị phạt tù từ 03 năm đến 10 năm.

Trong trường hợp này, Tân đã nói rằng mình không biết bơi, nhưng các bạn vẫn cố tình đẩy Tân xuống nước. Do vậy, mặc dù không mong muốn điều đó xảy ra, nhưng các bạn của Tân phải biết rằng đó là hành vi gây nguy hiểm. Vì vậy, với hậu quả trên, hành vi của các bạn Tân là phạm tội vô ý làm chết người theo quy định của Bộ luật hình sự.

25

NÉM ĐÁ VÀO XE KHÁCH

Trời đang vào Hạ nên các tán Phượng đổ rục cả một góc sân trường. Mùa hè là mùa nghỉ ngơi, có thể đem lại niềm vui cho nhiều bạn trẻ nhưng với Tuấn thì không phải như vậy. Tuấn sắp kết thúc năm đầu tiên của khóa học trung cấp cơ khí và sắp xa các bạn trong vài tháng hè. Đặc biệt là, Tuấn sẽ rất lâu mới được thấy lại nụ cười của Hoa, cô bạn lớp Trung cấp nhà hàng, khách sạn với đôi má lúm đồng tiền và giọng cười trong trẻo. Nhiều người nghĩ là nghỉ hè thì vẫn có thể gặp nhau, nhưng đối với Tuấn thì lại không dễ dàng như vậy. Tuấn không phải dân chính gốc Tân An

mà nhà ở Bến Lức. Tuấn có người dì ở Tân An, nên sau khi học xong cấp 3, ba mẹ Tuấn muốn cho con mình có một cái nghề để sau này tự nuôi sống bản thân nên chuyển Tuấn lên Tân An học trung cấp nghề. Vì vậy, khi đến Hè, Tuấn phải về quê cho đến lúc vào học kỳ mới mới lên lại Tân An.

Tuấn lo lắng cũng đúng vì Hoa có rất nhiều vệ tinh chứ không chỉ có mình Tuấn. Nào là Quân học lớp Kỹ thuật máy tính trắng trẻo, đẹp trai, con nhà giàu, Hoàng học lớp Trung cấp dược, hơi đen nhưng học giỏi, chạy chiếc xe Wave RSX... Tuấn lo nếu mình không có hành động gì thì có lẽ Hoa sẽ thuộc về người khác. Tuấn đem điều này tâm sự với Hùng đen, một quân sư tình yêu của lớp. Hùng tư vấn cho Tuấn là cần tỏ tình bằng thư tay cho Hoa vì vừa kín đáo, vừa lãng mạn. Theo đó, Tuấn đã mạnh dạn viết một lá thư lâm ly mà Hùng đen chỉ cho theo mẫu thư tình hay nhất trên internet và gửi cho Hoa.

Tuy nhiên, cuộc đời không phải lúc nào cũng đạt được như ý nguyện. Hoa đã gặp riêng Tuấn và cho biết rằng cô đã có người yêu nên không thể làm bạn gái của Tuấn. Hôm nay, Tuấn ngồi nhìn xa xăm và cảm thấy màu Phượng đỏ dường như hơi phai, không còn rực rỡ nữa. Có lẽ tâm trạng đó là do Tuấn nhìn thấy Hoa sánh vai cùng Quang đi dạo phía bên kia sân trường. Tuấn buồn lắm,

tình cảm đầu đời không trọn vẹn và thơ mộng như nhiều bài thơ tuổi học trò.

Về quê rồi, nhưng hình ảnh của Hoa và Quang bước bên nhau hạnh phúc vẫn ám ảnh trong tâm trí của Tuấn. Tuấn buồn mà không biết tâm sự với ai. Ba mẹ Tuấn thì làm việc quần quật cả ngày. Với lại tính ba hay cộc cằn, thô lỗ nên Tuấn cũng khó chia sẻ. Vì vậy, Tuấn càng thêm buồn.

May thay, có thằng Giang gần nhà bằng tuổi Tuấn. Nó không đi học mà ở nhà làm nông phụ giúp cha mẹ. Giang là bạn học cấp 2 của Tuấn. Hè khi Tuấn về là Giang hay lân la qua hỏi Tuấn đủ thứ việc ở Tân An và chuyện học hành. Được dịp, Tuấn cũng trút bầu tâm sự cho Giang nghe. Thằng Giang cười xòa và ra vẻ từng trải nói rằng: “Đó là rung động đầu đời. Nó sẽ nhanh qua thôi”. Tuấn không tin vào Giang vì Giang chả có gì hơn Tuấn. Tuy nhiên, Giang kể cho Tuấn nghe nó đã từng như vậy với con Lan đầu xóm. Cũng như Tuấn, mối tình của Giang không được Lan đáp lại. Theo thời gian, Giang cũng đã dần quên.

Tuấn thắc mắc: “Sao mà quên hay vậy?”. Giang cười đáp: “Có gì đâu mà ới. Tao tìm niềm vui bằng chuyện khác nên dần quên thôi”. Tuấn tò mò: “Niềm vui gì?”. Giang tỏ vẻ bí mật: “Bữa nào tao sẽ chỉ mày. Chỉ cần vài ngày là mày sẽ hết

buồn thôi”. Nói rồi nó bỏ về mà không để cho Tuấn kịp hỏi thêm.

Mấy hôm sau, Giang mới nói với Tuấn: “Tao nghĩ mày buồn thì ít mà đôi khi ức và tức thì nhiều, đúng không?”. Nghe Giang nói mà Tuấn thấy cũng đúng. Tuấn suy nghĩ nhiều vì bức cái mặt căng căng của Quang khi đi bên Hoa và nhìn Tuấn như cười đêu. Tuấn gật đầu xác nhận. Giang nói về đặc ý: “Tao có trò này vui lắm. Mày sẽ bớt tức và sẽ quên đi chuyện đó nhanh thôi”. “Trò gì?”, Tuấn hỏi dồn. Giang cười hẹn tối nay ra Quốc lộ 1A chơi sẽ biết.

Tối đó như đã hẹn, Tuấn chờ Giang ở Quốc lộ 1A. Giang xuất hiện và chỉ Tuấn ra chỗ đường hơi tối và kêu Tuấn kiếm vài cục đá to chừng nửa nắm tay. Tuấn ngạc nhiên nhưng cũng làm theo lời Giang. Khi tất cả đã sẵn sàng, Giang nói: “Giờ mày làm theo tao nè. Mày hãy tưởng tượng ra nét mặt của thằng “cua” con bạn gái đó đi, rồi mày nén hết cảm hờn và ném thật mạnh vào đó”. Tuấn thắc mắc: “Nhưng tưởng tượng và ném đại sao?”. Giang cười nói: “Mày ngốc quá, nếu ném đại thì nói làm gì. Thằng đó đâu đứng yên cho mày ném. Nên để hấp dẫn hơn, mày nhắm vào các chiếc xe chở khách đang chạy trên đường quốc lộ kia. Vậy mới hấp dẫn và sướng tay. Thỏa lòng tức giận của mày. Mày coi tao nè”.

Vừa nói xong, Giang nhắm vào một chiếc xe khách đang chạy tới và ném mạnh vào. Một tiếng bực vang lên. Giang nắm tay Tuấn kêu chạy trốn. Chiếc xe khách dừng lại, có người xuống xem xe và nhìn xung quanh. Nhưng lúc này Tuấn và Giang đã trốn kỹ nên không ai thấy. Vì vậy, chiếc xe lại tiếp tục lên đường.

Sau đó, Tuấn hỏi Giang: “Bộ mày không sợ người ta bắt sao?”. Giang cười: “Mình trốn kỹ thì ai bắt được. Tao lúc trước buồn tình cũng ném hoài. Có sao đâu”. Nó vừa nói, vừa cười nham nhở. “Nhờ cái này mà tao bớt tức và vui đi chuyện tình cảm đó mày”.

Tuấn thấy cũng có lý và mạnh dạn thử. Hôm đầu, Tuấn ném 2 viên vào thành xe. Cảm giác ném thật mạnh như ném vào mặt tình địch và cảm giác hồi hộp lúc chạy trốn làm Tuấn dần vui đi nỗi buồn trong lòng.

Ném vài đêm quen tay, một đêm, Tuấn muốn thử cảm giác mạnh hơn bằng cách nhặt hai viên đá khá to để ném. Và, vì sức ném của Tuấn khá mạnh nên làm vỡ kính xe và người nằm trên giường gần tấm kính bị vỡ đầu phải đưa vào bệnh viện huyện cấp cứu. Quá hoảng sợ nên Tuấn không chạy kịp và bị bắt.

Hành vi dùng đá ném vào xe khách đang chạy trên đường làm người ngồi trên xe bị thương của Tuấn có vi phạm pháp luật hay không?

Điều 178 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội hủy hoại hoặc cố ý làm hư hỏng tài sản như sau:

1. Người nào hủy hoại hoặc cố ý làm hư hỏng tài sản của người khác trị giá từ 2.000.000 đồng đến dưới 50.000.000 đồng hoặc dưới 2.000.000 đồng nhưng thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 50.000.000 đồng, phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm:

a) Đã bị xử phạt vi phạm hành chính về một trong các hành vi quy định tại Điều này mà còn vi phạm;

b) Đã bị kết án về tội này, chưa được xóa án tích mà còn vi phạm;

c) Gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội;

d) Tài sản là phương tiện kiếm sống chính của người bị hại và gia đình họ;

đ) Tài sản là di vật, cổ vật.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm:

a) Có tổ chức;

b) Gây thiệt hại cho tài sản trị giá từ 50.000.000 đồng đến dưới 200.000.000 đồng;

c) Tài sản là bảo vật quốc gia;

d) Dùng chất nguy hiểm về cháy, nổ hoặc thủ đoạn nguy hiểm khác;

đ) Để che giấu tội phạm khác;

e) Vì lý do công vụ của người bị hại;

g) Tái phạm nguy hiểm.

3. Phạm tội gây thiệt hại cho tài sản trị giá từ 200.000.000 đồng đến dưới 500.000.000 đồng, thì bị phạt tù từ 05 năm đến 10 năm.

4. Phạm tội gây thiệt hại cho tài sản trị giá 500.000.000 đồng trở lên, thì bị phạt tù từ 10 năm đến 20 năm.

5. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 100.000.000 đồng, cấm đảm nhiệm chức vụ, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

Đồng thời, theo Điều 138 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội vô ý gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác cũng quy định:

1. Người nào vô ý gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 31% đến 60%, thì bị phạt cảnh cáo, phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 20.000.000 đồng hoặc phạt cải tạo không giam giữ đến 01 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt cải tạo không giam giữ từ 01 đến 02 năm hoặc phạt tù từ 03 tháng đến 02 năm:

a) Đối với 02 người trở lên mà tỷ lệ tổn thương cơ thể của mỗi người từ 31% đến 60%;

b) Gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác mà tỷ lệ tổn thương cơ thể 61% trở lên.

3. Phạm tội đối với 02 người trở lên mà tỷ lệ tổn thương cơ thể của mỗi người 61% trở lên, thì bị phạt cải tạo không giam giữ từ 02 năm đến 03 năm hoặc phạt tù từ 01 năm đến 03 năm.

Chuyện tình cảm của tuổi trẻ không phải lúc nào cũng đạt được như ý nguyện. Do vậy, nếu vấp ngã trong tình cảm thì có thể giải quyết bằng nhiều cách tích cực như cố gắng học tập, chơi thể thao... để không lãng phí thời gian vào suy nghĩ vẩn vơ.

Hành vi của Tuấn là vi phạm pháp luật, làm ảnh hưởng đến tính mạng và tài sản của người khác, nên Tuấn phải chịu trách nhiệm trước pháp luật đối với những hậu quả do hành vi của mình gây ra.

26

XÂM PHẠM BÍ MẬT HOẶC AN TOÀN ĐIỆN THOẠI CỦA NGƯỜI KHÁC

Tân từ nhỏ đã thông minh và học giỏi, nhất là các môn khoa học tự nhiên như Toán, Lý, Hóa. Với năng khiếu và sức học của mình, Tân dễ dàng thi đậu vào Khoa máy tính trường Đại học T.. Cũng với sự đam mê và năng khiếu có sẵn, Tân đã nhanh chóng trở thành một trong các sinh viên xuất sắc của Khoa và được tuyên dương về thành tích học tập hai năm liền.

Để theo kịp với thời đại và trang bị thêm cho mình kiến thức, kinh nghiệm nhằm tìm được việc

làm tốt sau khi tốt nghiệp, Tân đã tự mày mò, học hỏi trên internet cách thức viết và lập trình các chương trình ứng dụng cho các hệ điều hành ios, android, windows.

Tân ở chung phòng với Dũng. Một lần, Dũng về nhà với bộ mặt chán nản và than thở với Tân rằng Phượng, bạn gái của Dũng, muốn chia tay. Tân hỏi tại sao thì Dũng kể rằng Phượng nói gia đình Phượng không muốn cho Phượng yêu sớm. Tuy nhiên, Dũng nghi ngờ đó không phải là sự thật mà hình như đó chỉ là lý do Phượng đưa ra để chia tay thôi. Bởi lẽ, hình như Phượng có quen người khác.

Sau đó, nhớ ra Tân là người rất giỏi về phần mềm ứng dụng cho smart phone nên Dũng nảy ra ý định nhờ Tân viết dùm phần mềm để nghe lén cuộc gọi của bạn gái. Ban đầu Tân từ chối nhưng Dũng năn nỉ mãi. Rồi khi thấy Tân vẫn kiên quyết cự tuyệt thì Dũng khích tướng bằng cách cho rằng Tân không làm được nên không dám nhận lời. Bị trúng kế, Tân nhận lời và hẹn tuần sau sẽ cho Dũng thấy được sản phẩm của mình.

Sau gần một tuần nghiên cứu và tìm hiểu trên internet kết hợp với kiến thức sẵn có trong việc lập trình trên nền tảng android (nền tảng mà điện thoại của Phượng đang sử dụng), Tân đã thành công. Sau đó, Dũng đã lén cài phần mềm này trên điện thoại của Phượng.

Kết quả sau một tuần nghe lén các cuộc gọi, Dũng cũng biết được sự thật đúng như lời Phượng nói chứ không phải như suy diễn của Dũng. Tuy nhiên, từ đây, thấy được tính ứng dụng cao của phần mềm, Dũng bàn với Tân là bán phần mềm cho những người làm nghề thám tử tư hoặc bán cho những ai có nhu cầu muốn theo dõi người khác. Dũng thuyết phục Tân là việc này rất có ý nghĩa để giúp cho người ta có thể phát hiện được người mình quan tâm có thật sự hết lòng vì mình không, để giữ gìn hạnh phúc gia đình hoặc hỗ trợ đắc lực cho thám tử tư tác nghiệp. Trước lý lẽ của Dũng, Tân nghe xiêu lòng và chấp thuận.

Chỉ trong vòng 2 tháng, Tân và Dũng bán được phần mềm trên cho 200 người với lợi ích kiếm được từ hoạt động này lên đến gần 200 triệu đồng.

Việc làm của họ chỉ dừng lại khi có đơn tố giác của nạn nhân và Công an vào cuộc.

Hành vi của Tân và Dũng trong tình huống trên có vi phạm pháp luật hay không?

Tân và Dũng đã phạm tội xâm phạm bí mật hoặc an toàn thư tín, điện thoại, điện tín hoặc hình thức trao đổi thông tin riêng tư khác của người khác. Cụ thể:

Điều 38 Bộ luật dân sự năm 2015 liên quan quyền về đời sống riêng tư, bí mật cá nhân, bí mật gia đình quy định:

1. *Đời sống riêng tư, bí mật cá nhân, bí mật gia đình là bất khả xâm phạm và được pháp luật bảo vệ.*

2. *Việc thu thập, lưu giữ, sử dụng, công khai thông tin liên quan đến đời sống riêng tư, bí mật cá nhân phải được người đó đồng ý, việc thu thập, lưu giữ, sử dụng, công khai thông tin liên quan đến bí mật gia đình phải được các thành viên gia đình đồng ý, trừ trường hợp luật có quy định khác.*

3. *Thư tín, điện thoại, điện tín, cơ sở dữ liệu điện tử và các hình thức trao đổi thông tin riêng tư khác của cá nhân được bảo đảm an toàn và bí mật.*

Việc bóc mở, kiểm soát, thu giữ thư tín, điện thoại, điện tín, cơ sở dữ liệu điện tử và các hình thức trao đổi thông tin riêng tư khác của người khác chỉ được thực hiện trong trường hợp luật quy định.

4. *Các bên trong hợp đồng không được tiết lộ thông tin về đời sống riêng tư, bí mật cá nhân, bí mật gia đình của nhau mà mình đã biết được trong quá trình xác lập, thực hiện hợp đồng, trừ trường hợp có thỏa thuận khác.*

Đồng thời, theo Điều 159 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội xâm phạm bí mật hoặc an toàn thư tín, điện thoại, điện tín hoặc hình thức trao đổi thông tin riêng tư khác của người khác thì:

1. Người nào thực hiện một trong các hành vi sau đây, đã bị xử lý kỷ luật hoặc xử phạt vi phạm hành chính về hành vi này mà còn vi phạm, thì bị phạt cảnh cáo, phạt tiền từ 20.000.000 đồng đến 50.000.000 đồng hoặc phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm:

a) Chiếm đoạt thư tín, điện báo, telex, fax hoặc văn bản khác của người khác được truyền đưa bằng mạng bưu chính, viễn thông dưới bất kỳ hình thức nào;

b) Cố ý làm hư hỏng, thất lạc hoặc cố ý lấy các thông tin, nội dung của thư tín, điện báo, telex, fax hoặc văn bản khác của người khác được truyền đưa bằng mạng bưu chính, viễn thông;

c) Nghe, ghi âm cuộc đàm thoại trái pháp luật;

d) Khám xét, thu giữ thư tín, điện tín trái pháp luật;

đ) Hành vi khác xâm phạm bí mật hoặc an toàn thư tín, điện thoại, điện tín, telex, fax hoặc hình thức trao đổi thông tin riêng tư khác của người khác.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 01 năm đến 03 năm:

a) Có tổ chức;

b) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn;

c) Phạm tội 02 lần trở lên;

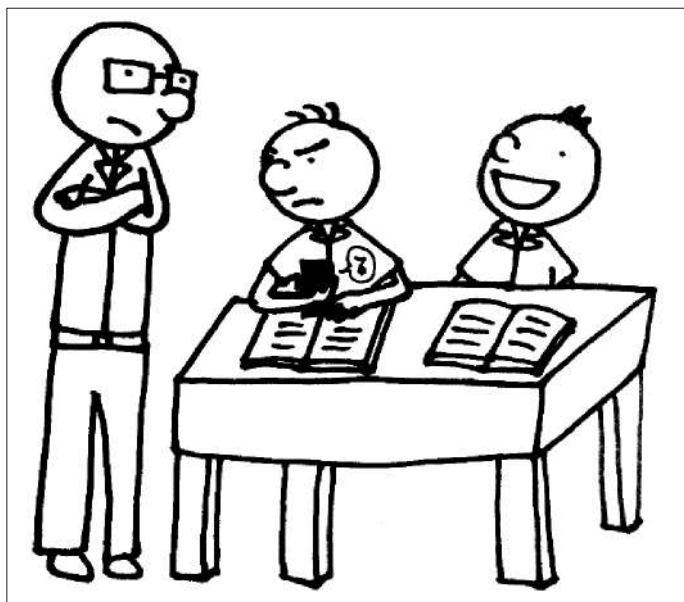
d) Tiết lộ các thông tin đã chiếm đoạt, làm ảnh hưởng đến danh dự, uy tín, nhân phẩm của người khác;

đ) Làm nạn nhân tự sát.

3. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 20.000.000 đồng, cấm đảm nhiệm chức vụ nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

27

BỊA ĐẶT, ĐĂNG TẢI THÔNG TIN SAI SỰ THẬT VỀ NGƯỜI KHÁC

Long đang ngồi chat zalo say sưa cùng với cô bạn gái mới quen hôm qua thì nghe tiếng gọi:

- Long! Em đang làm gì vậy?

Long giật mình nhìn lên thấy thầy Hoàng đang từ trên bục đi xuống. Thấy chiếc điện thoại trên tay của Long, thầy nói tiếp: “Lại chat nữa rồi hả? Tui đã nhắc bao nhiêu lần rồi. Nội quy của trường

quy định sao? Có cho phép dùng điện thoại trong giờ học không?”. Rồi thầy Hoàng tiếp tục nói: “Tui không hiểu nổi em. Lưu ban một năm lớp 12 rồi mà còn không lo học. Tối ngày cứ facebook, chat. Uống tiền ba mẹ quá!”.

Cả lớp nhìn Long và cười âm lên làm Long xấu hổ. Chưa dừng lại ở đó, thầy Hoàng còn báo cho giám thị và Long bị mời lên phòng giám thị. Nhà trường yêu cầu gặp phụ huynh của Long, nếu Long không mời phụ huynh lên gặp thì có thể Long sẽ không được tiếp tục học ở trường này nữa bởi đây không phải lần đầu tiên Long vi phạm nội quy của nhà trường.

Khi về nhà, Long lại tiếp tục bị hành hạ lỗ tai bởi những lời mắng mỏ của mẹ và những lời giáo huấn của cha.

Những điều trên làm cho Long cảm thấy hận thầy Hoàng. Hình như trong lớp thầy Hoàng không để ý ai mà chỉ để ý vào Long. Chỉ cần nhúc nhích là thầy cũng biết và rầy la. Thầy nhiều lần đã làm mất mặt Long trước bạn bè trong lớp. Ức, ức lắm!

Việc làm hôm nay của thầy Hoàng càng làm cho cơn tức giận trong Long dâng trào. Vậy là, Long lên kế hoạch trả thù thầy.

Tức thì nói vậy, chứ Long biết làm gì để trả thù. Đánh thầy thì Long không dám. Chưa kể điều này quá lộ liễu và coi chừng bị công an bắt. Long

đã từng đọc trên báo nhiều đứa học trò đánh thầy và phải đi tù. Vậy làm gì nhỉ?

Đang suy nghĩ thì bất chợt Long nhớ đến vụ om sòm gần đây của giới showbiz Việt về một diễn viên điện ảnh lộ ảnh nóng trên mạng. Sau đó, sự thật được chứng minh là ảnh nóng trên mạng chỉ làm ảnh ghép. Một ý nghĩ đen tối nhen nhúm trong đầu Long.

Vậy là Long lên mạng tìm hình của thầy Hoàng và nhờ người ghép mặt thầy vào bức ảnh xxx của một cặp đôi trên mạng. Nhiều bức hình nóng đã được Long sản xuất thông qua công nghệ photoshop. Sau đó, Long lập nick giả một bạn gái trên facebook và kể về mối tình với thầy Long trong cộng đồng facebook của trường. Long chế ra một câu chuyện tình lâm ly, bi đát. Theo đó, cô gái là học sinh của trường, bị thầy Hoàng dụ dỗ quan hệ. Khi cô gái có bầu thì thầy Hoàng đã chối bỏ làm cô gái xấu hổ và bỏ nhà ra đi. Kèm theo là các bức hình đăng lên được làm mờ mặt cô gái, chỉ để rõ mặt thầy Hoàng trong tư thế xxx.

Thông tin này nhanh chóng lan truyền trong trường. Có nhiều người liên tưởng đến trường hợp mất tích của một nữ sinh của trường cách đây 3 năm và bắt đầu xuất hiện nhìn ánh nhìn khó chịu, chế giễu dành cho thầy Hoàng. Gia đình của cô nữ

sinh mất tích cũng đã đến nhà thầy Hoàng tra hỏi. Gia đình thầy Hoàng lao đao bởi thông tin trên.

Bức xúc vì thông tin không chính xác trên. Thầy Hoàng đã gửi đơn kêu cứu đến cơ quan Công an. Nhận thức được tính nguy hiểm của vấn đề, Công an huyện đã bắt tay vào điều tra và làm sáng tỏ sự việc.

Hành vi bịa đặt, đăng tải thông tin sai sự thật về người khác của Long có phạm tội hay không?

Long đã phạm tội vu khống theo quy định của Điều 156 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017. Cụ thể:

1. Người nào thực hiện một trong các hành vi sau đây, thì bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 50.000.000 đồng, phạt cải tạo không giam giữ đến 02 năm hoặc phạt tù từ 03 tháng đến 01 năm:

a) Bịa đặt hoặc loan truyền những điều biết rõ là sai sự thật nhằm xúc phạm nghiêm trọng nhân phẩm, danh dự hoặc gây thiệt hại đến quyền, lợi ích hợp pháp của người khác;

b) Bịa đặt người khác phạm tội và tố cáo họ trước cơ quan có thẩm quyền.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 01 năm đến 03 năm:

a) Có tổ chức;

b) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn;

c) Đối với 02 người trở lên;

d) Đối với ông, bà, cha, mẹ, người dạy dỗ, nuôi dưỡng, chăm sóc, giáo dục, chữa bệnh cho mình;

đ) Đối với người đang thi hành công vụ;

e) Sử dụng mạng máy tính hoặc mạng viễn thông, phương tiện điện tử để phạm tội;

g) Gây rối loạn tâm thần và hành vi của nạn nhân mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 31% đến 60%;

h) Vu khống người khác phạm tội rất nghiêm trọng hoặc đặc biệt nghiêm trọng.

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 03 năm đến 07 năm:

a) Vì động cơ đê hèn;

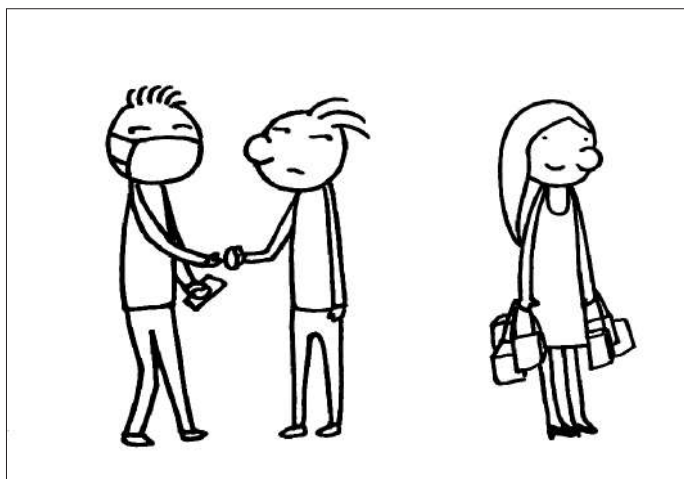
b) Gây rối loạn tâm thần và hành vi của nạn nhân mà tỷ lệ tổn thương cơ thể 61% trở lên;

c) Làm nạn nhân tự sát.

4. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 50.000.000 đồng, cấm đảm nhiệm chức vụ, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

28

KHÔNG TỔ GIÁC TỘI PHẠM

Ngân quê ở Tiền Giang, lên Thành phố Hồ Chí Minh từ khi 18 tuổi để mưu sinh. Không nghề nghiệp, nhưng với nhan sắc khá xinh đẹp và tính thích ăn chơi, nhác làm đã dẫn cô đến công việc “bán vốn tự có, mua vui cho người”. Giờ tuổi đã bước sang 26, nhan sắc đã dần phai nhạt nên Ngân cũng muốn kiếm cho mình một người yêu để tính chuyện lâu dài.

Trong những khách hàng của mình, Ngân nhắm đến Tú, một công tử 35 tuổi, khá trắng trẻo, dễ nhìn và chịu chơi. Có những lúc để làm hài

lòng Ngân, Tú sẵn sàng bỏ ra vài chục triệu cho những cuộc vui thâu đêm, suốt sáng.

Thế rồi, Ngân và Tú đã dọn về ở chung trong căn hộ mà gia đình Tú mua cho Tú ở quận 7. Tuy nhiên, cuộc sống thoải mái cũng chỉ diễn ra chưa đầy một năm. Vì sau đó, ba mẹ Tú phát hiện Ngân là cô gái “ăn sương”, nên quyết định cắt tất cả viện trợ cho Tú. Ông bà cho rằng, việc có đứa con dâu với vết hoen ố trong quá khứ sẽ làm ảnh hưởng đến uy tín của một gia đình gia giáo. Tú chỉ được cấp viện trợ tiếp nếu bỏ Ngân. Tuy nhiên, vì quá yêu Ngân nên Tú không chấp nhận.

Để có tiền đáp ứng nhu cầu chi tiêu của hai người, Tú quyết định bán chiếc SH được hơn 100 triệu để có vốn mua 120 gam heroin và phân tếp bán lại kiếm lời tại chính căn hộ của mình.

Biết việc làm của Tú là vi phạm pháp luật, nhưng Ngân cũng không can gián gì. Bởi vì, ngoài việc làm trên ra, Tú khó có thể làm gì để có tiền thỏa mãn cơn nghiện của mình cũng như có tiền cung cấp cho việc tiêu xài của Ngân. Tuy nhiên, Ngân không hề tiếp tay cho hoạt động mua, bán ma túy của Tú.

Việc mua bán được thực hiện chưa đầy 2 tháng thì bị phát hiện và xử lý.

Vậy trong trường hợp này, Ngân có phạm tội không?

Trong trường hợp này, ngoài việc Tú bị xử lý với tội mua bán trái phép chất ma túy (theo Điều 251 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017), thì Ngân cũng bị xử lý với tội không tố giác tội phạm (theo Điều 390 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017).

Điều 19 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về không tố giác tội phạm như sau:

1. Người nào biết rõ tội phạm đang được chuẩn bị, đang được thực hiện hoặc đã được thực hiện mà không tố giác, thì phải chịu trách nhiệm hình sự về tội không tố giác tội phạm quy định tại Điều 390 của Bộ luật này.

2. Người không tố giác là ông, bà, cha, mẹ, con, cháu, anh chị em ruột, vợ hoặc chồng của người phạm tội không phải chịu trách nhiệm hình sự theo quy định tại khoản 1 Điều này, trừ trường hợp không tố giác các tội quy định tại Chương XIII của Bộ luật này hoặc tội khác là tội phạm đặc biệt nghiêm trọng.

3. Người không tố giác là người bào chữa không phải chịu trách nhiệm hình sự theo quy định tại khoản 1 Điều này, trừ trường hợp không tố giác các tội quy định tại Chương XIII của Bộ luật này hoặc tội khác là tội phạm đặc biệt nghiêm trọng do chính người mà mình bào chữa đang chuẩn bị,

đang thực hiện hoặc đã thực hiện mà người bào chữa biết rõ khi thực hiện việc bào chữa.

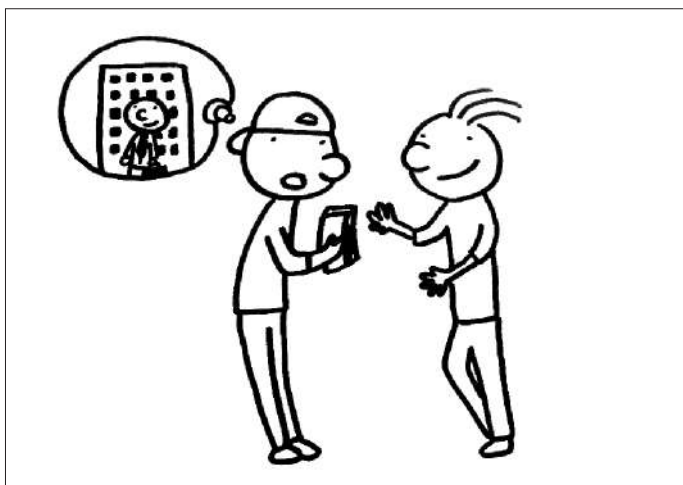
Đồng thời, theo Điều 390 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về tội không tố giác tội phạm như sau:

1. Người nào biết rõ một trong các tội phạm quy định tại khoản 2 hoặc khoản 3 Điều 14 của Bộ luật này đang được chuẩn bị hoặc một trong các tội phạm quy định tại Điều 389 của Bộ luật này đang được thực hiện hoặc đã được thực hiện mà không tố giác, nếu không thuộc trường hợp quy định tại khoản 2 và khoản 3 Điều 19 của Bộ luật này, thì bị phạt cảnh cáo, phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm.

2. Người không tố giác nếu đã có hành động can ngăn người phạm tội hoặc hạn chế tác hại của tội phạm, thì có thể được miễn trách nhiệm hình sự hoặc miễn hình phạt.

Nếu phát hiện người khác thực hiện hành vi phạm tội, thì về nguyên tắc, người phát hiện phải có nghĩa vụ tố giác tội phạm với cơ quan nhà nước có thẩm quyền. Hành vi không tố giác tội phạm có thể làm cho người đó phải gánh chịu những hậu quả pháp lý và hệ lụy bất lợi.

TỘI LỪA ĐẢO CHIẾM ĐOẠT TÀI SẢN

Cầm trên tay tấm bằng đại học loại giỏi không có nghĩa là sẽ dễ dàng tìm được việc làm. Tùng là người thám thía điều này hơn cả. Sau khi tốt nghiệp đại học, Tùng nộp hồ sơ tới rất nhiều công ty nhưng câu trả lời đều là từ chối. Vào một ngày cuối tháng Mười, sau khi nhận được cái lắc đầu cùng ánh mắt cảm thông của nhân viên Phòng nhân sự, Tùng ngồi buồn bã trong quán cà phê ven đường với những suy nghĩ miên man. Bỗng tiếng chuông điện thoại vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ của cậu sinh viên mới ra trường. Hóa ra là một người anh

khóa trên khá thân với Tùng gọi tới: “Mày xin được việc chưa Tùng? Anh có thằng bạn đang làm trong một công ty nước ngoài, nó bảo giúp được cho mày đấy”. Nhận được tin mừng, Tùng chạy như bay về nhà để gặp người giúp đỡ. Sau khi giới thiệu xong, Tùng mới biết anh này tên Quang, trước đang làm trong bộ phận nhân sự của một công ty nước ngoài. Sau khi biết hoàn cảnh của cậu thì nhận lời giúp xin việc cho nhưng phải có một món tiền để làm chi phí. Anh ta hứa dùng mối quan hệ và vị trí của mình để giúp cho Tùng vào làm trong công ty ngay mà không cần phỏng vấn. Anh ta cũng yêu cầu đưa số tiền là 25 triệu đồng. Sau một đêm suy nghĩ, quyết định đi bán chiếc xe gắn bó với mình từ lâu cùng số tiền vay mượn được, Tùng đi đến gặp Quang với hy vọng tìm được công việc tốt như Quang đã hứa hẹn. Quang nhận tiền và ghi cho Tùng tờ giấy biên nhận, ghi rõ nếu trong vòng một tháng không xin được việc thì sẽ trả lại số tiền.

Một tháng...

Hai tháng...

Ba tháng...

Thời gian dần trôi qua. Niềm hy vọng có một công việc tốt càng ngày càng lụi tắt. Những ngày sau đó, Tùng muốn hẹn Quang để đề nghị lấy lại số tiền 25 triệu đồng, nhưng số điện thoại của Quang không thể liên lạc được nữa.

Một thời gian sau, Tùng bắt gặp Quang trong một quán cà phê. Tùng nhất quyết đòi Quang bồi thường số tiền và dọa báo công an.

Trong trường hợp này hành vi của Quang có vi phạm pháp luật hay không?

Căn cứ theo khoản 1 Điều 174 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017, thì:

1. Người nào bằng thủ đoạn gian dối chiếm đoạt tài sản của người khác trị giá từ 2.000.000 đồng đến dưới 50.000.000 đồng hoặc dưới 2.000.000 đồng nhưng thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm:

a) Đã bị xử phạt vi phạm hành chính về hành vi chiếm đoạt tài sản mà còn vi phạm;

b) Đã bị kết án về tội này hoặc về một trong các tội quy định tại các điều 168, 169, 170, 171, 172, 173, 175 và 290 của Bộ luật này, chưa được xóa án tích mà còn vi phạm;

c) Gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội;

d) Tài sản là phương tiện kiếm sống chính của người bị hại và gia đình họ.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm:

a) Có tổ chức;

b) Có tính chất chuyên nghiệp;

c) Chiếm đoạt tài sản trị giá từ 50.000.000 đồng đến dưới 200.000.000 đồng;

d) Tái phạm nguy hiểm;

đ) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn hoặc lợi dụng danh nghĩa cơ quan, tổ chức;

e) Dùng thủ đoạn xảo quyệt;

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 07 năm đến 15 năm:

a) Chiếm đoạt tài sản trị giá từ 200.000.000 đồng đến dưới 500.000.000 đồng;

b) **(được bãi bỏ)**¹

c) Lợi dụng thiên tai, dịch bệnh.

4. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm hoặc tù chung thân:

a) Chiếm đoạt tài sản trị giá 500.000.000 đồng trở lên;

b) **(được bãi bỏ)**²

c) Lợi dụng hoàn cảnh chiến tranh, tình trạng khẩn cấp.

5. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 100.000.000 đồng, cấm đảm

1, 2. Điểm này được bãi bỏ theo quy định tại điểm c khoản 3 Điều 2 của Luật số 12/2017/QH14 sửa đổi, bổ sung một số điều của Bộ luật hình sự số 100/2015/QH13, có hiệu lực kể từ ngày 01 tháng 01 năm 2018.

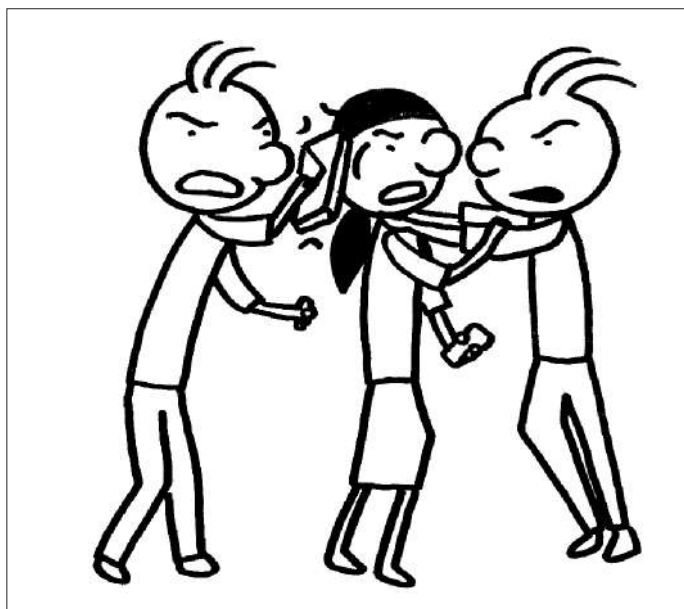
nhệm chức vụ, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ 01 năm đến 05 năm hoặc tịch thu một phần hoặc toàn bộ tài sản.

Lừa đảo chiếm đoạt tài sản được hiểu là hành vi dùng thủ đoạn gian dối làm cho chủ sở hữu, người quản lý tài sản tin nhầm, giao tài sản, sau đó, người phạm tội sẽ chiếm đoạt tài sản đó. Trong tình huống trên, Quang đã lợi dụng lòng tin của Tùng với lời quảng cáo rằng anh ta đang làm trong công ty nước ngoài. Tùng tin lời nói của Quang nên đã giao 25 triệu đồng cho Quang. Sau khi nhận tiền, Quang không thực hiện lời hứa mà còn trốn tránh Tùng.

Hành vi của Quang đã đủ cấu thành tội “lừa đảo chiếm đoạt tài sản” được quy định tại khoản 1 Điều 174 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017.

30

TÌNH THẾ CẤP THIẾT

Sau khi được Cơ quan an ninh sân bay bàn giao lại cho Công an để giải quyết, anh M. vẫn chưa biết mình phạm tội gì và sẽ bị xử lý như thế nào.

Sự việc xảy ra như sau:

Trong thời gian đợi chuyển bay từ Hà Nội đi Thành phố Hồ Chí Minh, ở cổng chờ lên máy bay xảy ra sự việc hai thanh niên to tiếng với nhân viên soát vé. Sự việc được đẩy xa hơn khi có một

vị hành khách nữ dùng điện thoại quay phim lại toàn bộ sự việc. Thấy mình bị ghi hình, hai người đàn ông đang gây gổ với nhân viên sân bay đã chạy lại phía cô gái và bắt cô phải xóa đi đoạn video vừa quay. Đột nhiên, một trong hai người dùng tay bóp cổ và người còn lại dùng túi đập mạnh vào đầu cô gái khiến cô choáng váng. Thấy hai người đàn ông đánh một cô gái mà không ai tới ngăn cản, anh M. lao tới đẩy ngã một người để giải vây cho cô gái đang choáng váng. Hai người đàn ông trong lúc tức giận lập tức lao vào quyết “ăn thua đủ” với anh M.. Tuy nhiên, lực lượng an ninh đã có mặt kịp thời để ngăn cản vụ ẩu đả. Sau khi được lực lượng an ninh sân bay can thiệp và chuyển lên Công an để giải quyết, anh M. vẫn nghĩ mình đã hành động đúng cho tới lúc được thông báo anh có thể sẽ bị phạt hành chính hoặc nghiêm trọng hơn, là có thể bị xử lý hình sự về tội “Gây rối trật tự công cộng”. Anh M. không nghĩ rằng vì muốn giúp người phụ nữ yếu thế bị hành hung bởi hai người đàn ông mà mình có nguy cơ phải đối mặt với pháp luật hình sự.

Với hành động của mình, anh M. có phải chịu trách nhiệm trước pháp luật hay không?

Điều 318 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định như sau:

1. Người nào gây rối trật tự công cộng gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội hoặc đã bị xử phạt vi phạm hành chính về hành vi này hoặc đã bị kết án về tội này, chưa được xóa án tích mà còn vi phạm, thì bị phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 50.000.000 đồng, phạt cải tạo không giam giữ đến 02 năm hoặc phạt tù từ 03 tháng đến 02 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm:

a) Có tổ chức;

b) Dùng vũ khí, hung khí hoặc có hành vi phá phách;

c) Gây cản trở giao thông nghiêm trọng hoặc gây đình trệ hoạt động công cộng;

d) Xúi giục người khác gây rối;

đ) Hành hung người can thiệp bảo vệ trật tự công cộng;

e) Tái phạm nguy hiểm.

Hành vi gây rối trật tự công cộng được hiểu là hành vi của người có lời nói, cử chỉ ở nơi công cộng tỏ ra coi thường trật tự chung, gây mất trật tự, hoặc là những hành vi hành hung người khác (không gây thương tích), gây gổ ở công viên, rạp hát, quảng trường, sân bay, trụ sở cơ quan nhà nước, trường học... Người phạm tội gây rối trật tự

công cộng được thực hiện với lỗi cố ý và người phạm tội nhận thức rõ hành vi của mình nguy hiểm cho xã hội, thấy trước hậu quả của hành vi và mong muốn hậu quả đó xảy ra.

Trong vụ việc trên, anh M. đã đẩy ngã và xô xát với hai người đàn ông nhằm ngăn chặn họ có hành vi xâm phạm đến tính mạng, sức khỏe của cô gái. Cô gái trong tình thế bị tấn công, nếu không can thiệp kịp thời có thể xảy ra hậu quả nghiêm trọng hơn. Khi can thiệp vào vụ việc trên, anh M. chỉ có hành vi đẩy ngã và giằng co với hai người đàn ông chứ không gây thiệt hại tới sức khỏe của họ.

Vì thế, căn cứ Điều 23 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 thì hành vi của anh M. không bị xem là vi phạm pháp luật. Ngoài ra, Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 cũng thừa nhận những hành vi gây thiệt hại trong tình thế cấp thiết không phải là tội phạm. Cụ thể như sau:

Điều 23. Tình thế cấp thiết

1. Tình thế cấp thiết là tình thế của người vì muốn tránh gây thiệt hại cho quyền, lợi ích hợp pháp của mình, của người khác hoặc lợi ích của Nhà nước, của cơ quan, tổ chức mà không còn cách nào khác là phải gây một thiệt hại nhỏ hơn thiệt hại cần ngăn ngừa.

Hành vi gây thiệt hại trong tình thế cấp thiết không phải là tội phạm.

2. Trong trường hợp thiệt hại gây ra rõ ràng vượt quá yêu cầu của tình thế cấp thiết, thì người gây thiệt hại đó phải chịu trách nhiệm hình sự.

31

HÔI CỦA

Anh Long là tài xế lái xe đường dài chở hàng hóa cho công ty vận tải. Ngày 01-4-2017, anh Long cùng phụ lái là anh Toàn nhận hàng là đồ gia dụng có giá trị là 600 triệu đồng để chuyên chở từ Thành phố Hồ Chí Minh tới Long An. Trên quãng đường di chuyển, vì tránh xe máy lấn đường, nên tài xế lạc tay lái và xe bị lật. Toàn bộ số hàng hóa trên xe đều bị rơi ra đường. Khi thấy hàng hóa rơi vãi, rất nhiều

người đi đường, dân địa phương lao tới lấy trước sự bất lực của anh Long và phụ xe. Mặc cho hai anh van xin, mọi người vẫn lao tới ngày càng đông để lấy hàng hóa. Có người còn mang theo xe để chở hàng về. Sự việc chỉ dừng lại khi có mặt lực lượng Cảnh sát giao thông và Công an địa phương. Lực lượng chức năng nhanh chóng tạm giữ một số người đang hôi của và phong tỏa hiện trường.

Qua kiểm tra của cơ quan chức năng, chiếc xe bị hư hại nặng và hai phần ba số hàng hóa bị lấy mất. Số hàng bị mất ước tính vào khoảng 400 triệu đồng. Số người bị tạm giữ trong vụ việc trên cho rằng mình không có lỗi. Họ cho rằng mình không gây ra vụ lật xe, hàng hóa rơi ra đường thì ai cũng có quyền nhặt, những người khác nhặt thì họ nhặt theo.

Vậy, hành vi của những người hôi của có vi phạm pháp luật hay không?

Xét về khía cạnh pháp lý, hành vi trên hoàn toàn có thể bị xử lý theo các quy định của pháp luật hiện hành.

Điều 172 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định:

1. Người nào công nhiên chiếm đoạt tài sản của người khác trị giá từ 2.000.000 đồng đến dưới 50.000.000 đồng hoặc dưới 2.000.000 đồng nhưng thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm:

a) *Đã bị xử phạt vi phạm hành chính về hành vi chiếm đoạt tài sản mà còn vi phạm;*

b) *Đã bị kết án về tội này hoặc về một trong các tội quy định tại các điều 168, 169, 170, 171, 173, 174, 175 và 290 của Bộ luật này, chưa được xóa án tích mà còn vi phạm;*

c) *Gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội;*

d) *Tài sản là phương tiện kiếm sống chính của người bị hại và gia đình họ.*

2. *Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm:*

a) *Chiếm đoạt tài sản trị giá từ 50.000.000 đồng đến dưới 200.000.000 đồng;*

b) *Hành hung để tẩu thoát;*

c) *Tái phạm nguy hiểm;*

d) *Chiếm đoạt tài sản là hàng cứu trợ.*

3. *Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 07 năm đến 15 năm:*

a) *Chiếm đoạt tài sản trị giá từ 200.000.000 đồng đến dưới 500.000.000 đồng;*

b) ***(được bãi bỏ)***¹

c) *Lợi dụng thiên tai, dịch bệnh.*

1. Điểm này được bãi bỏ theo quy định tại điểm c khoản 3 Điều 2 của Luật số 12/2017/QH14 sửa đổi, bổ sung một số điều của Bộ luật hình sự số 100/2015/QH13, có hiệu lực kể từ ngày 01 tháng 01 năm 2018.

4. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm:

a) Chiếm đoạt tài sản trị giá 500.000.000 đồng trở lên;

b) **(được bãi bỏ)**¹

c) Lợi dụng hoàn cảnh chiến tranh, tình trạng khẩn cấp.

5. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 100.000.000 đồng.

Công nhiên chiếm đoạt tài sản là hành vi công khai chiếm đoạt tài sản của người khác trong hoàn cảnh người sở hữu tài sản không có điều kiện ngăn cản. Điều 172 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 trên có quy định cụ thể các mức xử phạt cho hành vi này. Trong sự việc trên, cơ quan Công an sẽ điều tra, thu hồi số tài sản bị mất và những người tham gia vào vụ việc, tùy theo giá trị tài sản và các yếu tố khác để xử lý theo pháp luật. Theo Nghị định số 167/2013/NĐ-CP ngày 12-11-2013 của Chính phủ quy định xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh vực an ninh, trật tự, an toàn xã hội; phòng, chống tệ nạn xã hội;

1. Điểm này được bãi bỏ theo quy định tại điểm c khoản 3 Điều 2 của Luật số 12/2017/QH14 sửa đổi, bổ sung một số điều của Bộ luật hình sự số 100/2015/QH13, có hiệu lực kể từ ngày 01 tháng 01 năm 2018.

phòng cháy và chữa cháy; phòng, chống bạo lực gia đình thì người có hành vi “hôi của” tùy theo tính chất và mức độ có thể bị xử lý hành chính như sau: Đối với hành vi trộm cắp, công nhiên chiếm đoạt tài sản thì mức phạt tiền từ 1 triệu đồng đến 2 triệu đồng (điểm a, điểm b khoản 1 Điều 15). Đối với hành vi chiếm giữ trái phép tài sản của người khác thì mức phạt tiền từ 2 triệu đồng đến 5 triệu đồng (điểm e khoản 2 Điều 15).

MUA TÀI SẢN DO TRỘM CẤP

Để ăn mừng Hưng là con trai út vào đại học, ông Quý và bà Mai quyết định dùng số tiền tiết kiệm mua cho con trai chiếc máy tính xách tay để học hành. Nhưng với số tiền ít ỏi còn lại sau khi đóng học phí cho con thì chẳng thể tìm được một chiếc máy tính nào tốt cho dù là hàng cũ. Tối hôm ấy, Hưng từ nhà bạn về với vẻ mặt vui mừng nói với mẹ: “Mẹ ơi! bọn bạn con toàn mua hàng điện tử mấy tiệm cầm đồ mẹ ạ. Máy tính xách tay, điện thoại... đủ cả người ta cá độ đá bóng hay ra cầm rồi bán luôn, hàng tốt mà rẻ lắm”.

Thấy con nói có lý, ông Quý lên thị xã cùng con trai tới cửa hàng cầm đồ. Với số tiền gần 4 triệu đồng, rất nhanh Hưng chọn được chiếc máy tính mình mong muốn. Ngoài ra, trong tiệm cầm đồ còn có rất nhiều món hàng bán với giá rẻ làm ông Quý hoa mắt. Ông trầm nghĩ: “ Có tiền cứ ra hàng cầm đồ mua hàng rẻ gấp vài lần nơi khác, mà biết chọn một tí là toàn hàng tốt”.

Vài ngày sau, ông Quý bị triệu tập lên Công an xã. Cơ quan Công an đã tiến hành tịch thu chiếc máy tính xách tay mà ông mới mua vì đây là tang vật của một vụ án trộm cắp tài sản. Đối tượng sau khi ăn trộm đã bán rẻ lại cho tiệm cầm đồ và ông Quý đã mua về sử dụng. Cán bộ Công an còn nhận định rằng ông Quý đã vi phạm pháp luật vì tiêu thụ tài sản do người khác phạm tội mà có. Ông Quý cương quyết không đồng ý vì cho rằng mình mua ở cửa hàng chứ không vi phạm pháp luật. Công an muốn thu gì thì lên cửa hàng mà thu. Máy tính ông mua bằng tiền của mình thì thuộc sở hữu của ông, không ai có quyền thu lại.

Vậy trong trường hợp này, ông Quý có vi phạm pháp luật hay không?

Điều 323 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 quy định về “Tội chứa chấp hoặc tiêu thụ tài sản do người khác phạm tội mà có” như sau:

1. Người nào không hứa hẹn trước mà chứa chấp, tiêu thụ tài sản biết rõ là do người khác phạm tội mà có, thì bị phạt tiền từ 10.000.000 đồng đến 100.000.000 đồng, phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 03 năm đến 07 năm:

a) Có tổ chức;

b) Có tính chất chuyên nghiệp;

c) Tài sản, vật phạm pháp trị giá từ 100.000.000 đồng đến dưới 300.000.000 đồng;

d) Thu lợi bất chính từ 20.000.000 đồng đến dưới 100.000.000 đồng;

đ) Tái phạm nguy hiểm.

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 07 năm đến 10 năm:

a) Tài sản, vật phạm pháp trị giá từ 300.000.000 đồng đến dưới 1.000.000.000 đồng;

b) Thu lợi bất chính từ 100.000.000 đồng đến dưới 300.000.000 đồng.

4. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 10 năm đến 15 năm:

a) Tài sản, vật phạm pháp trị giá 1.000.000.000 đồng trở lên;

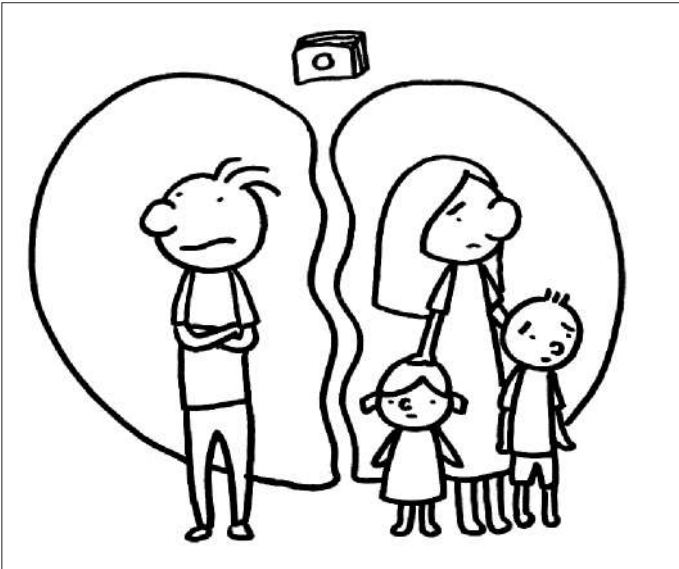
b) Thu lợi bất chính 300.000.000 đồng trở lên.

5. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 50.000.000 đồng hoặc tịch thu một phần hoặc toàn bộ tài sản.

Trong trường hợp này, không thể cho rằng ông Quý phạm tội tiêu thụ tài sản do người khác phạm tội mà có. Vì: Ông Quý tuy mua phải máy tính xách tay do trộm cắp mà có, nhưng ông hoàn toàn không biết nguồn gốc của chiếc máy tính này. Ông Quý sở hữu máy tính là thông qua giao dịch mua bán với cửa hàng cầm đồ. Cơ quan Công an xác định là tài sản phạm pháp thì trong trường hợp này, chiếc máy tính xách tay sẽ bị thu hồi để hoàn trả lại cho chủ sở hữu. Ông Quý có thể yêu cầu chủ cửa hàng cầm đồ hoàn trả lại số tiền đã mua để bảo đảm quyền lợi của mình.

33

KHÔNG CẤP DƯỠNG CHO CON

Anh Vinh và chị Tú chung sống với nhau được 7 năm, có với nhau 2 con chung. Tình cảm vợ chồng anh chị rạn nứt từ sau khi chị Tú mang thai đứa con thứ hai. Thời gian này, anh Vinh thường lấy cớ tăng ca, làm thêm... đi sớm về muộn để quan hệ tình cảm với một phụ nữ khác trong công ty. Về nhà, anh cũng không chăm lo tới gia đình và thường xuyên hành xử bạo lực với chị Tú. Suy nghĩ tới tương lai của mình và hai con, chị Tú quyết

định ly hôn. Cuộc sống hôn nhân của anh chị chấm dứt khi tòa chấp nhận đơn ly hôn sau nhiều lần hòa giải bất thành. Chị Tú được quyền nuôi con và anh Vinh phải có trách nhiệm cấp dưỡng. Tuy nhiên, chỉ được nửa năm đầu anh Vinh chu cấp đầy đủ, rồi càng ngày anh càng trốn tránh, không thực hiện nghĩa vụ của mình. Chị Tú nhiều lần phải tới tận nhà để lấy tiền cấp dưỡng thì anh viện nhiều lý do nhằm trốn tránh và còn tuyên bố thách: “Cô giành nuôi con thì tự đi mà nuôi”.

Con ngày một lớn, chi phí ngày càng tăng. Với đồng lương ít ỏi của chị thì cuộc sống ba mẹ con rất khó khăn nếu không có số tiền cấp dưỡng của anh Vinh.

Trong trường hợp này chị Tú phải làm như thế nào?

Việc ly hôn của vợ chồng anh Vinh và chị Tú đã được tòa án giải quyết, vì vậy phải tuân thủ theo bản án của tòa án đã đưa ra.

Điều 9 Luật thi hành án dân sự năm 2008, sửa đổi, bổ sung năm 2014, 2018 quy định:

1. Nhà nước khuyến khích đương sự tự nguyện thi hành án.

2. Người phải thi hành án có điều kiện thi hành án mà không tự nguyện thi hành thì bị cưỡng chế thi hành án theo quy định của Luật này.

Nếu trong trường hợp anh Vinh không tự nguyện thực hiện nghĩa vụ cấp dưỡng thì sẽ bị cơ quan chức năng cưỡng chế thực hiện. Nếu thực hiện cưỡng chế mà anh Vinh vẫn cố tình không thực hiện, thì có thể căn cứ Điều 186 Bộ luật hình sự năm 2015, sửa đổi, bổ sung năm 2017 để xử lý. Cụ thể:

“Người nào có nghĩa vụ cấp dưỡng và có khả năng thực tế để thực hiện việc cấp dưỡng đối với người mà mình có nghĩa vụ cấp dưỡng theo quy định của pháp luật mà từ chối hoặc trốn tránh nghĩa vụ cấp dưỡng, làm cho người được cấp dưỡng lâm vào tình trạng nguy hiểm đến tính mạng, sức khỏe hoặc đã bị xử phạt vi phạm hành chính về một trong các hành vi quy định tại Điều này mà còn vi phạm, nếu không thuộc trường hợp quy định tại Điều 380 của Bộ luật này, thì bị phạt cảnh cáo, phạt cải tạo không giam giữ đến 02 năm hoặc phạt tù từ 03 tháng đến 02 năm”.

MỤC LỤC

	<i>Trang</i>
<i>Lời Nhà xuất bản</i>	5
1. Cướp giạt tài sản	7
2. Dùng vũ lực chiếm đoạt tài sản	10
3. Dàn cảnh, uy hiếp chiếm đoạt tài sản	16
4. Trộm cắp tài sản	21
5. Cố ý gây thương tích	25
6. Bức tử	28
7. Bồi thường thiệt hại do nguồn nguy hiểm cao độ gây ra	32
8. Chống người thi hành công vụ	35
9. Giao cấu với người chưa thành niên	40
10. Hiếp dâm người chuyển giới	45
11. Chiếm giữ trái phép tài sản	48
12. Đưa “hình nóng” của người yêu lên facebook sau chia tay	54
13. Tranh chấp tài sản sau khi ly hôn	60
14. Làm đám cưới nhưng không đăng ký kết hôn	65
15. Xâm phạm quyền tác giả	72

16. Tội giữ người trái pháp luật	78
17. Trách nhiệm cứu giúp người bị nguy hiểm đến tính mạng	84
18. Tự vệ làm chết người	89
19. Vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng	94
20. Tội vứt con mới đẻ	97
21. Làm chết người khi thi hành công vụ	103
22. Đánh ghen	111
23. Cố ý lây truyền HIV cho người khác	117
24. Đuà giỡn làm chết người	123
25. Ném đá vào xe khách	129
26. Xâm phạm bí mật hoặc an toàn điện thoại của người khác	137
27. Bịa đặt, đăng tải thông tin sai sự thật về người khác	143
28. Không tố giác tội phạm	148
29. Tội lừa đảo chiếm đoạt tài sản	152
30. Tình thế cấp thiết	157
31. Hôi của	162
32. Mua tài sản do trộm cắp	167
33. Không cấp dưỡng cho con	171

Chịu trách nhiệm xuất bản
Q. GIÁM ĐỐC - TỔNG BIÊN TẬP
PHẠM CHÍ THÀNH

Chịu trách nhiệm nội dung
PHÓ GIÁM ĐỐC - PHÓ TỔNG BIÊN TẬP
PGS.TS. VŨ TRỌNG LÂM

Biên tập nội dung: TS. NGUYỄN THỊ QUỲNH NGÀ
Vẽ hình minh họa: NGUYỄN BẢO LY
Trình bày bìa: HÀ LAN
Chế bản vi tính: HOÀNG MINH TÁM
Sửa bản in: NGUYỄN THỊ LƯƠNG
Đọc sách mẫu: NGUYỄN VĂN TUÂN

NHÀ XUẤT BẢN CHÍNH TRỊ QUỐC GIA SỰ THẬT; Số 8/88 Duy Tân, Cầu Giấy, Hà Nội;
ĐT: 080.48221 Fax: 080.48222 E-mail: suthat@sxhctqg.vn Website: www.sxhctqg.vn

TÌM ĐỌC SÁCH CỦA NHÀ XUẤT BẢN CHÍNH TRỊ QUỐC GIA SỰ THẬT

- BỘ LUẬT HÌNH SỰ (HIỆN HÀNH)
(BỘ LUẬT NĂM 2015, SỬA ĐỔI, BỔ SUNG NĂM 2017)
- BỘ LUẬT TỔ TỤNG HÌNH SỰ (HIỆN HÀNH)
- BỘ LUẬT DÂN SỰ (HIỆN HÀNH)

ISBN 978-82-07-4575-4

9 7866045 763796

8935275107285

SÁCH KHÔNG BÀN